

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

MONSTROUS
A NOVELLA

WYN

LILY MAYNE

Uclets Book Group

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

WYN

MONSTROUS

BİR ROMAN

LILY MAYNE

Copyright 2021 by Lily Mayne

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz,

dahil olmak üzere BİLGİ depolama ve geri alma sistemler, olmadan yazardan yazılı izin alınmalıdır,

Bir kitap incelemesinde kısa alıntılar dışında.

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, işletmeler, yerler, olaylar ve vakalar yazarın hayal gücünün ürünüdür veya kurgusal olarak kullanılmıştır. Gerçek olaylarla herhangi bir benzerlik veya

yaşayan ya da ölü kişiler, tamamen tesadüfidir.

Kate Wood Proofreading tarafından beta okuma ve düzeltme

Uyarı: *Bu m/m aşk hikayesi açık cinsel içeriklidir ve genç okuyucular için uygun değildir. Ayrıca işkence ve şiddetin grafik tasvirlerini içerir ve TSSB'den bahseder.*

İçindekiler

[Yazarın Mesajı](#)

[Önsöz](#)

[Birinci Bölüm](#)

[İkinci Bölüm](#)

[Üçüncü Bölüm](#)

Dördüncü Bölüm

Beşinci Bölüm

Altıncı Bölüm

Yedinci Bölüm

Sekizinci Bölüm

Dokuzuncu Bölüm

Onuncu Bölüm

On Birinci Bölüm

On İkinci Bölüm

On Üçüncü Bölüm

Bölüm On Dört

On Beşinci Bölüm

On Altıncı Bölüm

On Yedinci Bölüm

On Sekizinci Bölüm

On Dokuzuncu Bölüm

Danny.

Yazarın Notu

Canavar Dizini

Canavar Dünyası Florası

Canavar Dünyası Konumları

Yazar Hakkında

Yazarın Mesajı

Canavar serisinin bir ila üçüncü kitaplarını henüz okumadıysanız, bu romanda büyük spoilerlar var. Lütfen bunu okumadan önce en azından serinin birinci ve ikinci kitaplarını okuyun ki hiçbir şey sizin için mahvolmasın.

Canavarca

Okuma Sırası

Ruh Yiyici: Birinci Kitap

Edin: İkinci Kitap

Rycke: Üçüncü Kitap

Wyn: Novella

PROLOGUE

Önümdeki iç içe geçmiş kitle binlerce bacaklı bir canavar gibi kıvranıyordu. İtişip kakışan, ısırın ve pençeleriyle yollarını açan yaratıklar, geçip gitmek, yeni bir

Sıcak kan kokusunun yoğun olduğu ve bir sürü canlının beklediği bir yer.

Elbette, binlerce yıldır bunu yapıyordum. Çağlar boyunca bu diğer dünyayı ziyaret ediyor, buradan sızıp insanlığa bulaşan parazitleri yok ediyordum. Dünyalarımız arasındaki bu yırtığı - dünya dokumuzdaki bu büyük ölçüde gizli, bilinmeyen yırtığı - neredeyse yapabildiğimden daha uzun süredir kullanıyordum.

Hatırla.

Bu *da* demek oluyor ki, tüm bu lanet şeylerin
şimdi yollarına devam etmek için gözyaşı döküyorlar.

Ben sessizce vadiye doğru ilerlerken uluyan, itişip kakışan, pençeleşen
canavar yığını dağıldı.

parıldayan havanın pürüzlü yarığına doğru. Yolumdan sorunsuzca çekildiler,
sanki ben bir

karşıt güç, geri akıyor ve yürüyüşümü çok daha keyifli hale getiriyordu.

Yırtığa yaklaşırken başımı eğdim. Büyümüştü. Önemli ölçüde.

Bir zamanlar havada dar bir şerit, zar zor algılanabilen bir enerji dalgası iken,
şimdi ağzı açık kalmıştı. Alçak

uğultu, gök gürültüsü gibi bir kükremeye dönüşmüştü.

Ve yaratıklar bu dünyadan diğerine doğru akıyordu. Şimdiden bir ses
duyabiliyordum.

diğer taraftan yükselen insan çığlıkları korosu.

Bunun hakkında ne düşünürler? Bu yerdeki yaratıklar. Mavi gökyüzü
hakkında ne düşünürlerdi?

yeşil çimenler ve görünüşte hiç bitmeyen yumuşak, zayıf, ince derili bir av
kaynağı?

İnsanlar aptaldı. Bu yüzden parazitler kontrol edilmezse onları kolayca istila
edebilirdi. Bu yüzden

Neden kendi küçük dünyalarının dışında herhangi bir şeyin varlığından
tamamen, mutluluk içinde habersiz olduklarını.

Ve bu yüzden bu iş hızla ölümcül, azgın bir kan gölüne dönüşecekti. A

Her iki tarafta da akılsızca bir öldürme çılgınlığı. Tabii bu, insanlığın kendilerine yol açmaya hevesli görünen daha büyük ve daha ölümcül yaratıklara karşı koyacak kadar hızlı hareket edebileceği varsayımına dayanıyordu.

Başımı çevirip omzumun üzerinden vadinin tepesine doğru baktım. Yalnız tüneğinden onu izlerken rycke'nin kanatlarının geniş, karanlık hatlarının hafifçe seğirdiğini görebiliyordum. Gelecekti

ama tüm bu kaos sona erene kadar değil. Ryckes kendi kaosunu yarattı. Onlar yapmadı

başkalarınınkinden zevk almak.

Gözyaşına bakmak için geri döndüm, önümdeki yaratık denizi yolumdan çekilmek için ayrılıyordu, çoktan yuvarlanıp bir dalgalanmayla yok olanlar hariç.

İçimi çektim. Henüz geri dönme vaktim gelmemişti. Avın zamanı gelmemişti. Bu ateşli açlık kakofonisi beni dinlenmemden alıkoymuştu ve buraya sadece beni neyin çektiğini görmek için gelmiştim.

Bu vadiye bölgenin her yerinden yaratıklar geliyor. Artık biliyordum.

Benim gibi olanlar tarafından kullanılan diğer gözyaşlarının da büyüyüp büyümediğini merak ettim. Bu bizim ve onların dünyasının her yerinde oluyor muydu? Karmakarışık zihnimle uzandım, en yakınimdaki uyanık kişiyi hissedene kadar tüm gürültüyü eledim.

Kullandığın yırtık büyüdü mü? Orlith'e sordum, uysal bir myrm sürüsünün sıçrayarak geçip gözden kaybolmasını ilgisizlikle izliyordum. Doğal avcıları bile onları yalnız bırakmış, yeni et beklentisiyle dikkatleri dağılmıştı.

Birkaç dakika sonra sesi kafamın içinde çınladı. *Evet. Konuştuğumuz gibi bir göçü izliyorum.*

Ben de öyle. Başımı tekrar eğdim. *İnsanların nasıl tepki vereceğini görmek için mi geçiyorsun?*

Orlith'in gözlerini devirdiğini hissedebiliyordum. *'Nasıl tepki vereceklerini görmek' derken, 'bir insanın kaç şekilde ölebileceğini görmek' mi demek istiyorsun? Kaos olacak. Bir sonraki avımıza kadar bekleyeceğim.*

Sonrasında. Belki de yakında enfekte olacak kadar insan bile kalmayacak.

Öfkelendim. İyi bir noktaya değindin. Tozun yatışmasını bekleyelim.

Bununla birlikte vadiden çıkmak için geri döndüm. Dinlenmemi bitirmek için, çok fazla parazitin bilinçaltıma baskı yapan vızıltısı beni uyandırdı ve bana bir kez daha başlama zamanının geldiğini söyledi

Av.

Sırtımdaki yaratıklar aceleyle birleşerek bıraktığım boşluğu doldurdular ve bir kez daha üzerime tırmandılar.

Yeni dünyaya ulaşmak için birbirlerini.

Rycke hâlâ tek başına tünediği yerden izliyordu, gözleri iri, karanlık ve kasvetliydi ama o benim

Endişe. Hiçbiri beni ilgilendirmiyordu.

İnsanların bize karşı ne kadar iyi olduğunu görecektik.

BİRİNCİ BÖLÜM

Yirmi yıl sonra

Bu benim için hâlâ bir yenilikti. Yumuşak, çökmekte olan bir yatakta uzanmak. Avlanmak ya da bir sonraki parazit dalgası çok büyük ve asi hale gelene kadar uyumak için yuvama çekilmek yerine, bunun uğruna hiçbir şey yapmamak.

Danny beni tembel bir nask'a dönüştürüyordu. Bu şişko, çirkin küçük yaratıklar benim dünyamda onlarca yıl uyuyor, sadece en yakındakileri yemek ve en az meşgul olacak başka bir nask bulmak için uyanıyordu.

Gördüğüm en coşkulu çiftleşme dansıydı.

Yine de bu kalkmaya meyilli olduğum anlamına gelmiyordu. Dinlenmek için durduğumuzda değil

Kansas'ta bir yerde iğrenç derecede büyük bir ev - kuşkusuz rahat yatakları vardı - ve benim

Tatlı insan şu anda ben izlerken komodini karıştırırken kendi kendine mırıldanıyordu. Dar gri boxer külottan başka bir şey giymemiş olması da buna yardımcı oldu.

O konuştuğunda gözlerimi onun kışından kaldırdım.

"Sence burada ünlü biri mi yaşıyordu?" diye sordu, elindeki çerçeveli fotoğrafa gözlerini kısarak bakarak.

"Bu adamı tanıyor gibiyim ama..."

Bir omzumu silktim, sırt üstü döndüm ve gerindim. "Burası büyük, saçma bir ev. Bu yüzden

belki."

"Bu şu korku filmlerinde oynayan eski aktris değil mi? Annem onu severdi." O döndü

fotoğrafı bana doğru çevirdi.

Bakışlarımı ilgisiz bir şekilde üzerinde gezdirdim. "Hiçbir fikrim yok. Zaten bütün insanlar et ve kemik yığınınından ibaret."

Danny çerçeveyi komodinin üzerine bıraktı ve bana sevimli bir kaş çattı, tıpkı bildiğim gibi

yapardı. "Ben sadece bir et ve kemik torbasıyım, öyle mi?"

Onu yakaladım ve üstüme yığılana kadar aşağı çektim. Tenimin karıncalanma hissi

Uzun, esnek uzuvları benimkilere dolanıyor. "Hayır. Sen farklısın." Yatağın üzerinde ona doğru döndüm ve onu öpmek için başımı eğdim.

"Demek istediğim, ben sadece bir et ve kemik torbasıyım," dedi öpücük uzun dakikalar sonra sona erdiğinde. Bana doğru sırttı. "Sade bir insan. Senin gibi değil, Zaman Baba." Beni dürttü

mide.

Ofladım ve susturmak için onu tekrar öptüm. Belki de aramızdaki yaş farkı konusunda *biraz* bilinçliydim. Yaşlı olduğumdan değil. Ya da en azından, yaşıma göre pek de yaşlı değildim.

Türler. Ben daha çok orta yaşlı gibiydim. Belki de. Düşündüğümüz bir şey değildi. Yaş oldu

Bu kadar uzun süre yaşayan varlıklar için oldukça alakasız.

Çok kısa ömürlü, kırılgan ve kolayca yok edilebilen insanlar için yaş onların yoluydu.

ölümlülüklerini takip etmek. Bunu sık sık düşünmemeye çalıştım. Çünkü bir kez başladığımda, panik gibi yabancı bir duygu her santimetrekaremi doldurmaya başladı ve onu geri itmek için mücadele ettim.

Bazen başka hiçbir şey düşünemiyordum. Ondan daha uzun yaşayacağımı bilmekten başka bir şey yoktu ve bu, içimin parçalanıyormuş gibi hissetmesine neden oluyordu. Bazen ona bakıyordum ve

Ölümün siyah pelerininin aurasının kenarlarına doğru süzüldüğünü ve her dakika daha da yaklaştığını görmeye başlayacağım günü düşündüğümde dehşete kapılıyordum. Vücudu zayıfladığında ve gözle görülür bir şekilde

ve yapabileceğim hiçbir şey olmayacaktı.

Düşünceleri uzaklaştırmaya çalıştım ama bazen beni tüketiyorlardı. Endişe içimi kemiriyordu

bir savaş davulu gibi. Derin ve sürekli, kaçınılmaz. Neyse ki Danny uyurken girdiğim durum daha meditatifti, bu da kafamın o birkaç saat boyunca mutlu bir şekilde boş kalması anlamına geliyordu. Hatta

Karanlık düşünceler olmadan, bu kadar uzun süre yaşadıktan sonra zihnim karmakarışık bir yerdi, bu yüzden erteleme için minnettardım. Yine de bazen, onun yanında uyanık yatıyor, kokusunu içime çekiyordum, kanım

Ona çok kısa bir süre için sahip olacağımın bilinciyle çarpıyordu.

Çok kırılığandı. Çok savunmasızdı. Onun tekrar incindiğini ya da hastalandığını düşünmek içimi acıtıyordu. O artık burada olmadığında ve ben yine yalnız kaldığımda ne olacağını düşünmeye bile cesaret edemiyordum.

Onsuz.

Yalnız kalmaya alışmıştım ama bu farklı olacaktı. Bu beni mahvedecekti. Bunu zaten biliyordum.

Haftalardır zihnime gizlice giren belli belirsiz, uğultulu bir ses geri döndü

melankolik düşüncelerim. Bana uzun zamandır unuttuğum bir yeri hatırlatıyor, gözyaşının ötesinde, nerede

Aşıklar kalan zamanlarını paylaşmaya gittiler. Benim dünyamda yaşam süreleri çok değişkendi ve

Bir varlığın ömrünün yarısını bir başkasına vermesi büyük bir fedakarlık olarak görülür.

Hiç gitmemiştim. Bunu hiç düşünmemiştim, çünkü ne kadar ya da nasıl olduğunu umursamak için bir nedenim yoktu.

az zamanım vardı ve onu paylaşacak kimsem yoktu. Zamanım benimdi ve bittiği zaman bitecekti.

Ama şimdi... Şimdi bunu paylaşabileceğim biri vardı. Artık hayatı boyunca

Benimkinden daha kısa. Çok daha kısa.

Öpüşmeyi kestim ve Danny'ye bakarak derin derin düşündüm. Gözlerim onun her santimetresinde dolaşıyordu.

Her zaman yaptıkları gibi, açgözlülükle onu içlerine çekiyorlardı. Yumuşak, kısa, siyah saçları - ki ben bu konuda çok daha iyiydim

Şimdi onun için kesiyorum. Parlak mavi gözler, bu dünyadaki yaz gökyüzü gibi. Burnundaki hafifçe eğri duran şişlik göğsümü ağrıtıyordu. Sık sık o yumruyu öperdim, çünkü Danny'nin bana sevgiyle gülümsemesine neden olurdu. Sanki o da benimle birlikte olduğu için benim kadar minnettardı, yaşadığımız onca şeyden sonra bile.

Buraya gelmek için çok şey atlattım.

Daha önce tıraş olduğu için çenesi pürüzsüzdü ama bu gece kaşınacağını biliyordum.

ve tenimdeki hissini sevdim. Çenesindeki, çocukken koşarken ayağı takılıp çenesini yere çarptığında oluştuğunu söylediği küçük yara izini görebiliyordum. Benim

Küçük, beceriksiz Danny'nin başını belaya soktuğunu ve

Çok sevdiğini bildiğim annesi tarafından teselli ediliyordu. O küçük yara izi daha da belirginleşti.

Gülümsedi ve ben de boğazının kokusunu içime çekerken ona sokulmak hoşuma gitti.

"Bu senin korkutucu düşünen yüzün." Danny'nin sesi beni dağınık beynimden çekip çıkarırken

kalktı ve yanaklarımı avuçladı. "Ne oldu?"

Yine o yeri düşündüm, gözyaşının ötesini. Benim dünyam bundan çok ama çok farklıydı. Bu

Danny'ye yabancı gelecektir. Muhtemelen korkutucu.

Gözlerimi kırıştırdım ve altımdaki tatlı insanıma bir kez daha baktım. Siyah gözüm bana onun

bütün, sağlıklı ve canlılık dolu, etrafındaki aura acı verici bir şekilde tanıdık. Onun gibi güzeldi. Bir zamanlar ölümün insanlara yaklaştığını, onları karanlığa bulaştırdığını görmemi sağlayan gözümü küçümsemiştim. Ama şimdi bu yeteneğim için minnettardım, çünkü savunmasız insanım için içimde sürekli kaynayan endişenin bir kısmını hafifletiyordu.

Ölümün Danny'ye ne kadar yaklaştığını düşündüğümde hâlâ kanım donuyordu. O zaman

Onu işkence gördükleri askeri üstten aldıktan sonra iki gün boyunca baygın yattı.

Karanlık, onu o motel odasında çaresiz, işe yaramaz ve ona nasıl bakılacağı konusunda iğrenç derecede cahil bir halde izlediğim ilk birkaç saat boyunca dış hatlarını bulanıklaştırmıştı. O sessiz, ıstırap dolu zamanı, elimizdeki insan ilacıyla birlikte gelen her bir broşürü okuyarak geçirmiştım.

toplandı. Gidip insan şehirlerinden birinden bir doktor çalmayı düşünmüştüm ama yapmamıştım.

onu terk etmek istedi.

Onunla ilgilenirken ve yaralarını tedavi ederken bile içten içe panikledim.

yanlış bir şey olduğunu, durumu daha da kötüleştirdiğimi düşündüm. Neyse ki, bir şekilde yapmamıştım ve Danny'nin aurası

yavaş yavaş her zamanki canlılığına, hayat dolu haline

döndü. Gözyaşından sonra da böyle kalacak mıydı?

Eğer gidersek?

"Wyn?" Danny kollarını boynuma doladı ve saçlarımı hafifçe çekiştirdi.

"Neyin var?"

"Hiçbir sorun yok." Ona bir öpücük verdim, sonra kendimi durduramayarak bir tane daha. "Sadece seni seviyorum."

Onu gülümsetmek için söyledim ve işe yaradı. Danny yüzümü iki elinin arasına alırken bana sırttı.

Elleri, başparmakları elmacık kemiklerimdeki ince, kabarık çıkıntıları dalgınca izliyordu. Bu his beni ürpertti. Orası hassas bir yerdi.

"Ben de seni seviyorum, Ruh Yiyen."

İKİNCİ BÖLÜM

"Yine bakıyorsun."

Parmaklarım kıpırdadı. Bakışlarımı kaçırmak için kendimi zorladım ve bunun yerine evin güvertesinin ötesindeki eğimli, aşırı büyümüş tarlalara ilgisiz bir şekilde baktım. Sonra ofladım. Neden buna bakıyordum ki?

Danny'ye bakmak varken?

Gözlerim tekrar ona kaydı. "Söyleyemezsin bile. Kapüşonum yukarıda," dedim ona, sesindeki somurtkanlığı gizleyemeden.

Danny homurdandı, yemeğini bitirirken bana baktı - sık sık çaldığım MRE'lerden biriydi.

Onun için askeri üslerden, istediğim zaman kolayca girip çıkıyordum. Onlar gerçekten

Nebraska olayından derslerini almışlar. Dürüst olmak gerekirse, onlar kadar şanslı değildim.

hepsinin düşündüğü gibi canı.

Danny'nin sesi dalgın düşüncelerimi yarıp geçti. "Bana baktığını hissetmediğimi mi sanıyorsun?"

"Peki, neden sana bakamıyorum?" Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturup arkama yaslanarak karşı çıktım.

koltuğumda, dizlerimi açmış ve botlarımı yere koymuştum. Danny buna benim BDE pozum dedi. Ben

Bunun ne anlama geldiği hakkında hiçbir fikrim yoktu ama normalde gelip bana biraz ilgi göstermesini sağlamayı başlıyordum.

İşe yaradı.

"Bana istediğin kadar bakabilirsin." Danny yemeğinin son kısmını da bıraktı ve

kucağıma oturdu. Parmaklarım onun sert kalçalarını avuçlayıp kalçalarına doğru kaymadan önce seğirdi. Ona bakabilmek için başımı eğdiğimde dudaklarım kıvrılmaya başladı, çenemin ve ağzımın görüldüğünü bildiğim kadarıyla kapüşonum geriye kayd. Gülümsememi engelledim. Danny'nin bir insaninkine hiç benzemeyen keskin dişlerimden etkilenmesinden hâlâ çekiniyordum.

"Ne zaman pilav pişirdiğini biliyorum, Wyn." Danny omuzlarımı kavradı ve bana baktı. "Will

Bana söyler misin?"

Parmaklarım kalçalarında sıkıştı. Uzun süre ona baktım, içim içime sığmıyordu-

Sinir değil. Gergin değildim. Ama endişelendim. Yanlış karar vermekten.

"Eğer... Eğer daha uzun süre birlikte olabilseydik, sen... bunu ister miydin?" Ona sordum, cesaretimi toplamak istiyordum.

Sesim belirsizlikle çıkınca dişlerimi sıktım. Danny'nin beni

neden sevdiği hakkında hâlâ hiçbir fikrim yoktu.

"Ha?" Bana tuhaf bir bakış attı.

"Birlikte daha fazla zaman geçirmemizin bir yolu olsaydı." Açıklamaya çalıştım. "Seninle daha fazla

hayat. Bunu ister miydin?"

Danny bana baktı, çenesi gevşemişti. "Ömrümü uzatmak mı?" diye yineledi, emin olamayarak. "Birkaç yıl daha mı demek istiyorsun?

yıl mı? On yıl mı?"

Başımı salladım. "Binlerce."

Danny boğuk bir ses çıkardı. "*Binlerce* mi? *Binlerce* yıl mı?" Yutkundu, yüzü aniden soldu ve etrafına bakındı. "Sana kucak dansı yapıyormuşum gibi görünürken bunu tartışmak biraz ağır bir konu gibi geliyor."

Sevimli bir beceriksizlikle kucağımdan indi, ama ben ayağa kalktım ve daha önce elini tuttum.

uzağa gidebilirdi. "Özür dilerim. Daha nazik davranmalıyıldım."

"Hayır, sorun değil." Danny yüzünü bana döndü ve diğer elimi de avucunun içine aldı. "Bilmek istiyorum.

Bu nasıl mümkün olabilir?"

Bunu nasıl açıklayacağımı düşünmeye çalıştım. "Benim dünyamda hayatlarımızı bağlayabileceğimiz bir yer var.

Bu, her birimizin geride bıraktığı yılların bizim olduğu anlamına geliyor. İkimizin de. Onları paylaşıyoruz."

Danny bana baktı. "Yani sen..." Başını iki yana salladı. "Anlamıyorum. Bu nasıl işe yarayacak?

Elbette bu, kalan zamanımızın önceden belirlenmiş olduğu anlamına mı geliyor?"

Küçük bir omuz silkme hareketi yaptım. "Sanırım. Eğer bu şekilde düşünmek istiyorsan. Ancak bunu yaparsak her birimizin belirli sayıda yıl ömrü kalacak diye bir şey yok. Daha çok biz..." Kelimelerle ifade etmekte zorlandım. "Yaşam güçlerimiz iç içe geçer. Birbirlerine bağılıdır." "

"Ah." Danny elini bırakıp yukarı uzandı ve gergin bir şekilde yüzünü ovuşturdu. "Yani ben ölürsem sen de ölecek misin?" "

İrkilmemi engelledim. "Hayır. Bu işler böyle yürümez." "

"O zaman nasıl çalışıyor?" Danny parmaklarını tekrar benimkilere doladı ve beni izledi. "

"Yaşamak için kalan zamanım senin sahip olduğundan çok daha fazla Danny." Yutkundum. "

düşünmek istiyordu. "Bu, o zamanın yarısını size vereceğim anlamına gelir. Ve sen de "

seninkinin yarısını bana ver." "

Danny bunun üzerine zayıf bir ses çıkardı. "Yani benden en fazla elli ya da altmış yıl alacaksın ve karşılığında bana... ne kadar, binlerce mi dedin?" "

Başımı salladım. "Muhtemelen dört civarı." "

Gözlerini kocaman açarak uzun süre bana baktı. "Dört bin yıl mı?" "

Tekrar başımı salladım ve ellerini kaldırıp arkalarından öptüm. "Evet. Elimde kalanların yarısı. "

Kabaca." "

Danny bana bakmaktan ve zayıf bir şekilde elimi sıkmaktan başka bir şey yapabilecek gibi görünmüyordu. "

Ellerini geri çekti. Yutkunurken boğazının titrediğini gördüm. "Ama yine de... ondan önce ölebilir miyim? Ya bir şey olursa? Ya bunu yaparsak ve sonra ben "

Nasıl olsa ölmüştün ve hayatının geri kalanını boş yere yarıya mı indirdin?"

Sanki başına bir şey gelmesini engelleyebilecekmiş gibi Danny'nin ellerini sıkıca tutma dürtüsüne zorlukla karşı koydum. "Seni öldürmek çok ama çok daha zor olurdu. Benim gibi. Ama öldürülemez değilsin. Ben öldürülemez değilim. Hiçbir şey değil."

Danny bunun üzerine kaşlarını çattı. "Öyle olduğuna eminim ve bu şekilde düşününce daha rahat uyuyorum, o yüzden bu konuyu kapatalım." Bana baktı, şimdi daha düşünceli ve daha az şoktaydı. "Sigaranı alabilir miyim?"

şey?" Sesi biraz hevesliydi.

Ofladım, ağzımın kenarı seğirdi. "Korkarım hayır, tatlım. Sen hala esasen insan, sadece... daha yok edilemez."

Danny'nin yanakları pembeleşti. "Üzgünüm, aptalca bir soru."

Yanağından öpmek için öne doğru eğildim ve yanağına sokuldum. "Aptal değil. Asla aptal değilim. Daha önce bu soruları sormak zorunda kalan çok fazla insan olmadı. Ve biz kesin olarak bilmiyoruz

bir insanla işe yarayacağını. Benim dünyamdan olmayan biriyle."

Danny geri çekildi. "Bekle, ne? Çok değil mi? Yani bunu yapan başka insanlar da mı oldu?"

Bir omzumu silktim. "Bir şans var. Burada hikayeleriniz var, değil mi? Hades ve

Persephone. Tam Lin. Oisín ve Niamh. İnsanlar dünya dışı yaratıklar tarafından kaçırılıyor, ruhları alınıyor.

uzaklara, bazen onlara aşık olarak."

Bu Danny'nin sırtıtmasına neden oldu. Başlığımın derinliklerine uzandı ve yüzümü ellerinin arasına aldı

hatasız bir doğrulukla. Ağzıma bir öpücük kondurmak için öne doğru eğildi.
"Wyn, seni romantik çocuk

kaltak."

Gözlerimi devirdim. "Odaklan, tatlım."

"Doğru." Danny ayıldı, elleri yüzümden kayarak tekrar benimkileri kavradı.
"Böylece yakınımda olacaktım

yok edilemez ve gerçekten uzun bir süre yaşar." Parmaklarımı sıktı. "Seninle."

Yutkundum, göğsümdeki özlem acısı bir an için beni neredeyse eziyordu. "Bu

Benimle kalman şartıyla Danny. Yine de... Kabul edersen benimle kalmak zorunda olduğunu düşünme. Yine de sana zamanımı ayırıyorum. Hâlâ buna sahip olmanı istiyorum."

"Neden seninle kalmak istemeyeyim ki?" Danny bana sordu, ses tonu ne kadar gülünç olduğunu gösteriyordu.

soruyu buldum. İçimdeki derin bir şeyi rahatlattı.

"Ama eğer istemiyorsan... Eğer sadece normal insan hayatını yaşamak istiyorsan, yemin ederim seni sonuna kadar koruyacağım. Ve seninle geçireceğim her anın değerini bileceğim."

Uzun bir süre beni izledi. "Ama sonra, ben öldüğümde, yine yalnız kalacaksın."

İrkildim. Danny'nin insan ölümlülüğünden ya da kaçınılmaz ölümünden bu kadar rahat bahsetmesinden nefret ediyordum.

Ölüm. "Buna değerdı. Seninle geçirdiğim zaman için."

Danny'nin yüzü yumuşadı. "Wyn..." Beni öpmek için öne eğildi, ağzı sıcak ve tatlıydı. Sarıldım

dudaklarına götürdüm, bana izin verdiği sürece. Sonra geri çekildi. "Ve sen gerçekten... bunu yapmaya isteklisin

O mu? Burada anlaşmanın ham tarafını alıyorsun. Sen..."-yutkundu-"geriye kalanı yarıya indiriyorsun

hayatının. Benim için."

Bu beni hırıltılı bir kahkaha atmaya itti. "Güven bana Danny, bu işten zararlı çıkan ben *değilim*." Kollarımı ortasına dolayarak onu kendime çektim. "*Seni anlıyorum*."

"Aman Tanrım, Wyn, bugün *çok* romantik davranıyorsun." Danny kollarını boynuma doladı ve

Bana kocaman sıırttı. "Hasta mısın? Hissediyor musun-"

"Kapa çeneni," diye homurdandım ve onu öpmek için başımı eğdim, bunun en etkili yol olduğunu keşfetmişim.

onun sürekli sataşmalarına bir son

vermek için. Bu sefer işe yaramadı.

"Mmm." Danny'nin hâlâ ağızma gülümsediğini hissedebiliyordum ve öpücüğünü geri çekerek şöyle dedi,

"Sanırım dört bin yaşına **g e l d i ğ i m d e** sana yaşlı adam ve Zaman Baba demeyi bırakmam gerekecek.

."

Onu tekrar öptüm ve bu sefer işe yaradı.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

"Bunu hiç düşündün mü?" O gecenin ilerleyen saatlerinde, o büyük yatakta bir kez daha birlikte uzanırken Danny'ye sordum. Yanımda tavana bakıyordu, yanakları kızarmıştı, hala hafifçe nefes alıp veriyordu.

Şiddetli sevişmemizden sonra toparlanmıştı. Biraz daha yaklaşıp dudaklarımı terden ıslanmış omzuna bastırırken sırttım.

Yüzüne yerleştirebildiğim zevkten sersemlemiş ifadeye bağımlıydım.

Danny bir kahkaha attı ve başını çevirerek benimkinin üst kısmını öptü.
"Biliyor musun, sen oldukça

"Bu kadar uzun süredir hayatta olan bir adam için
sabırsızsın." Sertleştım. "Seni aceleye getirmeye
çalışmıyorum-"

"Sakin ol, şaka yapıyorum." Danny burnunun ucunu alnımdaki ince
çıkıntılardan birine sürttü,
beni ürpertiyor.

Daha önce, düşünmek için biraz zaman istemişti. Bana bir cevap vermesi için
ona baskı yapmaya çalışmıyordum ama onu ne kadar kolay kaybedebileceğim
düşüncesinden duyduğum rahatsızlık, onu yaralanmalara karşı daha dayanıklı
hale getirme şansını tartıştığımız için bir aciliyet hissine dönüşmüştü.

Danny'nin dudaklarının alnıma doğru kıvrıldığını hissettim. "Beni boşalttıktan
sonra evet demeye daha meyilli olacağımı mı düşünüyorsun?"

Cevabını beklerken içimdeki düşük gerilim uğultusuna rağmen ağzım
genişleyerek

Şeytani bir sırıtış, tüm sivri dişlerimi sergiledim. "Evet."

Güldü ve yüzünü bana dönerek bir kolunu belime doladı.

"Hemen evet demek istedim," dedi, bana bakarken artık yüzü ciddiye.
"Seninle olabildiğince uzun süre birlikte olmak istiyorum Wyn. Ben sadece..."
Tereddüt etti. "İnsanlar yaşamak için yaratılmadı

çok uzun zamandır. Ya ben... farklı olursam? Sonunda?"

Yanağını avuçladım ve başparmağımı gözünün altındaki hassas derinin üzerinde gezdirdim. "Bu mümkün. Ben

Size daha somut cevaplar veremediğim için üzgünüm. Sanırım bu riski almak isteyip istemediğine karar vermelisin. Ama seni her zaman seveceğim Danny. Ve uzun süre yaşamak konusunda deneyimim var." Ona küçük bir gülümseme verdim. "Kendini kaybetmemen için sana yardımcı olabilirim."

Bana gülümsedi ve içim o derin acıyla burkuldu.

ona geldi.

Sonra başını salladı ve o acı, geçici bir umut parıltısına dönüştü.

"Hadi yapalım," dedi. "Garantisi yok, değil mi? Ama en azından deneyebiliriz. Ve seninle olabildiğince çok zaman geçirmek istiyorum."

Başımı salladım, yutkundum ve parmaklarımı tepki olarak yanağına doğru seğirmemesi için zorladım. Deneyecektik.

Eğer işe yarasaydı, sonsuza dek Danny'ye sahip olurdum.

"Bu senin dünyanı göreceğim anlamına mı geliyor?" Hareket ederken gözleri heyecanla parlıyordu.

Bana yaklaştı ve çeneme bir öpücük bıraktı. "Gözyaşından mı geçeceğiz?"

Tekrar başımı salladım ve parmaklarımı saçlarında gezdirmek için elimi geriye doğru kaydırdım. "Evet." Sesim

kısık sesle. "Geçiyoruz."

Danny'nin yüzündeki gülümseme kayboldu ve alt dudağını gergin bir şekilde çiğnedi. "Bu gerçekten

tehlikeli mi?"

"Tehlikeli olabilir." Ona yalan söylemek istemedim. "Gözyaşındaki askeri geçmemiz gerekiyor.

Ve benim dünyam... Orada henüz ortaya çıkmamış bazı yaratıklar var. Görmemiş olacağın

daha önce. Ama seni koruyacağım Danny."

İçim hâlâ tedirginlikle çalkalanıyordu. Endişe. Danny'nin güvenliği için sürekli endişeleniyordum. Benim hakkımda

onu güvende ve mutlu tutma yeteneği.

Belki bu işe yarasaydı, bu kadar endişelenmeme gerek kalmazdı.

"Yapacağını biliyorum." Danny gülümsedi, yüzündeki korku eriyip gitmişti. Beni öpmek için öne doğru eğildi.

"Dürüst olmak gerekirse, korkmaktan çok heyecanlıyım. *Senin* dünyanı göreceğim. Bu çok vahşi. Ne kadar farklı?"

Giderek artan coşkusuna gülümsemek istedim ama kendimi tuttum. "Yeterince farklı. Muhtemelen

size garip gelebilir. Dünyamızdaki gözyaşı bölgesi uzaktır. Ama yerleşim alanları var. Şehirler." Başparmağımla yanağını okşadım. "Belki Caen an Sin'i ziyaret ettikten sonra seni bir tanesine götürebilirim.

Güvenli olduğunda."

Danny telaffuzda zorlanarak, "Caen an Sin," diye tekrarladı. "Orası... şey yaptığımız yer mi?

şey?"

Dudaklarım kıpırdadı. "Hayatlarımızı bağladığımız yer,

evet." "Nasıl bir yer?"

"Hiç gitmedim. Ama nerede olduğunu biliyorum. Bizi oraya götürebilirim."

"Yani seksi sesin ve yataktaki çılgın yeteneklerinle başka hiç kimseyi baştan çıkarmadın mı?"

Çeneme bir öpücük daha bıraktı.

Gözlerimi devirdim. "Sanırım sesimi herhangi bir şey olarak değerlendirebilecek tek varlık sensin.

çirkinlikten başka bir şey değil."

"Hey." Danny'nin eli zayıf bir şekilde yan tarafıma çarptı ve ben onun öfkeli savunmasına gülümsemek istedim.

Kendime karşı bile. "Seninle ilgili hiçbir şey iğrenç değil. Sen en iyisisin."

Cevap olarak homurdandım, sonra Danny'yi sırt üstü yatırdım, böylece ben de onun üzerine çıkabildim.

onu. "Yine de beceriler konusunda aynı fikirdeyim." Başımı boynuna doğru eğdim ve burnuna sokuldum. "Eğer seni ne kadar gürültülü yapabildiğimi ölçüyorsak."

Dudaklarımın altında Danny'nin boğazına kan hücum ettiğini hissettim ve benim yüzümden benek benek olduğunu biliyordum.

kelimeler. Onu daha fazla kışkırtmak istememe neden oldu.

Dudaklarımı boynunda gezdirdim ve kulak memesini ısırdım. "Bakalım ne kadar ses çıkarmanı sağlayabilirim?"

Şimdi mi, benim tatlı insanım?"

Danny titredi, elleri yanlarımda, sert ve yaralı tenimde gezindi. "Sen doyumsuz bir

canavar."

Kulağının hemen altındaki yumuşak deriyi öperek keyifle ofladım. "Bir canavar. Bu çok uygun."

"Yine de..." Bir elini kaldırdı ve omzumda bıraktığı izi hafifçe takip ettiğini hissettim.

geliyordu. "Daha önce neredeyse senden bir parça koparacak *olan bendim*. Özür dilerim."

Hınzırca bir sırıtışın ağzımı gerdiğini hissettim. Danny ısırmayı severdi.

"Birkaç yara izi daha bir fark yaratacak değil ya," dedim ve titrediğini hissetmek için dişlerimi hafifçe boğazına sürttüm.

Kulağıma fiske vurdu. "İz kalmayacak, seni drama kraliçesi. Seni *o kadar* sert ısırmadım."

Başımı kaldırıp ona baktım. "Benim için kendini tutma."

Danny, ben bir öpücükle sözünü kesene kadar güldü. Dilimi onunkine daldırırken kalçalarım kaydı.

Ağzıma. Altımda Danny ürperdi, sertleşen sikini bana doğru kaydırmak için biraz eğildi. Parmakları başımın ağır yara izi olan tarafında hafifçe gezindi - ordu tarafından havaya uçurulan yarısı. İyileştikten sonra o tarafta geniş bir saç şeridi bir daha hiç çıkmamıştı ve kalın yara izlerine rağmen deri Danny'nin dokunuşuna karşı garip bir hassasiyet hissediyordu.

Daha önceki sataşmalarına rağmen öpüşmeyi isteksizce kestim. Dikkatimiz dağılmadan önce ne yapacağımızı konuşmamız gerekiyordu.

"Emin misin Danny?" Ona bakabilmek için kollarımın üzerinde yükselirken sordum

düzgün bir şekilde. "Bunu yapmak istediğini mi?" Yutkundum, bir sonraki soru beni iğrenç bir şekilde

savunmasız. "Benimle mi?"

"Evet. Eminim." Danny yüzümü kavradı ve eğilerek beni öptü. "Söz veriyorum. Eminim."

Tuttuğumun farkında olmadığım hırıltılı bir nefes verdim. "Pekâlâ," diye mırıldandım. "Gidelim o zaman.

Deneyeceğiz."

Danny bana sırttı, mavi gözleri heyecanla parlıyordu. Danny cesur olmadığını düşünüyordu ama

öyleydi. Bir şeye karar verdiğinde, o şey ne kadar korkutucu olursa olsun, kararlıydı.

olmuştur.

"Ne zaman?" diye sordu hevesle, zaten her şeyi kabul ettiğini kanıtlayarak. "Gözyaşı buraya yakın, değil mi?"

Başımı salladım. "Teksas'ın kuzeybatı kısmı. Oraya varmamız çok uzun sürmez." Sonra da Danny'yi etrafındaki askeri barikatlardan güvenli bir şekilde nasıl geçireceğimi bulmam gerekiyordu.

Yolun açık olması için hepsini öldürmemi takdir edeceğinden emin değildim.

Belki daha yakın olduğumuzda nazıkçe önerirdim.

"Yani yarın buradan yola çıkıyoruz ve yolda ihtiyaç duyabileceğimiz malzemeleri alıyoruz?" Danny kaydırıldı

Elleri kollarımdan yukarı çıkıp omuzlarımı kavradı.

Başımı salladığımda alt dudağını yalamadan önce sırttı ve bakışlarımı ağzına doğru çekti. O

uzandı ve boynuzlarımın dibini kavradı, bu da uyarılmanın vücudumda nabız gibi atmasına neden oldu. Sol

hala sağdakinden biraz daha kısaydı ama neredeyse tamamen uzamıştı.

Danny başımı nazıkçe kendine doğru çekmek için tutuşunu kullandı, bu da zevkle tıslamak istememe neden oldu.

"O zaman yola çıkmadan önce bu büyük, yumuşak yatakta tekrar sevişmeliyiz, değil mi?" dedi.

beni öpmeden önce. Dudaklarına karşı sırtıtmaktan kendimi alamadım.

Ayrılmadan önce büyük yumuşak yatakta en az iki kez daha seviştiğimizden emin olduk.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Gözyaşına yaklaştıkça, yanından geçtiğimiz benim dünyamdan yaratıkların saçılımı daha da kalınlaştı.

Çoğu içgüdüsel olarak benim türümden kaçınırdı ama çok az korkanlar da vardı. Danny ve benim Wyoming'de gördüğümüz Kerenileri düşündüm. Akılsız, karanlık kütlelerden biraz daha fazlasıydılar.

Doymak bilmez bir açlık, neyle beslendiklerini umursamadan. Neyse ki nadir bulunuyorlardı ve gözyaşına doğru ilerlerken hiç görmedim.

Rycke'ye ne olduğunu merak ediyordum. Onu isteksizce hücrelerinden kurtarmıştım.

Nebraska askeri üssü, ama ne yapacağını görmek için oyalanmamıştım. Her rycke farklıydı.

ama çoğu 'kendilerinin' olduğunu düşündükleri şeylere şiddetle sahip çıkıyorlardı.

Bir yer, bir nesne ya da canlı bir varlık. Ordunun onu yakaladığında incittiği ya da elinden aldığı bir şey ya da biri olsaydı, ne kadar uzun sürerse sürsün asla unutmaz ya da affetmezdi.

onu o hücrede tutmuşlardı. Bu seferkinin kırılıp kırılmayacağını görmek için özellikle orada olmak istememiştim.

Özellikle de bilinçsiz Danny'yi o yerden çok çok uzağa götürmekle ilgilendiğim için.

Aklımın bunun işe yarama ihtimaline kaymasına engel olamıyordum. İnce bir heyecan ipliği

Danny'nin daha güçlü ve daha az savunmasız olduğu düşüncesi içimi sıktı. Daha güvende. Sonsuza dek benimle olması.

Tıpkı burada hikayeler ve efsaneler olduğu gibi, benim dünyamda da yaratıkların düştüğü efsaneler vardı.

ve onları Caen an Sin'e götürerek onlara ölümsüzlük kazandırmak. Bu gerçekten

Ölümsüzlük, ancak efsaneler anlatıcılar arasında geçerken her zaman çarpılmıştır.

Danny'ye bunun işe yarayacağını kesin olmadığını söylesem de, içimden bir ses

bana öyle olacağını söylemişti. Danny'yi ilk gördüğümde, o gün diğer tüm insan askerler gibi görünmesine rağmen ona bu kadar güçlü tepki vermemin bir nedeni vardı. Yüzünü ilk gördüğüm anda özümün ona doğru gerilmesinin, umutsuzca ona ulaşmaya çalışmamın bir nedeni vardı. O anda bilinçli bir düşünce olmadan ona bağlanmışım, kanım onun için çarpıyordu.

O benimdi. Her zaman benim olması gerekiyordu. Sadece uzun bir süre beklemem gerekti.

onu bulmak. Ama beklemeye değmişti.

"Yırtıktan geçtikten sonra... zaman yerine ulaşmamız ne kadar sürer?" Danny bana sordu

Düz, yeşil tarlalar arasındaki çakıllı bir yolda yürürken.

Yürürken belimize kadar uzanan otlar bize sürtünüyordu ve botlarımızın altındaki çıtırtı

Uzun otların arasındaki böceklerin cıvıltısından başka tek ses yoktu. Yukarıdaki gökyüzü çelik grisi ve ağırdı. Hava gittikçe soğuyordu. Benim dünyamda hangi mevsimde olduğumuzu anlamaya çalıştım.

ulaştım. En ılımlısı diye düşündüm, ki bu da bir şanstı. Caen an Sin'in etrafındaki su, fırtınalar çıktığında şiddetleniyordu. Ve fırtınalar çıktığında, bu iki mabedin savaştığı anlamına geliyordu.

Mab'ları hiç görmemiştim ama onları biliyordum. Hepsi biliyordu. Caen an Sin'de, onun uzak adasında yaşıyorlar ve ziyaretçiler arasındaki zaman paylaşımına tanıklık ediyorlardı. Onların yaşam süreleri benimkini zamanın dokusunda sadece bir kırpıntı gibi gösteriyordu.

Danny'nin kadim ve güçlü kale hakkındaki yetersiz tanımlaması karşısında dudaklarım titredi. *Zaman*

yer.

"Caen an Sin," dedim, sonra düşündüm. "Sanırım dört ya da beş gün. Bizim dünyamız sizinkinden daha küçük, bu yüzden bu kadar çok yaratık gelip burayı keşfetmeye hevesliydi."

"Ve orada işimiz bittiğinde, şehirlerden birini ziyaret edeceğimizi söylemişsiniz?"

Danny elimi tuttu.

Daha sıkı, mavi gözlerinde parlayan heyecanla bana bakıyordu. "Nerede yaşadığını görebilir miyim?"

Tereddüt ettim. İyi ki kapüşonum yukarıdaydı, çünkü iğrenç bir öz bilinç dalgası

benim üzerimde. "Bu muhtemelen mümkün değil."

"Neden olmasın?" Danny kıs kıs gülerek omzunda duran metal sopayı tutuşunu ayarladı. Ben de

Bir süre önce yine ordudan onun için bir tüfek çalmış ama sopayı da almakta ısrar etmiş.

"Sen pasaklı mısın?"

Gözlerimi devirdim. "Hayır, ama..." Garip bir şekilde utandığımı hissederek yutkundum. "Benim yuvam... Benim

Bu türler, kayaların derinliklerinde yuva yapma eğilimindedir; biz dinlenirken kimse bize ulaşamaz.

avlar."

"Derinlerde... Mağara gibi bir yerde mi?"

"Bir hayvan gibi değil," dedim çabucak, Danny'nin öyle davranmadığını bildiğim halde ses tonum fazla savunmacıydı.

yargılayıcı. "Mağara değil. Sadece küçük bir açıklıktan ulaşılabilen bir oda. Böylece hiçbir şey

bize ulaşın."

"Oh." Danny'nin sesinde anlayış belirdi. "Duman şeyiniz." Başımı salladım.

"Yani benim hantal insan vücudum için ön kapı yok." Danny bana yaklaşırken ses tonu alaycıydı,

Yürürken yan tarafıma sürtünüyordu. "Bu utanç verici. Ama sorun değil. Orada yaşayacak değildik ya." Birden gerildi ve bana baktığını hissettim. "Tabii yaşamamızı istemiyorsan

Orada mı? Sizin dünyanızda mı?"

Omuz silktim. "Nerede olduğumuz umurumda değil Danny." Onunla birlikte olduğum sürece, daha az umursayamazdım.

"Gözyaşındaki askeri geçmenin kolay bir yolunu bulduğumuzu varsayarsak, belki de

Eğer dünyanı özlüyorsan, bir ileri bir geri git." Danny elimi sıktı. "Ama geri dönmek zorundayız.

parazitleri bulmak için."

Dalgınca başımı salladım, aklım çoktan bu olasılığa kaymıştı. Danny benim dünyamda daha güvende olur muydu?

Hayatlarımızı bağladıktan ve o daha az savunmasız olduktan sonra mı? Orada onu arayacak bir ordu olmayacaktı - artık aktif olarak aradıklarını düşünmüyordum. O saçma sapan

Sırf benimle birlikte olduğu için ona zarar vermek için silahlar ve yangın bombaları kullandı.

Yine de başka tehlikeler de vardı. Başa çıkmak için o kadar donanımlı olmayabilir. Ayrıca, o

benim dünyamdan nefret edebilir. Ona yabancı gelecektir. Tuhaf.

Ne yapacağımıza karar vermeyi Danny'ye bırakacaktım. Ondan önce, onu

Caen an Sin'e güvenli bir şekilde.

Bu da önce onu güvenli bir şekilde yırtıktan geçirmem gerektiği anlamına geliyordu.

Boğazımı temizledim ve yürürken Danny'nin elini sıkıca kavradım. "Nasıl yapacağıma dair bir fikrim vardı.

yırtığı atlatırdık." "Öyle mi?

Neymiş o?"

Tereddüt ettim. Danny'nin 'Herkesi öldürün' sözüne ne cevap vereceğini bildiğimden oldukça emindim ama

gerçekten en verimli seçenektir.

"Şey-" O tanıdık vızıltı kafatasımın tabanına bastırıldığında durdum. Eğildim bana nereden ulaştığını saptamaya çalışıyordu. Danny artık her şeye aşinaydı.

"Görev çağırıyor," dedi neşeyle, başlığını takmak için elimi bırakırken. Parazitleri ortadan kaldırmam için akıncı kamplarına yaklaşmamız gerektiğinde tam koruma giymesi konusunda ısrar ettim, hatta

Yine de çok fazla yakınlaşmadan sonra onu oldukça uzakta tuttum.

"Sadece bir tane," dedim ona, bakışlarım görebildiğimiz tek çiftlik evine odaklanmıştı. Yürüdüğümüz çakıllı yoldan ayrılan uzun toprak yolun sonunda duruyordu. Arkasında çatısının yarısı eksik, yıkık dökük bir ahır vardı ama parazitin -ve az sayıdaki insanın- çiftliğin içinde olduğunu hissedebiliyordum.

ev. Onlarda henüz bir korku yoktu, yani burada olduğumuzu bilmiyorlardı.

Bu işi çabuk halledeceğim.

Danny'nin elini tuttum ve onu yakındaki büyük bir ağaca götürdüm, onu ağacın dibine bıraktım.

Gövde onu gözden sakladı. "Burada kal, tatlım. Uzun sürmez."

"Dikkatli ol," dedi Danny bana, her zaman yaptığı gibi -gereksiz bir şekilde. Ama yine de zevkten kıvrılmama neden oldu.

Her seferinde içim içime sığmıyor.

Avucumu göğsüne koyarak sıcaklığını ve kalbinin güçlü atışını bir anlığına hissettim ve sonra dağıldım. Evin içinde yeniden birleştim.

saniyeler sonra, enfekte insanla birlikte odada.

Eski, sarkık yatakta uyuyorlardı ve yalnızdılar, bu da işi çok daha kolaylaştıracaktı.

Diğer sakinlerden çığlık ya da histerik sesler gelmiyordu. Alt kattakileri duyabiliyordum.

Rahat seslerin mırıltısı, aralarındaki canavardan tamamen habersizdi.

Bu insandaki parazit yeniydi. Yumurtalarını hala karnına bırakıyordu, bu da demek oluyordu ki

bugün ölmeyecekti. Birkaç gün kendini iyi hissetmeyecekti ama yaşayacaktı.

Adımlarımı sessiz atarak yatağa doğru ilerledim ve yüzüstü yatan insan dışının üzerine eğildim.

Dudakları zaten uykuda ayrılmıştı, ama onları daha geniş açmak için yüzünü kavradım. Parazitin özünü vücudunu terk etmeye zorlayıp onu kendime çekerken içim çalkalandı. Enfeksiyonun bağırsaklarından boğazına doğru yükseldiğini hissedebiliyordum. Parazitin tamamen büyüdüğü ve konakçısını kuruttuğu zamankinden çok daha küçük olan dalgalanmasını gördüm.

İnsanın bedeni, ağzından çıkan yoğun siyahlık yatağa dökülürken gerildi.

boğazımdan aşağı. Enfeksiyonu, parazitin yaşamını emdim, karnında hem yarattığın hem de yumurtalarının kabuklarından başka bir şey bırakmadım, bunlar da bir iki gün içinde çözülecekti.

Çenesini bıraktım ve doğruldum. Rahatsız edilmeden uyuyordu ama yüzü artık daha az hastalıklıydı.

Kaşları artık rahatsızlıkla çatılmıyordu. Daha fazla oyalanmaya niyetim yoktu, bu yüzden sigara içmeye geri döndüm ve ağacın altında sabırsızca kıpırdanan Danny'nin yanına gittim.

"İyi misin?" diye sordu katılaştığım anda, boştaki elini göğsüme koymak için bir adım öne çıkarak,

diğeri sopasını tutuyordu. "Kötü müydü?"

Başımı salladım, elini tuttum ve onu yola geri götürdüm. İnsanlar bizi fark etmemişti.

Henüz değil ama içlerinden biri pencereden dışarı bakarsa görecekler. "Ona daha yeni bulaşmıştı. Asla bilemeyecekler."

Danny elimi sıktı. Sesindeki sırıtışı duyabiliyordum. "Bu harika."
O daha yakın sallandı

Yürürken bana. "İtiraf et. İnsanları gizliden gizliye
seviyorsun." Hırıldadım. "Çok komiksin."

Güldü. "Şaka yapmıyorum! Onları kurtarmak için onlardan *biraz* hoşlanıyor olmalısın.

-Parazitler tarafından yok edilmekten." Beni dürttü. "En azından *benden* hoşlanıyorsun, değil mi?" diye takıldı.

Gözlerimi devirdim. "Parazitlerin insanlığı yok etmesini engellemeyi ve sonra da daha sorunlu olan diğer türlere geçmeyi *seviyorum*." Bir süre durakladıktan sonra homurdandım. "Bunu yapmanın beni sana getirmesi büyük şans."

Danny kaskının içinde gülerek burnunu çekti. "Elbette."

Sonunda ekledim: "Sanırım onları kontrol altında tutma konusunda kendimizi biraz sorumlu hissediyoruz. Bizler

aynı tür."

"Biz mi? Son yedi kişi olarak mı?"

Diğerlerini düşünerek başımı salladım. Av teknik olarak sona ermişti, Danny ve ben de bu yüzden buraya gelmiştik.

Bugünlerde çok daha az parazitlerle karşılaştım. Yedimiz onlardan yeterince yok etmiştik.

yuvalarımıza dönüp bir sonraki ava kadar uyuyacaktık. Ama ben yapmadım. Burada Danny ile kaldım.

Dönmediğimi fark edip etmediklerini merak ettim.

"Parazitler her zaman sadece insanları mı etkiledi?" Danny merak dolu bir sesle sordu. Elini çekti ve

başlığını kolunun altına soktu.

Başımı salladım. "Her zaman değil. Önceden neredeyse hiç geçmezdi. Gözyaşları büyüdüğünden beri, bu dünyayı sular altında bıraktılar. Bulaştıkları başka türler de var, ancak insan vücudunun ideal konak olduğunu kısa sürede keşfettiler. Yumurtalar neredeyse her zaman bir insanda hayatta kalırken, insanlarda bu şans çok daha düşük.

diğer türler."

"Ama sen ve diğer Ruh Yiyenler onları yok etmeseydiniz, eninde sonunda yok olmazlar mıydı?"

İnsanlık tamamen mi?" Danny sordu. "Bu bir parazit için ters etki yaratmaz mı?"

Omuz silktim. "Bu mümkün, ama parazitler -tüm parazitler- uyum sağlar. Eğer kaçıyor gibi görünselerdi

bir şekilde adapte olacaklarına eminim. Ya da başka bir türe geçeceklerdir."

"Tanrım, çok kötüler," diye mırıldandı Danny ve dudaklarım küçük bir gülümsemeye dönüştü.

"Öyleler," diye kabul ettim, sonra kolumu omuzlarına dolayarak onu çekerken ona baktım.

ona yaklaştı. "Bir düşün tatlım. Eğer bu işe yararsa, önümüzdeki birkaç bin yılı onları yok etmeme yardım ederek geçirebilirsin. Kulağa eğlenceli gelmiyor mu?"

Bana sırtıttı. "Alaycı olduğunu biliyorum ama aslında öyle." Öfkelendim.

"Etmiyor."

"Öyle! Seninle seyahat etmeyi seviyorum. Keşfetmek. Ayrıca, artık uykuya geri dönmeyeceğine göre

Parazitler tekrar çok fazla yayılmaya başlayana kadar, belki de onları tamamen yok edebiliriz.

O zaman ne istersek yapabiliriz."

Bu düşünce beni duraksattı. Hiçbirimiz parazitleri tamamen yok etmeye çalışmamıştık,

Çünkü av bize yapacak bir şey veriyordu. Bu kadar uzun yaşadığınızda, dolduracak çok zamanınız oluyordu.

Ama Danny haklıydı. Eğer onları sonsuza dek yok etmeye çalışırsak, bunu yapmakta özgür olurduk.

ne istersek. Bu fikri sevdim. Eğer bunu yaparsak, her yere gidebiliriz. Aylarımızı geçirebilirdik.

Birlikte saklanırdık, sadece ikimiz. Yıllarca, hatta. Evet.

Bu fikri çok sevdim.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Gözyaşına ulaşmadan önceki gece, Danny'yi dinlenmesi için durduğumuz dairede uyurken bıraktım.

Uzun zamandır, o uyurken yanından hiç ayrılmamıştım, hala her gece korkunç kabuslar görüyor, nefes nefese uyanıyor ve

titriyordum. Tek yapabildiğim ona sarılmakken kendimi acınacak derecede işe yaramaz hissediyordum.

Sonunda kabuslar azaldı, özellikle de sonunda intikamımı aldıktan sonra

Mallory. Şimdi sadece ara sıra oluyordu ve normalde ne zaman bir gece olacağını anlayabiliyordum.

Çünkü uykusu huzursuz olacak, teni sıcak ve nemli olacaktı. Bu gece, o

Huzur içinde uyuyordu, ama yine de bunu hızlıca yapmak istedim.

Dağıldıktan sonra, askeri ablukaların çevresine ulaşmam sadece birkaç dakika sürdü.

benim dünyama açılan kapıyı çevreledi.

Askerlerin gözyaşının etrafına ördüğü yüksek ve kalın duvarın hemen dışında, kulelerinde ve kamyonlarında askerleri izledim. Duvar, bu duvarı korumak zorunda kalan insanlara

bir nebze de olsa rahatlık sağlıyordu. Yaratıklar içine girdiği, içinden geçtiği ya da üstünden sürünerek geçtiği için sık sık, bölümler halinde değiştirilmesi gerekiyordu.

Duvarın ötesinde, gözyaşına doğru uzanan boş arazi, toprağa gizlenmiş mayınlarla delik deşikti. Bilinmeyen yaratıklara ait bazı taze görünümlü ceset parçaları çalkalanmış

Bu da gecenin erken saatlerinde yırtığı aşmak için bazı girişimler olduğunu düşündürüyordu ama her şey sessizdi. Ne olursa olsun, ordunun karşı koyma çabalarının nasıl gittiğini görmek için burada değildim.

Canavarlar. Bu işte pek iyi olmadıklarını zaten biliyordum.

Hayır, çok özel bir sebep için buradaydım ve işim bittiğinde Danny'ye dönüp

Uyanana kadar yanında yattı.

Bu motivasyonla en yakındaki askere doğru atıldım ve onu yakasından tuttum.

ensemde, hala duman formumdayım.

Dehşet dolu ılığı gecenin içinde çınladı ve hemen diğerklerini alarma geçirdi. Ama ben onu çoktan duvarın üzerine kaldırmıştım. Ben gözyaşına doğru yükselirken botları yere neredeyse hiç değmiyordu. O hala

Korku içinde ılık atıyor, avuçlarımin içinde kıvranıyordu ama kalın siyah dumandan başka tutunabileceğı bir şey yoktu.

Silah sesleri havada çatırdadı ve ben de bu seslerin bana da gelebileceğı düşüncesiyle hoşnutsuzluk içinde hırladım.

onunla işim bitmeden önce yanlışlıkla askeri vurdum. Neyse ki, bir an sonra gözyaşına ulaştım.

Askerin çığlıkları keskinleşti ve elimde çılgınca kıvranmaya başladı.

Dalgalanan siyah bizi yutmadan önce, "Lanet olsun, hayır!" diye bağırdı.

Benim dünyamdan gelen çekim bizi içine çekti, bu formdayken zahmetsizdi, ama çok dikkat ettim.

askerin nasıl tepki verdiğiine dikkat etti. Sürekli çıkardığı korku ve panik sesleri dışında acı çekiyor gibi görünmüyordu. Bu iyi bir şeydi.

Vadiyi geçtiğimizde sessizdi ama küçük dereye ulaşana kadar durmadım.

kayaları kesiyordu. Burada da gece olduğu için kristal suyun altında mor renkte parıldıyordu. Danny muhtemelen bundan hoşlanırdı.

Ama tekrar söylüyorum, burada olma sebebim bu değildi.

Panikleyen askeri derenin kenarına ittim ve katılaştım, bıraktığında gözlerimi devirerek

dehşet içinde bağırdı ve geri çekildi.

Ben ilerlerken elleri titreyerek tüfeğini aradı. Tüfeği yakaladım ve o alamadan ikiye böldüm, sonra başlığını çekip çıkardım ve onu da attım. Kanı çekilmiş bir surattan iri gözler bana bakıyordu, insanın ağzı korkuyla açılmıştı.

Ensesinden tutarak onu derenin kenarına çektim ve yüzünü dereye doğru ittim. "İç şunu."

"Ne-ne-" Askerin boynu kavrayışımın altında gergindi, umutsuzca boynunu tutmaya çalışıyordu.

yüzünü parlayan sudan uzaklaştı.

"İç şunu," diye tekrarlardım, başını daha da yaklaştırmak. "İç şu lanet suyu."

"Neden- neden-"

Yakınına eğildim ve soğuk nefesim yanağından süzüldüğünde dehşetle titrediğini hissettim.

boynuna. "Zorla boğazından aşağı mı indirmem gerekiyor?"

"Lanet olsun." Asker çılgınca titreyen eliyle eldivenli avucuna biraz su aldı ve

ağızına götürdü. Çılgınca aldığı nefesler çoğunu geri püskürttü ama en azından bir kısmı ağızına girdi. Yüksek sesle yutkundu.

"Bu kadar zor muydu?" Mırıldandım, onu akıntıdan çekip arabanın yanına sürükledim.

kenarlarında bolca yetişen çalılar.

Yağlı kümeler halinde büyüyen koyu yeşil meyvelerden bir avuç aldım.
İki tane koparmak

demet halinde askere doğru tuttum. "Ye onları."

"Neden bana bunu yaptırıyorsun?" diye kekeleydi ama meyveleri aldı. "Bu beni öldürecek mi?

Ben mi?"

"Amaç öğrenmek," diye tersledim sabırsızca, elimle acele etmesini işaret ettim. "O yüzden ye şu lanet meyveleri. Bunu ne kadar çabuk yaparsan, seni o kadar çabuk geri alırım."

Asker gevşek bir ağızla bana baktı. "Ruhumu emip çıkarmayacaksın değil mi?"

Dudağım tiksintiyle kıvrıldı. "Daha az yapmak istediğim tek bir şey bile düşünemiyorum, insan."

Bana bakmaya devam etti, türünün büyük çoğunluğu gibi suratsızdı. "Yani... beni öldürmeyecek misin?"

"Eğer acele etmezsen edebilirim," diye hırladım ve kapüşonumun derinliklerinden ona baktım. "I

daha iyi yerler var."

"Kahretsin," diye fısıldadı asker, başını eğerek elindeki meyvelere baktı. Kıpırdamayınca parmaklarım sinirle iki yanına seğirdi. Tam böğürtlenleri ağzına tıkmaya hazırlanırken, keskin bir nefes verdi ve böğürtlenleri ağzına tıktı.

Hızlıca çiğnedi, tadı dilinde patlayana kadar ilk başta ürperdi. "Onlar aslında

İyi," dedi şok içinde, bana ürkek bir bakış attı.

Gözlerimi devirdim. Tadını sevip sevmediğini görmek için ona yedirmiyordum ama en azından bir insanın damak tadına hitap ediyorsa, bu Danny'nin onlardan hoşlanma ihtimalinin daha yüksek olduğu anlamına geliyordu.

Bu insanın birkaç dakika içinde ölmediğini varsayarsak.

"Kımıldama." Yakındaki bir lyteg'den sarkan, şişman ve ağır çekirdeklerden birini kapmak için dağıldım

Ağaç. Diz çökmüş askerin yanına döndüğümde onu uzattım, derisi parmaklarımın altında inişli çıkışlıydı. "Ye onu."

Asker titreyen bir nefes verdi ve onu almak için uzandı. Derisinin dokusunu görünce yüzünü buruşturdu.

Pek çekici görünmüyordu, siğilli ve morumsu kahverengiydi ama bu ağaçlar bu bölgede bolca yetişiyordu ve meyveleri de boldu.

Askerin geçici bir ısırık alışını dikkatle izledim. İçindeki et soluk mor renkteydi ve

suyu damlıyordu. Edin'in türü, kendisi hariç herkes yok edilmeden önce bu meyvelerle dolu ormanlarda yaşamıştı.

Çiğnedi ve eldivenli eliyle çenesindeki suyu silmek için gergin bir şekilde uzandı. "Um...

Tadı güzel," diye teklif etti yutkunduktan sonra.

Homurdandım. "Yanma yok mu? Dilin uyuşması? Boğazın kapanıyor

mu?" Askerin rengi daha da soldu. "Olmalı mı?"

O göremese de kapüşonumun içinden ona geniş ve keskin bir sırıtiş attım. "Öğreneceğiz

birlikte, değil mi?"

Asker yutkundu ve tekrar elindeki meyveye baktı. Bir süre sonra kalanını tereddütle yanına koydu.

"Ateş yakmayı biliyor musun?" Ona havladım ve o da sıçradı. "Evet, evet."

İhtiyacı olan şeyi toplamak için dağıldım. Askerin harap olmuş tüfeğini ya da belki de gözyaşını bulmak için çılgınca etrafına bakındığını görebiliyordum. Ben ona ulaşmadan önce gözyaşına ulaşmasının imkânı yoktu ve silahı suya fırlatmışım. Onu götürdüğümde yeni bir tane verebilirlerdi.

Geri.

Önüne dallar, çırpılar ve kurumuş yapraklar attım. "Ateş yak," dedim, gözden kaybolmadan önce.

bir kez daha hızlıca bir wanuk avlamak için. Vadide onlardan bolca vardı ve uzun sürmedi.

Onu alıp döndüğümde asker dalları ve çalıları gelişigüzel yığmıştı. Verdikten sonra

Asker eldivenlerinden birini çıkarıp bir çakmak çıkarırken ben de küçük yaratığı çabucak öldürüp derisini yüzdüm ve karnını deştim. Titreyen bir elle, kötü inşa edilmiş yığının ortasındaki kurumuş yapraklara tuttu.

Kaşlarımı çattım ama ateşin diğer tarafına çömelirken bir şey söylemedim. Emin değildim.

Çakmak tutmak ateş yakmak sayılırdı ama olsun.

Asker, yayılana kadar küçük aleve hafifçe üfledi. Ateş burada beyaz yanıyordu, sarı değil.

ve insan dünyasının portakalları. Ama hava yeterince benzer olmalıydı, çünkü asker

İyi nefes alıyordu ve aurası -korkudan parlak ve ürkek olsa da- sağlıklıydı. Bir şey daha eksildi

endişeleniyorum.

Küçük ateş çıtırdayıp iyice yandıktan sonra arkasına yaslandı ve ben ateşi kullanırken bana endişeyle baktı.

Kara saplı hançerimle derisi yüzülmüş wanuk'un böğründen ince şeritler kesiyorum.

Onları benim

bıçağı ateşin üzerine tuttum. "Umarım hâlâ açsındır."

Asker yutkundu ama hiçbir şey söylemedi. Birkaç dakika sonra, yağlı et tükürüyordu, kömürleşmiş

Bazı yerler kahverengi olsa da alttaki ateşe artık kan damlamıyordu.

Sessizce bıçağı askere uzattım.

Bıçağın ucundan tereddütle bir et dilimi almak için uzanmadan önce bir an kıpırdamadan durdu. Parmaklarının arasında dans ettirerek hızla üfledi. Derin bir nefes aldıktan sonra ağzına attı.

Çiğnerken bana endişeyle baktı. "Bunu neden yapıyorsun?"

"Neden sana söyleyeyim ki?" Karşı çıktım, wanuk'un geri kalanını ateşten uzaklaştırdım, böylece başka bir

yaratık onu yemek için çalabilirdi. Asker eti gürültüyle yuttuğunda ona baktım. "Eee?"

Sinirli bir şekilde dudaklarını yaladı. "Evet, yani tadı güzeldi. Kendimi iyi hissediyorum," diye hızla ekledi.

verdiği cevap karşısında hoşnutsuz bir homurtu çıkardı.

Ayağa kalktığımda asker irkilerek geri çekildi. "Şimdi ne olacak?" diye sordu, korkusu yüzünden okunuyordu.

Ses.

Onu ensesinden tutup ayağa kaldırdığımda bir ılık attı. "Seni geri alıyorum." Ateşı tekmeleyerek söndürdüm.

"Bekle," diye bağırdı ben daha dağılamadan. "Geri dönmek zorunda mısın?"

Homurdandım. "Oradan geçerken vurulma riskini almak mı istiyorsun?"

Canavar mı? Yoksa seni hemen görev yerine geri götürmemi mi istiyorsun? Ve tüm o mayınları unutma," diye ekledim kesin bir dille. "Hepsinin nerede olduğunu biliyor musun?"

Kararsızlık birkaç dakika boyunca onun sade insan yüz hatlarını buruşturdu. Titreyerek nefes aldı. "Tamam,

hızlı olmak iyidir."

Başka bir şey söyleme zahmetine girmeden dumana döndüm ve gözyaşına doğru geri uçtum.

askerin boğuk ılığı.

Yırtıktan çıktığımızda askerler panik içindeydi. Tedirgin bağırlar

Önlerindeki alanı çılgınca ararken projektörler yanıp sönüyordu. Elimdeki asker zor nefes alıyordu ama ben duvarın üzerinden geri süzölüp onu tam olarak bulduğum yere bıraktığımda sessiz kaldı.

Onu ayağa kaldırdığımda bacakları titriyordu ama iyi görünüyordu. Hala sağlıklı. O değildi

Korkudan başka bir şeyden terliyor ya da titriyordu. Solgundu ama hasta görünmüyordu.

İçimden sıcak ve güçlü bir rahatlama aktı.

Başka bir şey söylemeden oradan ayrıldım ve Danny için biraz MRE ve hidrasyon tableti çaldım.

askeri binadaki kantinden bir şeyler aldım. Sonra hızla daireye döndüm.

Danny hala huzur içinde uyuyordu. Yatağa geri döndüğümde uykusunda yumuşak bir ses çıkardı.

ama uyanmadı. Dudaklarımı başının arkasına bastırdım ve kolumu beline dolayarak onu bedenimin beşiğine doğru çektim.

Oraya mükemmel uyum sağladı.

ALTINCI BÖLÜM

"Orduyu nasıl geçebileceğimize dair bir fikrin olduğunu söylememiş miydin?"
Danny bana bir sonraki

Sabah, durup gözyaşını uzaktan izlerken. Homurdandım.

"Bundan hoşlanmayacaksın."

İçini çekti ve yüzünü bana döndü. "Gidip herkesi öldürmek için mi?"

Kollarımı kavuşturarak bir bottan diğerine geçtim. Ona bakmayı reddediyor, gözyaşının etrafında neler olup bittiğiyle çok ilgileniyormuş gibi yapıyordum
-Ki bu hiçbir şeydi. O devam ettiğinde

Sessizlik içinde cevabımı beklerken, tek omuzumu silktim.

Danny tekrar iç geçirdi, bu sefer bıkkındı. "Yolumuza çıkan herkesi öylece öldüremeyiz, Wyn.

Ya aşağıda olan ben olsaydım, ha? Buraya gelip nöbet tutmak zorunda kalmamam büyük şanstı."

Hoşnutsuz bir hırıltıyla kapışonumun içindeki dişlerimi gösterdim. Gidip o lanet şeyi söylemek zorundaydı.

beni oradaki her askeri öldürmekten caydırmayı başardı. Yoluma çıkan herkesi öldürmek gibi bir alışkanlığım yoktu. Neredeyse hiç insan ldrmediğimi düşünüyordum. Ama ordu farklıydı.

Ordu Danny'ye zarar vermişti.

Haklı olduğunu isteksizce de olsa kabul ettim. Aşağıda kolayca o olabilirdi. Bazıları

Zavallı, yeşil asker neyle karşılaşacağını bilmeden orak Topraklar'da tehlikeli bir göreve atılmıştı.

Tıpkı Danny'nin olduğu gibi.

Dnyamın Danny için güvenli olup olmadığını anlamama yardım eden askeri düşündüm. O da

yararlı oldu. Sanırım.

"Peki," diye homurdandım, dudağım bu kadar yumuşadığım için kendimden iğrenerek kıvrıldı. "Daha az kalıcı bir çözüm düşünürüz."

"Acaba... hepsinin dikkatini dağıtabilir miyiz?" Danny tereddütle sordu, sonra hızlı seslerin zayıf tıkırtısı duyulunca sıçradı.

silah sesleri bize ulaştı. Belli ki az önce bir şey gelmişti.

Az önce karşıdan karşıya geçen canavar her neyse, koşmaya başladığında bir kkreme ve ritmik bir gümbürtü duyuldu.

Duvar, herhangi bir mayından kaçınıyor gibi görünüyordu çünkü ardından patlama olmadı. Saniyeler sonra, yolunu parçaladı

ve askerlerin çılgınca bağırışları bir koro gibi yükseldi. Kurşunlar yaratığın sırtına isabet etti ama o hepsini görmezden geldi. Sessizce izledik, yılmadan, kaybolana kadar büyük adımlarla ilerledi.

Danny yanakları şişerek bir nefes verdi. "O duvar biraz işe yaramaz görünüyor, değil mi?"

Eğlenerek homurdandım. "Evet."

Bir kez daha derin bir iç çekti ve boştaki elini kalçasına koyarak uzaktaki gözyaşına baktı.

Diğer eli omzunun üzerinde duran beyzbol sopasını tutuyordu. "Tamam. Peki bunu nasıl yapacağız?"

Dudaklarımı büzdüm. Danny'nin insanları hayatta tutmaya yönelik yufka yürekli arzusu, bunu bir dokunuş daha yaptı

Zordu. Tüm insan askerleri ve onların silahlarını, sonra da gözyaşının önündeki kara mayınlarını nasıl geçeceğimizi bulmam gerekiyordu.

Dumana dönebilir ve Danny'yi taşıyabilirdim, tıpkı dün gece askerle yaptığım gibi. Ama bu çok riskliydi.

Serseri bir kurşun her şeyi halledebilirdi. Ayrıca Danny'nin ben bizi uçururken havada sallanmaya itiraz edebileceğinden de şüpheleniyordum. İnsanlar garip şeyler konusunda bilinçli ve gururlu olurlar ve ben onun zaten

zayıf olduğu için endişelendi.

Sinirli bir şekilde öfkelen dim ve gözyaşının etrafındaki askeri varlığı değerlendirirken başımı eğdim. "Tatlım, gerçekten çok daha basit olurdu eğer-

"Wyn." Danny sözümü kesti, döndü ve boştaki eliyle çenemi tutmak için kapüşonuma uzandı.

"Oraya gidip herkesi öldürmeyeceksin." Eğildi ve beni öptü, büyük olasılıkla

Beni yatıştırmak için. İşe yaradı. "Ayrıca, geri döndüğümüzde de işe yarayacak bir çözüme ihtiyacımız var.

"

Yanlarını kavradım, parmaklarım seğiriyordu. "Şey, benim *fikrim*-" Danny'nin yüzündeki ifadeyle durdum. "Tamam."

Gözyaşına doğru bakmak için döndü, eli yüzümden kayarak bir kez kalçasında durdu

Daha fazla. "Onları bir şekilde uzaklaştırabilir miyiz?"

Başımı salladım. "Hepsi gitmez. Gözyaşını asla tamamen korumasız bırakmazlar. I

hepsini uzaklara fırlatabilir mi?" Sesime yansıyan hevesle ekledim.

"İnsanlar havada uzun mesafelere savrulduklarında hayatta kalma eğiliminde değiller, Wyn."

Gözlerimi devirmekten kaçındım, çünkü Danny'nin bir şekilde bunu yaptığını bildiğine yemin edebilirim.

Başlığım yukarıdaydı.

"Hepsini *nazikçe* uzaklara *bırakabilirim*," diye değiştirdim. "Ama bu biraz zaman alır. Aşağıda onlardan çok var ve aynı anda sadece dört ya da beş tane taşıyabilirim. Daha fazlasını

hantaldır. İnsanlar çok fazla çırpınıyor."

Danny küçük bir kahkaha attı. "Tamam. Yine de aklımıza gelen en iyi ve en az ölümcül fikir bu."

Tereddüt ettim, düşündüklerimi dile getirmek isteyip istemediğimden emin değildim. Duman formumdayken beyinlerine sızarsam, insanları bilinçsiz hale getirme yeteneğim vardı. Bunu o gün Danny'ye hapishanedeki hücremde yapmıştım.

Nebraska üssünde, diğer tüm yaratıkları serbest bırakmaya başladığımda. Onu mücadele etmeden oradan çıkarmanın en güvenli yolu buydu.

Sorun bunun istilacı olmasıydı. Sadece insan için değil. Benim için de. Danny dışında, ben

kesinlikle iğrenç bir insanın burnundan yukarı çıkmak ya da gözbebeklerinin etrafından sızarak kafatasına girmek istemiyordu. Bu... tatsızdı.

Ama aynı zamanda etkiliydi. Ve ince. Ve hızlıydı.

İçimi çektim. "Hepsini uyutabilirim," dedim Danny'ye, sesimdeki isteksizlik açıktı.

Yüzünü bana döndü. "Bunu yapabilir misin?"

Başımı salladım. "Sana yapmıştım, hatırladın mı? Askeri üste?"

"Ah evet." Danny gözyaşına bakmak için geri döndü. "Zor olur mu?" Alay ettim. "Tabii ki zor olmaz."

Danny'nin dudakları kıpırdadı ama önce bir şey söylemedi, sadece başını salladı. "Eğer bunun en iyi fikir olduğunu düşünüyorsan..."

Kaşlarımı çattım ama ikimizin de düşündüğünü bildiğim şeyi dile getirmedim - ne En iyi fikrimin şu olduğunu düşünmüştüm.

"Sanırım en temiz çözüm bu," dedim. "Şimdi tek yapmamız gereken seni mayınların arasından nasıl geçireceğimizi bulmak. Seni taşımama karşı mısın?"

Danny yüzünü buruşturdu, yanakları kızarmıştı. "Yani, yapmamayı tercih ederim. Bu biraz aşığılayıcı. Ama işleri kolaylaştıracaksa-"

Uzanıp yanağını okşadım ve sözünü kestim. "Eğer istemiyorsan, yapmayız. Ben yapacağım.

Böylece yırtıktan onurunuz bozulmadan geçebilirsiniz."

Danny daha da kızardı ve ortamı yarım ağızla itti. "Acaba asmak istiyorsun

Güçlü canavar erkek arkadaşın serin siyah dumanıyla her şeyi mahvederken form?"

Gözlerimi kırptım. "Buna gerçekten cevap vermemi mi istiyorsun?" İçtenlikle sordum ve Danny güldü.

"Belki yardım edebilirim?" Gözlerini uzaktaki orduya dikti. "Çok sık kullanmadığımı biliyorum ama dövüş eğitimim var. Sen onları oyalarken _."

"Danny." Onu kendime doğru çevirdim ve yüzünü avuçladım. "Benim tatlı insanım. Seni sevdiğimi biliyorsun,

Evet?"

Danny kararsız ve biraz da şüpheli görünüyordu. "Um, evet. Seni seviyorum-" "Ama sen berbat bir askerdin," diye araya girdim, sesimi nazik tutmaya çalışarak.

Bana baktı, dudakları şaşkınlıkla aralanmıştı. "Ne, hayır, değil dim!" Yüzünü buruşturdu.

kızardı. "Tamam, belki de öyleydim."

"Bu senin iş in değil," dedim ona, yanağını okşayarak. "Bunda utanılacak bir şey yok."

"Oh, gerçekten mi? Çünkü şu anda içinde utanç varmış gibi *hissediyorum*." Danny bana ters ters baktı ama gerçekten kızgın olmadığını biliyordum. Çünkü beni yakınında tutmak için ceketimi sıkıca kavramıştı.

Ağzım seğirdi. "Çok güçlü yanlarınız var. Ama bunlar bir insan askerin sahip olduğu güçler değil.

ihtiyacı var gibi görünüyor."

"Evet, tamam. Ben burada bir aptal gibi beklerken sen git ve işine bak."
Danny homurdanarak beni itmeye

çalıştı.

Ona izin vermeyerek hırıltılı bir kakhaha attım. "Yani silahın hazır bir şekilde burada mı kalacaksın? Gözden uzakta mı?"

Danny gözlerini devirdi. Başını salladığında onu yanağından öptüm.
"Teşekkür ederim."

"Yine de onları öldüremezsın," diye ekledi, sesi sevimli bir şekilde inatçıydı.

Başparmaklarımla elmacık kemiklerini okşadım. "Söz veriyorum hiçbirini öldürmeyeceğim. Tabii eğer

kesinlikle gerekli."

Bu uyarı onun gözlerini kuşkuyla kısmasına neden oldu. "*Kesinlikle* ne düşünüyorsun

gerekli mi?"

"Sadece..." Onun veremeyeceği bir cevap bulmaya çalışırken çenemi bir o yana bir bu yana oynattım.

onaylamıyorum. Aklıma bir şey gelmedi. "Değişken bir anın sıcağında nasıl olduğunu bilirsin. Sadece içgüdülerinizi takip edersiniz."

Danny homurdandı. "İçgüdülerim donup kalmamı ve etrafımdaki herkesi katletmeni izlememi söylüyordu.

Cinayetin ne zaman işlenmesi gerektiği konusunda çok farklı görüşlere sahip olduğumuzu düşünüyorum."

"Eğer herhangi bir şekilde tehlikede olduğunuzu düşünürsem, onları öldürürüm." Ses tonum hiçbir şekilde

Danny'nin beti benzi atınca sinirli bir şekilde içimi çektim.

"Bu da demek oluyor ki," diye ekledim, o daha konuşmadan, "burada, gözden uzakta, silahınız hazır bir şekilde kalmanız herkesin yararına olacaktır. Evet?"

"Tam bir pisliksin," diye mırıldandı. "İyiyim. Evet. Yapacağımı söyledim zaten."

Onun somurtkan ses tonu karşısında ağzım seğirdi. Yorum yapmak yerine, onu öpmek için başımı eğdim,

Alt dudağını emiyor ve onu biraz daha yumuşak hale getirmek için dişlerimi kısa bir süre üzerinde gezdiriyordum. Bana karşı eridi, parmakları ceketimin ve gömüğümün içinden sırtımın yara izleriyle pürüzlenmiş derisine yapıştı.

Geri çekildikten sonra başlığını çantasından çıkardım ve eline tutuşturdum. Danny

Tüfeğini almak için uzanmadan önce sorgusuz sualsiz taktı.

Keskin bir nefes verdi. "Lütfen dikkatli ol, tamam mı?" Sesindeki endişeyi duyabiliyordum. "Seni seviyorum.

sen."

"Yapacağım." Kalp atışlarını hissetmek için elimi göğsünün ortasına koydum. "Ben de seni seviyorum. Uzun sürmeyecek."

Dağıldım ve üsse olan mesafenin üzerinden aktım. Önce gözetleme kulelerine gittim, çünkü

o askerler yerde baygın yatarken en az dikkat çekenler olacaktı. I

Başlıklarının içine ve beyinlerine sızarken, her birine doğru ilerlerken içten içe yüzümü buruşturdum.

mümkün olduğunca çabuk asker.

O gece kuzeydeki eski hapishanede Mallory'nin parmaklarını teker teker kesmemin tatlı anılarıyla dikkatimi dağıttım. Göğsüne CANAVAR kelimesini kazımak özellikle

tatmin edici. Devam etmek -çok daha uzun süre devam etmek- istiyordum ama Danny'den emin değildim.

takdir ederdi. Doğrusu, yapabileceklerimin gerçek boyutuna tanık olsaydı bana nasıl bakacağından endişe ediyordum. Yapmaya istekli olduğum şeylerin

O aşağılık küçük insana karşı duyduğum kan kaynatan öfkeyi tatmin etmek için.

Bu yüzden kendimi dizginledim. Bir şekilde. Danny bana her şeyi anlatmış olsa da

Bana verdikleri kafa yarısından iyileşirken ona oldu.
Bana her şeyi anlatmıştı.

onu tehdit etmişlerdi. Mallory ile yalnız olsaydım, tanımlanamaz bir et yığınının başka bir şey olmayana kadar vücudundaki diğer tüm uzantıları keserdim.

Gözetleme kulelerindeki tüm askerler bayıldığında, yere doğru ilerledim.

Askerler tüfekleriyle duvarın dış çeperi boyunca dururken, diğerleri kamyonlarda oturmuş çok az dikkat ediyorlardı. İnsanlardan sadece birkaç şaşkın ses geliyordu.

Askerler yanlarında gevşek bir şekilde yere düştüler ama ben hızlı çalıştığım için hiçbirinin tepki verecek ya da alarm verecek zamanı olmadı.

Sonuncusu düştüğünde, gözyaşının garip bir şekilde sessizleşen kükremesi dışında ortalık sessizdi. Duvardaki yeni, canavar yapımı deliğe yeniden baktım ve dünyama açılan kapının parıldayan enerjisiyle aramdaki kara parçasına eleştirel bir gözle baktım.

Şimdi de madenler.

Duvarın yıkık kısmından bir parça moloz almak için çömeldim. Doğrulurken onu fırlattım ve ardından gelen patlamayla başımı eğdim, toz bulutunun içinden aşağıya toprak yağdı.

İç çekerek bir kez daha dağıldım ve yeryüzünde mayın aramaya başladım, her birinin baskı plakasının üzerine atlayıp patlatacak kadar uzun süre yeniden birleştim. Bunun aslında biraz eğlenceli olduğunu kendime bile itiraf etmeyi reddettim. Bir oyun gibi.

Dünyamdaki yaratıkların çürüyen kalıntıları yere saçılmıştı, kan parçaları yağmur gibi yağıyordu.

patlamaların arasında kaldılar. Anlamsız bir hayat kaybı, ama insanlar her zaman başkalarının hayatları konusunda garip bir şekilde kibirli davranırken, kendileri ölümden korkmuşlardır.

Tüm mayınların gittiğinden emin olduktan sonra, duvarın üzerinden en yakına doğru aktım.

askeri kamyon. Danny'nin sevgiyle adlandırdığı gibi "duman şeyim" ile diğer canlı varlıkları absorbe edemesem de, cansız nesneleri absorbe edebiliyordum. Danny'ye bir araba geri götürebilirdim, böylece onu bıraktığım yerden gözyaşına kadar yürümek zorunda kalmazdı.

Kamyonun içinde oturan asker çoktan kamyonun yanında yere yığılmıştı. Dürttüm

Onu bir kenara bırakıp arabayı duman formuma soktum ve geri dönmeye başladım.

Ben yaklaşırken Danny'nin bir ağaca yaslandığını görebiliyordum, bir elinde tüfek, diğerinde metal bir sopa vardı.

diğerini. Arabayı bıraktığımda şiddetle sıçradı, ikisini de düşürdü ve araba bir anda önünde yere çakıldı.

"Yüce Tanrım." Göğsünü tuttu, başlığını ve gözlüklerini çekip çıkarmadan önce başlığının arkasından sertçe nefes aldı. Maskesini yırttı

ve titrek bir nefes çekti.

Sertleştım ve kaputu okşadım. "Sana bir araba getirdim."

"Evet, bunu... görebiliyorum." Hâlâ yaşadığı şokun etkisinden kurtulmaya çalışıyor gibiydi.

Silahını ve sopasını. "Çok tatlısın bebeğim, ama onu öyle düşürdükten sonra hâlâ işe yarayacağından emin değilim."

Homurdandım. "O kadar yüksekte düşürmedim. Bir şey olmaz." Sürücü tarafındaki kapıya doğru yürüdüm ve Danny'ye içeri girmesini işaret ederek kapıyı açtım. "Eğer çalışmazsa, sana başka bir tane getiririm."

Silahını, sopasını ve başlığını masanın üzerine koyarak yanımdan geçerken küçük bir kahkaha attı.

arka koltukta. Sırt çantasını onun için çıkardım ve arabanın kapısını kapatırken çantayı tuttum. Yolcu koltuğuna oturduğumda arabanın süspansiyonu uğursuz bir gıcırta çıkardı ama Danny anahtarı çevirdiğinde motor sorunsuz çalıştı ve çantalarımızı dizlerimin arasına yerleştirirken bana sırttı.

"Boyutlar arası bir geçitten geçip bir canavar dünyasına gitmeden önce şık bir yolculuk, ha?"

Danny arabayı sürmeye başlarken uzandı ve kalçamı avuçladı. "Nasıl göstereceğini çok iyi biliyorsun.

adam iyi vakit geçiriyor, Wyn."

Parmaklarımı bacağımın üzerinde durdukları yerden geçirerek ofladım. Gözyaşına ulaşmamız uzun sürmedi ve Danny'nin duvarın çevresi boyunca gelişigüzel yere yayılmış tüm bilinçsiz askerleri görünce sinirlerinin bozulduğunu görebiliyordum.

"En azından ölmemişler," dedim ve Danny'nin çantasını alıp arabanın kapısını açtım.

motoru öldürdü.

"Hayır, biliyorum." Danny benden sonra inip geri kalan eşyalarını toplarken tereddütlü görünüyordu

Arka koltuktan. "Ne kadar baygın kalacaklar?" diye sordu ben arabanın etrafında dolaşıp ona katılırken.

Bir omzumu silktim ve başlığını takmasına yardım etmek için elinden aldım. Askerlerden herhangi birinin uyanıp bize ateş etmesini beklemiyordum ama üzülmektense tedbirli olmak daha iyiydi. "Birkaç saat."

Danny maskesini yüzünün alt yarısına sabitledi ama gözlüklerini kaldırarak durdu

Kafasının yarısına kadar. "Bir canavar gelirse onlara ne olacak?"

Sabırsızca homurdanma isteğime karşı koydum. "Bilmiyorum." Gözlüklerini takmasına yardım ettim.

"Peki ya yenilirlirse?" Danny başlığının arkasından endişeli bir sesle

Kask.

"Danny." Ona sırt çantasını uzattım. "Tatlım. Ancak bu kadarını yapabilirim." Gerçekte, orada

Bilinçsiz askerlerin uyanmadan önce güvende kalmalarını sağlamak için kesinlikle daha fazlasını yapabilirdim. En azından hepsini gözetleme kulelerine taşıyabilirdim.

Ama istemedim.

"Hayır, biliyorum." Danny başını salladı ve silahını omzuna attı. "Özür dilerim."

Ama sesi hâlâ endişeli geliyordu, ben de içimi çektim ve "Eminim hepsi iyi olacaktır" dedim. Bunun doğru olup olmadığı hakkında hiçbir fikrim olmamasına rağmen.

"Tamam." Danny metal sopasını sırt çantasına soktu, sapı fermuarı geçip yukarı çıktı ve

omuz silkti. "Sanırım sadece yürüyüp geçeceğiz? Patlama sesleri duydum. Mayınlardan kurtulabildiniz mi?"

Başımı salladım. "Çok fazla yoktu. Bir süredir onları yenilememişler gibi görünüyordu. Ama orada

artık yok." Bir adım öne çıktım ve parmaklarımı eldivenli parmaklarının arasından geçirdim. "Güvenli, ben

söz veriyorum. Bunu asla riske atmam."

"Yapmayacağını biliyorum, ihtiyar." Danny dirseğiyle beni dürttü ve yüzümdeki gülümsemeyi duyabiliyordum.

onun sesi. "Hadi yapalım şunu."

Sesi gergin geliyordu ama onu bir süre önce gelen canavarın duvarda bıraktığı deliğe götürürken bu konuda yorum yapmadım. Gözyaşının kükremesi bu kadar yakından duyuluyordu ve biz duvardaki boşluğa ulaştığımızda Danny'nin başı geriye doğru eğilerek ona baktı.

Parıldayan enerji şeridiyle aramızda uzun, boş bir toprak parçası vardı. En azından

Benim dünyamdaki yaratıklardan geriye kalanların hepsi, ben geri kalanları patlattığımda yok olmuştu.

Yerdeki mayınlar. Aksi takdirde, Danny kemik ve çürümüş mayın denizinde yürümek zorunda kalacaktı.

bağırsaklar yırtığa ulaşır.

Duvarın yıkılan kısmının enkazı üzerinden geçerken elimi sıkıca kavradı. Hiçbiri

Gözyaşına doğru ilerlerken hiçbirimiz konuşmadık, çok gürültülüydü.
Y a k l a ş t ı k ç a daha da güçlendi.

Kafatasımda bir basınç hissettim. Hafif bir tahriş e d i c i y d i ve
umarım Danny'yi çok fazla

Rahatsızdı. Aurası sinirden gergindi ama onun dışında sağlıklıydı.

Danny'nin benim dünyamı hor göreceğine dair bir endişe hissettim. Bunun
neden olduğunu bile bilmiyordum.

çok önemli. Orada kalmamızla özellikle ilgilenmiyordum. Sadece... önemli
olduğunu hissettim.

Önümüzde bulanık, hareketli enerji dalgalarından başka bir şey olmadığında
durduk, beni

gözlerini kısmak istiyordu. Danny elimi daha sıkı kavradı.

"Hazır mısın?" Gözyaşlarının uğultusu gittikçe azalsa da sesimi yükseltmek
zorunda kaldım

ona yaklaştıkça. Sanki çoktan onun tuhaf, henüz burada olmayan enerji
küresinin içine adım atmıştık.

Danny'nin kaskı bana doğru döndü ve başını salladı. "Hazırım," dedi ama
sinirlerinin gerildiğini duyabiliyordum.

sesinde.

"Seni her şeyimle koruyacağım Danny," dedim ona, parmaklarını sıkıca
kavrayarak.

"Ben sana göz kulak olurum."

Danny'nin omuzları gerildi. "Biliyorum." Sesi daha sakindi ve sesindeki
gülümsemeyi duyabiliyordum.

Tekrar gözyaşına baktı. "Tamam. Hadi yapalım şu işi."

Gözyaşıyla yüzleşmek için geri döndüm. Bu kadar yakından, dalgalanan havanın içinden diğer taraftaki çimenlerin karanlığını görebiliyordum. Pembe gün ışığının pusunu. Dönmeyeli uzun zaman olmuştu ve içimi şaşırtıcı bir özlem acısı kapladı. Danny'ye dünyamı gösterebildiğim için bir parça heyecan hissettim. Nereden geldiğimi.

Danny'nin elini son bir kez sıktım, sonra hareket etmemiz için hafifçe çekiştirdim. Birlikte adım attık.

YEDİNCİ BÖLÜM

Cismani formumdaki yırtıktan geçmek, ileriye doğru büyük bir adım atmak, ancak önünüzde hiçbir zemin olmadığını fark etmek gibiydi - sadece bir damla. Sanki içiniz dışarı çekiliyormuş gibiydi. Tatsızdı ama kısaydı.

Bitirdiğimiz anda, dünyanın siyah-kırmızı çimlerinin üzerinde dururken, emin olmak için döndüm

Danny iyiydi.

"Lanet olsun." Uzanıp kaskını çıkardı, ardından gözlüklerini çekti. Koyu renk saçları

Etrafına bakınırken mavi gözleri kocaman açılmıştı. "Bu çok garipti."

"İyi misin?" Başlığı ondan aldım, hızlıca sırt çantasının yan tarafına bağladım ve

Avucum maskesinin sert kumaşına değene kadar bir elimi başının arkasında gezdirdim.

"Ben iyiyim." Maskenin arkasından bana gülümsedi, parmakları bana tutunmak için gömleğimin ön kısmına kıvrıldı. Gözleri hızla tekrar etrafındaki çevreye kaydı.

Etrafa bir göz attım. Bir süredir geri dönmemiştim, ama tıpkı çağlar boyunca olduğu gibi görünüyordu. Onu ilk kez genç, insan gözleriyle gördüğümü hayal etmeye çalıştım.

Gün boyunca buradaki gökyüzü, ufka yaklaştıkça kıızıla çalan soluk bir pembeydi. Bu

Gece olduğunda her yer kararıyordu ama ikiz aylar Danny'nin bile rahatça görebileceği kadar ışıık saçıyordu.

Toprak karanlıktı ve çimenlerin uçları kırmızımsı siyahtı. Kayalar çeşitli derinlikteydi,

Suyun içinde oluşan kristaller dışında renkler soluktu. Bunlar canlı maviler ve

Morlar ve Danny'ye göstermeye hevesliydim çünkü beğeneceğini biliyordum.

"Biraz dinlenmeye ihtiyacın var mı?" Ona yaklaşıp boynunun yan tarafını avuçlayarak sordum.

Aurası sağlık ve bir parça korku ama esas olarak heyecanla titreşiyordu.

Güldü ve başını sallayarak maskesini çıkarmak için uzandı. "Wyn, söz veriyorum iyiyim. Yapabilir misin

Bana etrafı gezdirir misin?" diye sordu, mavi gözleri heyecanla parlıyordu.

Dudaklarım kıpırdadı. Başımı salladım ve elimi uzattım. Danny elimi tuttuğunda, onu çekiliştirerek

gözyaşı ve vadinin içine, onu kesen küçük dereye doğru ilerledi.

"Hey, bak." Danny, askeri yakmaya zorladığım küçük ateşin isli kalıntılarını işaret etti

bir gece önce. "Görünüşe göre yakın zamanda buraya biri gelmiş."

Gayri ihtiyari bir homurtu çıkardım ve Danny'yi derenin aşağısına, ağaçların olduğu bölgeden uzağa götürdüm.

Suya attığım eğilmiş tüfeği fark etme ihtimaline karşı kömürleşmiş toprağı. Askerin miğferi de buralarda bir yerdeydi.

"Danny'ye, "Şişeni doldurmak istersen diye, su içmen için güvenli," dedim.

Başını salladı, derenin kenarlarında parlayan kristallere bakarken sadece yarı dinliyordu.

Binlerce yıl boyunca akan suyun kayayı aşındırması ve minerallerin birikmesiyle ortaya çıkmışlardır.

mor ve mavinin sonsuz tonlarında.

"Bu harika," dedi Danny ve küçük bir parçam Danny'nin hoşuna gittiği için açıklanamaz bir şekilde mutlu oldu.

benim dünyamdan bir şey. Bunu çok sinir bozucu bulacağından endişelenmişim ama aurası

sağlıklı ve hafif kaldı, beni rahatlattı.

"Sanırım," diye mırıldandım, bunları dile getirmek yerine.

Danny kıkırdadı. "Eminim on iki bin yıldan sonra artık pek bir şey o kadar da şaşırtıcı değildir,

ha?" Bana doğru sıırttı. "Zaman Baba."

Ofladım, arkasına geçip kollarımı ortasına doladım ve onu kendime çektim. O da

Aptal beyzbol sopasının sapını omzuma bastırdı. "Bazı şeyler öyledir."

"Biliyor musun, bana söylediğin tüm o tatlı şeyleri birine söylersem, kimse senden korkmaz.

artık."

Pek de sıırtmayan bir ifadeyle dişlerimi gösterdim ve başımı eğerek Danny'nin dişlerinin kabuğunu sıyırdım.

kulak. "O zaman kimseye söylemesen iyi edersin."

Güldü. "Gülmeyeceğim. Söz veriyorum." Dirseği karnımı dürttü. "Bunu dikkatlice yapamam

ekili itibar olarak bir duygusuz, kana susamış
KATİL zarar görüyor."

"Hiçbir şeyi özenle yetiştirmedim." Geri çekilmeden önce başının yan tarafını öptüm. "Sadece herhangi bir varsayımı düzeltmek için zahmet etmedim."

Danny yine güldü. "Doğru."

Suyun kenarına çömeldi ve kristallere yakından baktı. Bana baktı.

eldivenlerini çıkardı ve arka cebine soktu. "İçmek güvenli mi demiştiniz?"

Başımı salladım ve parmaklarını suya daldırmasını sessizce izledim. Sonra matarasını çıkardı.

çantasından çıkardı ve kapağını açtı. Uzun bir yudum aldıktan sonra yeniden doldurmak için suya daldırdı.

"Yani." Danny şişenin dolmasını beklerken yine bana sıırttı. "Planın nedir, bebeğim?"

Bir omzumu silktim, parmaklarım iki yanımda seğiriyordu. "Yürümeye başlıyoruz."

Danny güldü ve başını salladı, şişesini sudan kaldırıp vidalarken yere baktı

kapağın üzerinde. "Bunu sadece manzara değişikliği ile yapacağız, ha?"
Şişesini bir kenara koydu ve

ayağa kalktı. "Söz verdiğin gibi daha sonra beni bir şehre götüreceksin?"

Eğlenerek homurdandım. "Hiçbir şey için *söz verdiğimi* sanmıyorum."

Danny kekeledi. "Eğer sana eşlik etmek için dört bin yıl boyunca hayatta kalacaksam, en azından bana iyi vakit geçirebilirsin."

Hırıldadım, parmaklarımı onunkilere doladım ve onu öne doğru çekiştirdim.

vadiye giriş. "Tam olarak nasıl bir şehir hayal ediyorsunuz?"

"Um, *hiçbir şey* hayal etmiyorum çünkü başka bir dünyadaki bir şehrin neye benzeyebileceğine dair hiçbir referans çerçevem yok. Bu yüzden *gidip bir tane görmek istiyorum*."

"Sana söylemiştim. Belki Caen an Sin'den sonra."

"Eğer beni almazsan, insan dünyasına geri dönene kadar bütün yolu şikayet edeceğim. Bil diye söylüyorum."

"Sizi temin ederim, bunu aklımda tutacağım."

Danny, biz yürürken etrafına bakınırken sessizliğe gömüldü.

iki yanımızdaki topraktan. Doğrusu vadide görülecek pek bir şey yoktu. Sadece kayalar, birkaç lyteg ağacı, birkaç otya çalısı ve dere. Vadide pek fazla canlı yaşamıyordu, çoğunlukla

wanuks gibi küçük şeyler ve benden uzak durdular. Gözyaşı en çok

Burada ilginç bir şey vardı ve uzaktan zar zor görülebiliyordu. Sadece havada pürüzlü bir parıltı.

"Demek yirmi yıl önce tüm canavarlar ülkeye buradan geliyordu, öyle mi?"
Danny

Sesi biraz tedirgin geliyordu. "Bunu düşünmek çok tuhaf."

Yürürken ona baktım ve parmaklarını nazikçe sıktım. "Hiçbir şey hatırlamıyorsun

değil mi?"

Başını iki yana salladı. "Hayır. Annem beni arabaya bindirdi ve New Orleans'a doğru yola çıktı.

haberler bizim bölgemizde patlak verdi. Orduya katılana kadar gerçek bir canavar bile görmemiştim. Sadece televizyondaki bulanık görüntüler."

Danny'nin annesinin onu elinden geldiğince koruduğunu biliyordum. Oldukça genç bir yaştan beri çalışıyordu.

yaşındaydı - çoğu insan çocuğunun şehirlerde yapmak zorunda olduğu gibi - ama o, insanlardan izole edilmişti.

Bana anlattıklarına bakılırsa, olan biten en kötüsüydü.

Askeri. Annesi onu bu kadar çok sevdiği için minnettardım. Onu korumuştum. Ve ben de

Buradaki pek çok insan gibi sert ve acımasız olmak zorunda kalmamaya kararlıydı.

"Sana çok iyi baktı," dedim, çünkü Danny'nin bazen onun hakkında konuşmaktan hoşlandığını biliyordum.

Bana attığı tatlı gülümseme içimde bir sızıya neden oldu. "Evet, öyle yaptı." Yüzündeki ifade

sinsi bir sırıtış. "Ayrıca, ünün ne kadar korkunç olursa olsun, bana iyi davranmazsan seni dövmekle tehdit etmekten de korkmazdı."

"Bundan hiç şüphem yok."

Zemin ayaklarımızın altında eğimliydi ve kısa süre sonra vadiden çıktık. Arazi

Arın Dağları'nın sivri tepeleri kuzeye doğru çıkıntı yapsa da burası büyük ölçüde düzlüktü.

Doğuya, Caen an Sin'in ılıman havasında tek başına oturduğu Yawning Denizi'ne doğru ilerliyor olacaktık.

sular.

Onu doğru yöne götürürken Danny, "Burası biraz uzak," diye yorum yaptı.

"Evet."

Bir kahkaha attı. "Bu yüzden mi burada yaşıyorsun?"

"Evet."

Danny düzgün bir kahkaha attı ve yürürken elimi sıktı. Hafif bir şeydi, bu yüzden

üşümesinden endişelendim. Aurası hâlâ sıcak ve parlaktı. Sevimli bir şekilde büyülenmiş görünüyordu.

ve her şeyden büyülendim.

Göğsümdeki endişe düğümü biraz olsun gevşedi. Bunun işe yarayacağına olan **inancım** arttı.

İp işe yarayabilir.

Durup Danny'yi kollarımın arasına alma isteğime karşı koydum, sırf onun sıcaklığını üzerimde hissetmek için. Onu içime çekmek için. Bazen gerçek değilmiş gibi hissediyordum ve gerçek olduğunu kendime tekrar tekrar teyit etmem gerekiyordu.

Danny'ye yuvamı gösterebilmeyi dilediğim kısa bir an yaşadım. Yuvamızı bağladıktan sonra

Onu oraya götürebilirim ve birkaç yıl saklanabiliriz. Yüz. Belki beş.

Yüz.

Ama derin kayaları parçalamak dışında içeri girmesinin bir yolu yoktu. Biz de giremedik,

Her neyse. Danny onun dünyasında parazitleri uzak tutma görevimi ihmal etmeme izin vermezdi.

Sanki bu düşünceden etkilenmiş gibi, kafatasımın arkasında rahatsız edici küçük bir vızıltı başladı. Omuzlarım kaskatı kesildi ve onu engellemeye çalıştım ama artık çok geçti.

Av yıllar önce sona erdi, Wyn. Nerelerdeydin? Orlith'in sesi kafamın içinde çınılıyordu, her zamanki gibi sinir bozucuydu.

Gözlerimi devirdim, öfke dolu oflamamı zar zor bastırdım. Çok meraklı biriydi.

Kalmaya karar verdim, ona kısaca söyledim. *Neden*

uyumuyorsun? Seni bekliyordum, diye cevap verdi.

İçimden homurdandım, bunu neden yaptığına şaşırmıştım. *Benim için endişeleniyor muydun?*

Hayır, hemen karşılık verdi. *Tabii ki hayır. Sadece merak ettim. Daha önce hiç gerekenden fazla kalmamıştın. Hiçbirimiz kalmadık. Orası iç karartıcı bir yer.*

Yine homurdandım. *Ben karar verdim.*

Zihnimde uzun bir sessizlik oldu ama Orlith'in hâlâ orada olduğunu, varlığının beni sıkıştırdığını hissedebiliyordum.

kafatasımın arkasında ısrarla. Sinir bozucu küçük bir balık gibi, kafamın içinde dolaşıyor, her şeye bakmaya çalışıyordu.

Bir şeyler farklı, dedi sonunda, düz sesi kuşkuluydu.

Hayır, değil. Hemen cevap verdim.

Evet, hemen karşı çıktı. *Evet, öyle. Sende farklı bir şeyler var. Seni görmeye geliyorum*.

Hayır- Başladım ama o çoktan gitmişti. Dişlerimi sıktım. Lanet olası Orlith, kendi iyiliği için fazla meraklı.

Danny diğerlerinden biriyle buluşacak gibi görünüyordu.

"Hey, ihtiyar, acelen ne?" Danny gülerek elimi çekiştirdi, beni yavaşlatmaya çalışıyordu.

aşağı. "Bir şeylere bakmak istiyorum."

Çenemi sıktım ama hızımı yavaşlattım. Zaten başka bir telyth'ten daha hızlı koşamazdık.

Ben bu haldeyken Orlith'in dumanlar içinde hızla buraya geldiğine ve işime burnunu sokmaya hevesli olduğuna hiç şüphe yoktu.

Birkaç dakika sonra yaklaştığını hissettim. Alışılmadık hafif bir panik dalgası içimi sıktı.

Orlith'in Danny'nin önünde utanç verici bir şey söylemesi kaçınılmazdı. Edin'den daha kötüydü, çünkü

Beni bilerek utandırmaya bile çalışmadı.

Boğazımı temizledim ve Danny'ye dönerek bizi durdurdum. "Buraya biri geliyor."

Danny bana baktı. "Ha?"

"Birisi... Şu anda beni görmek için buraya doğru gelen birisi var. Bizi."

Yüzü netleşmemişti. "Uh... kim?"

Çenemi sıktım. "O bir Telyth. Benim gibi."

"Bir telyth mi?" Danny'nin kaşları kalktı. "Sizin türünüzün adı bu mu?" Omzuma bir şaplak attı.

zayıf bir itiş. "Bunu bana hiç söylemedin."

"İlgilendiğini bilmiyordum."

Danny gözlerini devirdi. Birinin gözlerini devirmesinin bir yolu olsaydı *daha zor* olsaydı, bunu yapardı. "Tabii ki ilgileniyorum!"

Buna ne diyeceğimi bilemediğim için omuz silktim. "Şey. Ben buyum."

Ruh Yiyici, insanların benim türüme verdiği bir isimdi, ancak bu dünyadan bazı yaratıklar

Karşı tarafa geçtiğimden beri bunu da benimsedim. Beni daha uğursuz gösterdiğini düşündüm, bu yüzden umursamadım. Ayrıca, hiçbirini düzeltecek kadar umursamadım.

"Yani başka bir Ruh Yiyici şu anda buraya doğru mu geliyor?" Danny yutkundu ve etrafına bakındı.

Eğer Orlith birdenbire ortaya çıkarsa. Ki öyle de oldu. "Evet

ve o bir velet," diye mırıldandım. "Muhtemelen-" "Ben velet

değilim."

Orlith'in hırıltılı sesi arkamdan geldiğinde omuzlarım kamburlaştı. Danny'nin elini tuttum.

elini daha sıkı tuttu ve isteksizce yüzümüzü ona çevirdi.

En azından bu sefer normal bir palto giyyordu; düz siyah, yere kadar uzanan, kapüşonu açık. O

İnsanların dünyasından yeni paltolar ve gözüne çarpan diğer şeyleri çalmayı ve onları istiflemeyi severdi

onun yuvasında. Bir keresinde bana yüzyıllar önce bir İngiliz kralından çaldığı mücevherlerle kaplı gülünç bir pelerin hediye etmişti.

Belli ki hiç giymemiştim.

Orlith'in boynuzları benimkilerden daha düzgündü, ancak her iki boynuzda da sivri bir çıkıntı vardı.

kafasının yan tarafı. Bu fazladan çıkıntıların onu *muhteşem* gösterdiğini düşündüğünü biliyordum. Siyah lekeleri benimkiler gibi sadece parmak uçlarını boyamak yerine bileklerine kadar uzanıyordu. Kukuletasının altında beyaz saçları ve tıpkı benimki gibi siyah bir gözü vardı, diğer gözü ise gümüş rengindeydi.

Birkaç dakika sessizlik içinde durduk. Danny bakıyordu ve ben onun sinirlendiğini anlayabiliyordum.

benim gibi birini görerek.

Orlith'in bana baktığını hissedebiliyordum. Siyah parmakları kıpırdadı. "Yanında bir insan var," dedi.

bizim dilimizde.

Sanki farkında değilmişim gibi. "Evet," diye İngilizce cevap verdim. Danny'yi bu işin dışında bırakmayacaktım.

Orlith'in beni utandırma ihtimali olsa bile, konuşmaya devam edecektim. Elini daha sıkı kavradım.

Orlith'in başlığı yavaşça eğildi ve gözlerinin birbirine bağlı ellerimize indiğini hissettim. "Bu... senin yeni

Pet?" diye sordu, bu sefer İngilizce olarak - muhtemelen biraz boktan olmak için. Orlith'in insan dünyasındaki yaması Avrupa'ydı, bu yüzden bu dili oldukça sık duyuyordu.

Danny yanımda öfkeyle kaskatı kesildi.

"Hayır," dedim çabucak. "O bir *evcil hayvan* değil. O benim..." Kelimeyi bulmakta zorlandım. "Ortağım.

O benim."

"Ortağın mı?" Orlith doğruldu. "Sevgilin mi? *İnsan* bir *sevgilin* mi var?"

Danny, "Tamam, belki sesimizdeki dehşet şokunu biraz azaltabiliriz," diye homurdandı.

Orlith ile benim aramda kaşlarını çatarak.

"Evet Orlith, Danny benim *insan sevgilim*." Ses tonum sertti. "Artık seninle ilgisi olmayan şeylere burnunu sokmaktan bıktın mı?"

"Siz ikiniz sevişiyor musunuz?" Orlith'in düz sesi merakla yükseldi. "Bu çok ilginç. Nasıl bir şey bu?"

Dışlerimi sıktım. "Bu seni hiç ilgilendirmez."

Başını eğdi. Danny'ye baktığını biliyordum. "Nasıl üreyeceksiniz? Kim doğuracaktı

gençlere?"

Danny'nin yüzü kül gibi oldu ve dönüp kocaman gözlerle bana baktı. "Orlith, lütfen kapa çeneni," diye homurdandım, Danny'nin elini daha sıkı tutarak.

Orlith burnunu çekti ve kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Sadece *merak* ediyordum. Her zaman bir gün senin ve benim üreyeceğimizi düşünmüşümdür Wyn. Sadece çocuk sahibi olmaya hazır olduğunu ifade etmeni bekliyordum."

"Bekle, ne?" Danny aramıza bakarak başladı. "Sen-"

"Bırak seninle olmayı, ne zaman üremek istediğime dair bir işaret verdim ki?" Dedim ki

Orlith'in omuzları gücenerek sertleşti.

"Neden yapmayasın ki?" diye suratını asarak karşı çıktı. "Hiçbirimizin fazla seçeneği kalmadı gibi. Ve ben

en genciyim ve en yakışıklısıyım." Danny

boğazını temizledi. "Yani siz ikiniz-"

"Hayır," diye araya girdim, Danny'nin parmaklarını sıkarak. "Orlith sadece geri kalanımızın yarıştığını varsayıyor.

onun dikkatini çekmek için. Biz değiliz."

"Belli ki öyle değil," diye mırıldandı Orlith. Garip bir sessizlikten sonra, istemeye istemeye

"İnsan evcil hayvanınız çok güzel." diye ekledi.

"Sana söyledim, o değil-" Danny elimi sıkarak bu konuya girmeye değmeyeceğini belirttiğinde

Orlith'in ilişkimizi nasıl yanlış yorumlayabileceğini düşünerek durdum ve gözlerimi devirdim. "Teşekkür ederim."

Orlith canlandı, kolları iki yanına düştü. "Bana izin verir misin? _"

"Eğer bu cümleyi bitirirsen dilini ellerimle koparırım," diye öfkelendim.

Danny bir adım geri çekildi, böylece kısmen onun önündeydim.

Orlith'in kapüşonunun içinde yüzünü buruşturduğunu görebiliyordum. "Peki, tamam. Öyle demek istemedim.

ofansif olarak."

"Bu nasıl saldırgan olmaz, seni aşâğılık herif?"

Orlith burnunu çekti. "Senin ne kadar sinirli olduğunu hep unutuyorum," dedi ve gitmek için döndü. "İnsan, ben

Seninle garip bir şekilde ilgileniyorum. Eğer Wyn'den ve onun kötü ruh halinden sıkılırsan, gel ve beni bul."

Danny inanamayarak kekeledi. "Yapmayacağım, ama... teşekkürler?"

Hırladım, boğazımdan alçak, uğursuz bir gümbürtü çıktı, ta ki Orlith dağılıp gidene kadar.

kıvranan siyah duman akışı.

"Tanrım," diye mırıldandı Danny, elimi sıkıca kavradı ve beni ileri doğru sürüklemeye başladı

Tekrar yürümek. "Bütün arkadaşların *çok* tuhaf."

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Yolculuğumuz çok yavaş ilerledi, çünkü Danny durup her şeye bakmak istiyordu.

Kesinlikle her şeyi.

Eğer onu bu kadar sevmeseydim, ona çoktan söyledim.
-her bitkinin

ya da taş veya böcek kapsamlı bir inceleme ve on soru gerektiriyordu. *Zehirli mi? Bu sivri uçlar ne için? Beni ısırır mı? Neden bir sik gibi görünüyor?*

Benim yaşımdaki bir insanın yeni beceriler öğrenmesinin mümkün olduğunu düşünmemiştim, ama Danny kesinlikle

bana nasıl daha sabırlı olunacağını öğretti. O sadece çok *hevesliydi*. Dünyayı bir sünger gibi emiyordu.

Çok sevimliydi.

Ama aynı zamanda gitmemiz gereken bir yer olduğunda biraz sinir bozucu oluyordu.

"Tatlım, Caen an Sin'e gittikten *sonra* sana her şeyi tüm ayrıntılarıyla gösterebilirim," dedim onu nazıkçe bir dros ağacından uzaklaştırarak. Dallardan yere doğru uzanan, yapışkan çiy gibi görünen şeylerle kaplı uzun dallar onu büyülemişti.

Gövdesine çok yaklaşan yaratıklar.

"Tamam, özür dilerim." Danny onu götürmeme izin verirken bile ağaca özlemle baktı.

takip ettiğimiz patika. Nadiren kullanılıyordu, kırmızı-siyah toprakta belli belirsiz bir karıktan başka bir şey değildi.

Çimen.

Orlith gittiğinden beri hiç kimseye ya da hiçbir şeye rastlamamıştık, bunun için son derece minnettardım. I

Uzun süreceğinden şüpheliydim ama en azından dünyanın ücra bir köşesindeydik. İki mabedin gök gürültülü öfkelerini gökyüzüne ve yere gönderdiği Caen an Sin'e bu kadar yakın yaşamak isteyen pek kimse yoktu. En başta bu yüzden buraya yuva yapmıştım ve gözyaşlarım bu yüzden

Uzun süre çoğu kişi tarafından keşfedilmemişti. Ta ki genişleyip her yerden yaratıkları vadiye çekene kadar.

Binlerce yıldır burada bulunmamın, yaratıkların benden neden kaçtıklarıyla da bir ilgisi olabilir.

ama bu sadece mutlu bir tesadüftü.

Yürürken elime yapışan Danny, "Buranın havası farklı kokuyor," diye yorum yaptı. O da

Hâlâ her şeye bakıyordu, bu yüzden ben onu neredeyse dik tutarken o kendi ayaklarına takılıp duruyordu.

"Öyle mi?" Fark etmemiştim. "Nasıl kokuyor?"

"Şenlik ateşi gibi. Ya da yanan yapraklar. Güzel kokuyor. Bana seni hatırlatıyor." Sırttı

bana baktı. İçime bir sıcaklık yayıldı ama hiçbir şey söylemedim, sadece elini daha sıkı kavradım.

Bir süre sessizce yürüdük ve kendimi garip bir şekilde kendi evime dönmüş olmanın tadını çıkarırken buldum.

Dünya. Normalde umursamazdım. Normalde buraya sadece bir sonraki ava kadar uyumak için gelirdim. Zaten geçmişte Orlith'i ziyaret etmediğim sürece pek sık seyahat ettiğim de söylenemezdi.

Danny, sinir bozucu diğer telyth hakkında düşündüğümü bir şekilde biliyormuş gibi boğazını temizledi.

"Yani... Orlith," diye başladı ve önsezi içimi sıkarken kıvranmak istedim. "Siz ikiniz

hiç..."

Sikeyim

.

"Evet," diye homurdandım uzun uzun. Danny'ye yalan söyleyemezdim. "Ama sonuncusu birkaç yüz yıl önceydi Danny. Ve sadece birkaç kez oldu. O sinir bozucu, bencil bir hıyar." Kendimi susmaya zorladım, sesimdeki yalvaran tonun acı verici bir şekilde farkındaydım.

Danny kıkırdadı. "Kıskanmak istiyorum - ve kıskanıyorum - ama aynı zamanda kıskanmadığım zaman kendimi aptal gibi hissediyorum.

yüzlerce yıldır devam ediyor."

Aslında Danny'nin kıskanç olması düşüncesi çok hoşuma gitti, ama insanların bunu kıskançlık olarak görüp görmediğinden emin değildim.

Garip ya da yanlış, bu yüzden dile getirmedim. "Tamamen kolaylık olsun diye yapılmış bir anlaşmaydı," dedim ona. "Hayır-"

Kendimi durdurdum. Danny'ye daha derin duygular olmadığını söylemek üzereydim ve

benim açımdan yoktu. Ama görünüşe göre Orlith bir gün birleşip birlikte çocuk sahibi olacağımız umudunu besliyordu. Bu küstahlığı karşısında gözlerimi devirmek istedim. Ona göre, birkaç kez seviştığımız için onun için yanıp tutuşuyor olmalıyım.

Danny birbirine bağlı ellerimizi ağzına götürdü ve benimkinin arkasını öptü. "Wyn, sen on iki yaşında falan-

bin yaşında. Benimle tanışmadan önce bir keşiş olarak yaşadığınız izlenimine kapılmamıştım."

Göğsümdeki sıkı endişe düğümü gevşedi. Yürürken Danny'ye daha da yaklaştım,

Elimi çözerek kolumu onun omuzlarına doladım.

Başının tepesini öptüm, saçlarının kokusunu içime çektim. "Seni seviyorum."

Danny kıkırdadı ve kolunu ceketimin altından geçirerek belime doladı. "Biliyorum. Seni seviyorum,

"

"Durup dinlenmeye ihtiyacın var mı?" Onu daha da yakına çekerek sordum.

"Acıktın mı? Susadın mı?"

Yakınlarda birkaç lyteg ağacı gördüm ve sinsi bir gülümsemenin dudaklarımı kıpırdattığını hissettim. "Bu dünyadan biraz meyve denemek ister misin?" Danny'ye heyecan verici bulacağını bildiğim bir şey vermek istediğimi söyledim.

Canlandı. "Ne? Evet. Yapabilir miyim?"

Başımı salladım ve ağaçtan bir meyve koparmak için yanına gitmeden önce başını bir kez daha öptüm. I

ona döndü ve uzattı. "Güvende."

Danny daha fazla sorgulamadan kabul etti, bu da onu hem daha çok sevmeme hem de ürkmeme neden oldu

İçsel olarak. Çorak Topraklar'da yaşamak onu biraz değiştirmiş, biraz daha sert ve

Dünya yorgunuydu ama hâlâ tatlı bir naifliği vardı. Ve korkusuzca bana sadıktı, bana güveniyordu. Benimle birlikte olmak istemesi beni sonsuza dek minnettar kılıyordu, çünkü onun

onun nazik doğasından faydalanmak isteyen herkesi öldürmek istememe neden oldu. Her şeyi.

Onun güvenine asla ihanet edemezdin. Tüm varlığım bu fikre isyan etti.

Danny sırtarak, "Pek iştah açıcı görünmüyor," dedi ve siğilli meyveyi elinde evirip çevirdi.

eller. "Derisini yiyebilir miyim?"

Başımınla onayladığımda, ağzına götürdü ve büyük bir ısırık aldı, beyaz dişleri engebeli derinin içindeki yumuşak, soluk mor ete kolayca battı. Suyu çenesine damladı ve Danny boştaki elini kaldırıp hızla silmeden önce parmaklarım yalama arzusuyla seğirdi.

Yavaşça çiğnedi ve yuttu, sonra bana sırttı. "Gerçekten çok güzel. Tadı şeftali gibi

yabanmersini ile aprazlanmış."

İkisini de hiç yememiştim, bu yüzden sadece omuz silktim.

Bir ısırık daha aldı, gözleri yine ilgiyle geziniyordu. Yandılar. "Bunu ben de deneyebilir miyim?"

diye sordu, elindeki lyteg meyvesiyle arkamdaki bir şeyi işaret ederek.

Döndüm ve neyi işaret ettiğini gördüm. Dalgit alışının kahverengi yaprakları turuncuyla tüylenmişti.

Dikenler ve parlak turuncu, inciye benzeyen meyveler uzun, ince kümeler halinde uzun sapların üzerinde büyüyordu. Renkli ve gösterişliydi, bu yüzden Danny'nin onu neden fark ettiğini anlayabiliyordum.

Ayrıca meyveyi yutmak için özel olarak evrimleşmiş birkaç tür dışında her şey için inanılmaz derecede zehirliydi.

"Hayır." Danny'ye döndüm. "O meyveler yakıcıdır. Bağırsaklarını yiyip bitirirler."

"Ah." Beti benzi attı ve ağzındaki meyveyi yuttu. "Tamam."

Gölmek istedim. "Merak etme," dedim, başının arkasını şefkatle kaşımak için yaklaşarak. "Sana ne yiyebileceğini göstereceğim." Şakağını öpmek için eğildim.

"Biliyorum." Danny ağzını sildi. "Yine de aptalca sorular sorarsam özür dilerim."

Danny meyvesini bitirebilsin diye bir adım geri çekilirken gözlerimi devirdim. "Onlar aptal değil."

"Bunun ukuru var mı?" diye sordu daha küçük bir ısırık alarak. "Bekle, görüyorum."

Pürüzsüz mor ukurun etrafını dikkatlice bitirdi, sonra etrafına garip bir şekilde bakarken onu tuttu.

"Um, ben nerede..."

Ağzım seğıirdi. "Al." Taşı aldım ve fırlattım.

Danny yanakları pembeleşirken bana alaycı bir bakış fırlattı. "Senin dünyanda çöp atmak istemiyorum, Wyn."

Hırıltılı bir kahkaha attım. "Tabii ki hayır." Eğildim ve yanağından öptüm, sonra tekrar elini tuttum.

"Gel hadi."

"Peki burada günler ne kadar sürüyor?" Tekrar yola koyulduğumuzda Danny bana sordu. "Hava kararıyor mu?"

karanlık mı?"

Başımı salladım. "Evet, gökyüzü kararıyor." Yukarı baktım, kapüşonumun biraz geriye kaydığını hissettim. Danny bir hamle yaptı.

Görünür haldeyken ağzımın kenarını öptü ve dudaklarım isteksiz bir gülümsemeye dönüştü. "Gün ışığında birkaç saatimiz kaldı." Ona baktım ve onu kendime doğru çektim. "Merak etme. Ben sana göz kulak olurum."

"*Endişelenmiyorum.*" Danny bana iyi tanıdığım bir bakış fırlattı. Tahrik olmanın ilk tatlı çekimiyle içimin titremesine neden oldu.

Ağzım hınzır bir sırıtışa dönüştü. "Sana dinlenmen için bir yer bulacağım, tatlım."

"Sadece dinlenmek değil, değil mi?" Danny'nin sesi, dinlenirken aldığı o boğuk niteliğe bürünmüştü.

seks hakkında düşünmek. Vücudum artık buna tepki vermeye şartlanmıştı ve parmaklarım benimle birlikte seğıiriyordu.

Onu kendime doğru çekip ırzına geçme arzusu.

"Hayır, sadece dinlenmek değil," diye mırıldandım.

DOKUZUNCU BÖLÜM

Sonunda, benden daha yaşlı olan küçük, terk edilmiş bir taş kulübe buldum. Danny ilgiyle etrafına bakınırken ben de sırtımı duvara vererek soğuk taş zemine oturdum ve kollarımı dizlerimin üzerine koydum. Danny içeride bakacak bir şey olmadığını fark ettiğinde - uzun süredir terk edilmişti

Yüzyıllar sonra aceleyle biraz su içti ve üzerime atlamadan önce bir protein barı mideye indirdi.

Beni öperken dudaklarına karşı sırttım ama dişlerime dikkat etmem gerekiyordu. Danny beni itti

Yüzümü görebilsin diye kapüşonumu geri çekti ve sonra boynumdan aşağı sıcak, ateşli öpücükler bırakırken başımı duvara yasladım. Boynuzlarım taşa sürtünüyordu ama ben bunu zar zor duyuyordum.

Kalbim çarpmaya başladı.

Danny aşağı inerken gömleğimin düğmelerini çözdü, öpmek için başını eğmeden önce bana sırttı

ve yaralı deriyi yaladım. Zevk dolu bir hırıltıyla dişlerimi gösterdim, içimdeki her şey

uyarıldım ve parmaklarımı yumuşak saçlarından geçirmek için uzandım.

"Tanrım, bütün gün senin aletini istiyordum," diye homurdandı Danny, pantolonumu maharetli elleriyle indirirken.

Eğlenerek ofladım. "Düşünecek daha iyi bir şey yok mu?" Parmaklarımı Danny'nin saçlarında gezdirerek sordum.

Saç.

Cevap vermedi, ikimizin de dikkati dağılmıştı. Kaşlarım beklentiyle çatılmıştı.

Danny'nin pantolonumu indirmesini izledim ve beni yalamak için başını eğdiğinde alçak, aç bir ses çıkardı,

yarığının tüm uzunluğu boyunca. Dişlerimi sıktım, kalçalarım şimdiden onun ağzına doğru gerilmek istiyordu.

Tekrar yaladı, dilinin ucu tam içimi okşarken inledi. Israrla dışarı doğru itmeye başlayan sikimin ucunu gıdıklarken sarsıldım.

Danny başını geriye atıp ortaya çıkışını izledi, gözleri parladı.

Gergin, yaralı karnım. Dilini uzunluğumda gezdirmeden önce ucunu öpmek için geriye doğru eğildi, ıslaklığı kapladı. Sarsıldım, bu his karşısında homurdandım.

Bazen Danny bunu yaparken acele etmemeyi severdi, beni hırlatır ve sonunda

saçlarını okşuyor ve yarı yalvarıyor, yarı emrediyordu gelmeme izin vermesi için. Ama bazen, şimdi olduğu gibi

Zaten bana karşı sarhoş edici bir açlığı vardı, ikimizi de bekletmedi.

Bir iniltiyle sikimi ağzına aldığı anda tısladım, parmakları huzursuzca kalçalarımı kavriyordu.

Sıcak, ıslak emme mükemmeldi, aletimin dibine kadar coşku kıvılcımları gönderiyordu.

İçimde, tepki olarak titreşen. Danny aletini indirmeden önce uzunluğumun etrafında tekrar inledi.

Elleri sarsıntılı, çılgın hareketlerle kendi pantolonunu çözmeye başladı. Parmaklarımla saçlarını sıkarak başımı duvara yasladım, böylece kendi sert aletini avuçlamasını ve başını benimkinin üzerinde sallayarak zamanla okşamaya başlamasını izleyebildim.

Uzun sürmeyeceğini söyleyebilirdim. Kesesi zaten yüksek ve sıkıydı ve parmağının yan tarafının pre-cum ile parıldadığını görebiliyordum.

ucundan dökülüyor ve aşağı doğru düzleştiriliyor

Yumruğunun her pompalayışında şaftını. Bu manzara karşısında hırladım, ağzım onun tadına bakmak için sulanıyordu. Danny'nin kalçaları sese tepki olarak çaresiz bir sarsıntı geçirdi. Sikimi saran emme gücü artarak beni ağzına doğru itti.

"Danny." Sesim normalden daha da bozuk çıkıyordu. Parmaklarımı saçlarında daha sıkı kenetledim,

Solgun sikimin uzunluğunun onun güzel pembe ağzının içinde kaybolmasını tekrar tekrar izlerken dizlerim daha da açıldı. Hırıltılı nefeslerimle göğsüm kabardı. Başını tutmak için can atıyordum.

ve basınç azalana kadar itti, ama ben yapmadım. Daha yavaş yapmasına izin verdim, ama yine de hızla üzerime geliyordu. Danny'nin ağzının beni emerken çıkardığı ıslak sesler, alçak ve aç sesleriyle birleşince

Yumruğuyla kendi sikini okşaması içimdeki sıcaklığın hızla artmasına neden oldu.

"Danny," diye gıcırdayan dişlerimin arasından tekrar mırıldandım, saçlarını çok sıkı tutmamaya çalışıyordum.

titremeye başladı. Danny'nin aç ağzı tarafından orgazm zorlandıkça içim sıkılaşıyor, sikim zaten zonkluyordu.

Sikimi neredeyse tamamen emerken ağızıyla daha da sıkı bir mühür yaptı. O

Dilini başın etrafına dolayarak küçük yarığı yalarken alçak sesle inledi ve hepsi bu kadar sürdü.

Kalçalarım sarsılırken insanlık dışı bir hırıltı çıkardım ve sikimi ağzına daha derine soktum. Serbest bırakılmam

İçimden fişkırdı, Danny'nin ağzını doldurdu, *mmm*'ladiğında durmadı ve emmeye devam etti, dili alt taraftaki hassas V üzerinde kayıyordu. Sertçe ürperdim, parmaklarımı saçlarından ensesine doğru kaydurdım ve orgazmımın son kısmı da benden fişkırana kadar onu yerinde tuttum.

Bilincim bir nebze yerine geldiğinde, kabaran göğsümün arkasından aşağıya baktım ve Danny'yi gördüm.

Sikimin vücudumdan çıktığı hassas yeri yalayarak beni titretti. Yumruğu uçtu titrerken kendi uzunluğu üzerinde. Boşalmasına saniyeler kalmıştı.

"Bekle," diye bağırdım. Hemen hareket etmeyi bıraktı ve başını kaldırıp bana sert bir ifadeyle baktı,

Tahrik olmuş gözleri, böyle olduğunda mavisini çok daha derin oluyordu. Titredi, eli tabanı sıkı

Şaftının. Başından dizlerinin arasındaki zemine ön sperm damlıyordu.

"Buraya gel Danny." Sesim alçak ve normalden daha da insanlık dışıydı.

Yoğun bir zevkti ve Danny'nin itaat etmek için çabalarken tepki olarak titrediğini gördüm.

Onu istediğim yere, sırtı önüme gelecek şekilde kucağıma aldım. Kulağına sokulup yumuşak lobunu nazikçe çekiştirirken aç gözlerle sikine baktım. Göbeğinin üzerinde demir bir sivri uç gibiydi, gömleğinin siyahına karşı güzelce kızarmıştı. Sakız damlacıkları kabarmış ve uzunluğundan aşağı kayarak ağzımı sulandırmıştı.

Danny'nin göğsü beklentiyle kabarıyordu ve huzursuz elleriyle dizlerimi kavradı. Yapabilirdim

Dişlerimi kulağının kabuğunun üzerinde gezdirirken hınzır bir gülümsemenin ağzımı gerdiğini hissettim. "Pantolonunu ayak bileklerine kadar indir, Danny."

İtaat etmek için çabaladı, bana yaslanmadan önce onları aşağı itmek için öne doğru oturdu. I

Dizlerini ayırmak için etrafına uzandım, sonra avuçlarımı iç uyluklarına doğru kaydurdım. Bu hisle ürperdi, siki karnına doğru zıpladı.

"Seni bekletmeyeceğim tatlım," dedim ona, çenesinin menteşesini içten sıkarken

Sol elimle kalçasını okşarken, sağ elim de hafifçe sert uzunluğunu takip ediyordu.

Danny çaresiz bir ses çıkardı, kalçaları çoktan gerilmişti. Boynuna doğru sııttım.

"Belki seni biraz bekletirim," diye homurdandım, parmak uçlarımı ıslaklığın içinde kaydırarak

sikinin ucunu kaplıyordu. Danny'nin siki kalkana kadar uzun süre hassas başına odaklandım.

Kucağında seğiriyor, ellerim dizlerimi huzursuzca kavıyor, neredeyse aşırı duyarlılık noktasında.

Sikinin etrafını yumruk yaptım. "Kahretsin," diye nefesini tuttu Danny, kalçaları elimi karşılamak için yukarı kalkarken

şaftının üzerine indi. Bu manzara karşısında bir iniltiyi bastırdım, sol elim Danny'nin gergin iç kalçasını huzursuzca kavramıştı. Sertleşmiş siki aşağı yukarı kayarken gözlerim elime yapışmıştı.

Tekrar inledi, başı omzuma düştü. Adem elması sallanırken

Yutkundu, boynu gerildi. Protesto edercesine inlediğini duymak için elimi çektim, sürtünmeyi devam ettirmek için kalçaları sarsılıyordu.

Eğlenerek ofladım ve parmak uçlarımı kaygan boynunun üzerinde gezdirirken boynunu hafifçe ısırdım.

en hafif dokunuşlarla taçlandırdı. Danny'nin nefesi boğazında düğümlendi ve başını kaldırıp aşağıya baktı.

Kalçaları seğirirken ucundan ön sperm fişkırdı. "Uunnh fuck," diye homurdandı sıkılmış

Dişlerini, pençe gibi parmaklarını dizlerime dayadı.

Parmağımın kararmış ucunu yarığın üzerinde gezdirerek taze ıslaklığı yaydım. Bir damla daha akana kadar tekrarladım. Sonra bir tane daha. Danny şehvetten neredeyse hıçkıra hıçkıra ağlayana kadar durmadım,

Dizleri iki yana açılmış, ayak bilekleri hâlâ pantolonunun içinde sıkışmıştı. Kalçaları kıvranıyor, yukarı doğru

daha fazla sürtünme elde etmesine yardımcı olur.

Sonunda ona merhamet ettim ve parmaklarımı tacının etrafına doladım, çıkardığı sese gülümsedim.

yaptı. Elimi sabit tuttum ve Danny'nin sikini içinden geçirmesine izin verdim, kaygan, pembe başın yumruğumun üstünden kaybolup yeniden ortaya çıkmasını izlerken içimde yeni bir uyarılma titreşiyordu.

Sol elimi taşaklarını kavrayana kadar uyluğunun iç kısmına doğru kaydurdım ve sıkı keseyi okşadım. Sonra ben

Orta parmağımı uzatarak onun hassas deliğine bastırdım.

"Siktir," diye nefes aldı Danny, kalçaları içgüdüsel olarak bana daha kolay erişim sağlamak için eğildi. Sertçe ürperdi

Deliğini tekrar okşadığımda, dokunuşumu nazik tuttum. Diğer elimi hızla pompalamaya başladım, onun boşalmasını görmek için sabırsızlanıyordum. Danny'nin dudaklarından kaçan acil inlemelerden ve ellerinin dizlerimi daha sıkı ve daha sıkı kavradığını hissetmekten zevk aldım.

"Şimdi benim için boşalacak mısın Danny?" Kulağına karşı törpüledim, kendi ereksiyonum ısrarla titreşiyordu

sırtının alt kısmına karşı. Bunu görmezden geldim, onun yerine yumruğumun sikini pompalarken çıkardığı kaygan seslere odaklandım.

Parmaklarımın altında çelik bir çubuk gibiydi, çok sıcaktı ve hayatla zonkluyordu.

"F-f-fuck-Wyn-" Danny saçlarımı sıkmak için bir elini kaldırdı, kalçaları her aşağı inişte yukarı kalkıyordu.

Yumruğumun darbesi. Keskin bir nefes aldı. Sonra inledi. Sonra siki içimde zonklarken bağırdı.

Yumruk ve uzun sperm şeritleri, gömleğinin siyahına karşı bembeyaz olan ucundan fişkırmaya başladı.

Bu manzara karşısında boynuna doğru inledim ve Danny'nin sevdiğini bildiğim şekilde yumruğumu sıktım. Parmak ucum

Deliğine yumuşak, sabit bir ritimle sürtünmeye devam etti ve orgazmıyla birlikte seğirdiğini hissedebiliyordum.

Zevkli bir hırıltıyla dişlerimi gösterdim. Danny mükemmeldi.

O da yorgunluktan bitap düşmüştü ve bana yaslanıp dizlerini kırarken neredeyse uyuyacaktı.

geniş ve kolları iki yanında gevşek.

Yutkunurken kuru boğazının tıkırdadığını duydum. "Gömleğime sperm bulaştı."

Ofladım, iç bacaklarını avuçladım ve hafifçe sıktım. "Evet." Hem de çok. "Temizleyeceğiz."

Danny uzun, doygun bir nefes verdi ve dalgın bir şekilde sağ başparmağımdaki yüzüğü döndürdü.

yatakta birlikte uzanırken yapardı. Boynuma ve çeneme sokulmak için başını çevirdi.

"Uykuya dalmadan önce bunu yapsam iyi olur. Dünyalar arasında geçiş yapmak beni yordu. Şey, bu

ve az önce bana yaşattığın canavar orgazmı." Dirseğinin karnımı dürttüğünü hissettim. "Anladın mı? *Canavar*

orgazm."

"Bu şakayı daha önce de yapmıştın. Birkaç kez."

"Biliyorum ve hala komik."

Gözlerimi devirdim ve onu biraz ittim. "Git ve kendine ç e k i düzen ver. Berbat durumdasın."

ve Danny sevimli bir beceriksizlikle kucağımdan kalkarken kıs kıs güldü.

Kıçının mükemmel, solgun kürecikleri önümde belirdiğinde, kalçalarını kavradım ve eğildim

bir yanağından nazikçe ısırarak için öne do ğ ru ilerledi.

Pantolonunu geri çek.

Kıs kıs güldüm, ellerimi pantolonumu dü z e l t m e k için indirmeden önce her iki yanağıma da sertçe vurdum.

gömleğimin düğmelerini yeniden ilikledim. Danny üstünü başını temizleyip bir yudum su içtikten sonra

kucağımın beşiği. Uykuya dalması uzun sürmedi. Gözlerimi kapattım, sıcak nefesinin boğazıma değmesinin ve ellerimin altında sırtının inip kalkmasının tadını çıkardım.

Hayatımın geri kalanında buna sahip olabileceğimin farkına varmak boğazımı ağrıttı. Onu daha da yakınımaya aldım, burnumu ve ağzımı başının üstüne bastırdım, uyuduğu saatler boyunca onu içime çekmekle yetindim.

ONUNCU BÖLÜM

Danny zarif bir uykucu değildi.

Taş evin küçük pencerelerinden soluk pembe, bulanık ışık süzüldüğünde, o üzerime gelişigüzel yayılmıştı ve boynuma doğru horluyordu. Salyasının boynumdan sızdığını hissedebiliyordum.

Gömlek.

Sırtımı duvara yaslayarak tavana baktım ve gün boyunca ne kadar mesafe kat edeceğimizi hesaplamaya çalışırken sırtına belli belirsiz desenler çizdim. Her şey

Danny'nin yine durup *her küçük şeye* bakmaya hevesli olup olmayacağı ve başka sinir bozucu, şımarık telyth'ler tarafından rahatsız edilip edilmeyeceğimiz. İkincisi birincisinden çok daha az olasıydı. Orlith'in bizi tekrar rahatsız edeceğini sanmıyordum - muhtemelen çalıntı insan biblolarıyla dolu yuvasında somurtuyordu.

Danny'ninkilerin arasına sıkışmamış olan sağ bacağım eğikti, botum vuruyordu.

Yerde huzursuzca yatıyordu. Danny'nin hareket etmesini istediğimden değil. Ona sarılmaya bayılıyordum. Ama hâlâ bu kadar uzun süre uyanık ve hareketsiz kalmaya alışmaya çalışıyordum. Önceden, avlar arasında uyuduğumda daha çok kış uykusundayken, uyanık olduğumda ise hareketliydim. Sürekli hareket halindeydim. Danny ile birlikte olduğum için şimdi daha tembeldim ama bundan keyif alıyordum. Sadece *olmak* güzeldi.

Sonuçta benim dünyamdaki ilk gecemiz sakin geçmişti. İnsanların dünyasında geceleri Danny ile kaldığımda genellikle yarı uyurdum ama her ihtimale karşı tamamen bilinçli kalmaya karar vermiştim.

kulübeye yaklaştı. Bir ara uzaklardan bir şey alçak sesle ulumaya başlamıştı ama bu av arayan bir yaratıktan çok bir çiftleşme çağrısına benziyordu.

Danny kollarımda kıpırdandı, uyanmaya başladığında nefesini içine çekti. Gerindi ve şapırdadı

bileğinin tersiyle yüzüme vurdu.

"Özür dilerim," diye mırıldandı, tekrar yerine oturdu ve burnunu boğazıma sürttü. Biliyordum ki

tekrar uykuya dalmak üzereydi, ben de başının arkasını hafifçe kaşıdım.

"Bir an önce yola çıkmalısınız, tatlım."

Danny inledi. "Tamam, kalktım," diye mırıldandı, sırtı önüme gelecek şekilde dönerek oturdu.

yere, kalçalarımın arasına koydum ve tekrar gerindim. Burnumu saçlarına sürüp uykunun ısıttığı kokusunu içime çekerken bacağımı uzatıp botumla sırt çantasını yakaladım. Uzanıp suyunu alabileceği kadar yaklaştırdım. "Teşekkürler," dedi.

Uzun bir yudum aldı. Karnı guruldadığında ağzım seğirdi. "Bir sürü MRE'niz var,

ya da biraz meyve toplayabilirim. Ya da et?" Bir elimi gömleğinin altından geçirip düz karnının üzerine koyarak sordum. Parmaklarım göbeğinden aşağı doğru inen tüylerle oynadı.

Danny gözlerini ovuşturdu, cevap vermesi biraz zaman aldı. Sabah insanı değildi. "Biraz daha meyve

iyi olurdu."

Yan tarafını okşayarak kucağımdan inmesini istediğimi belirttim ve ayağa kalkarken ceketimi fırçaladım.

"Geri döneceğim," dedim ve bu kez askerin denediği diğer meyve olan otya meyvelerinden toplamak için dağıldım. Koyu yeşil meyvelerden koca bir demet getirdim ve Danny'nin önünde bağdaş kurup otururken ona uzattım.

İrkilmedi bile, sadece esnedi ve göğsünü kaşıdı. Aniden ortaya çıkmama alışkındı.

Hiçbir yerde. "Teşekkürler."

Onları benden aldı ve bir tanesini kopardı. Onun dünyasındaki üzümlerden daha büyüktüler,

yuvarlak ve benekliydiler. Danny bir tanesini ısırduğunda, içindeki et sert ve koyu yeşildi.

"Tadı incire benziyor." Bana gülümsedi. Yanağında hâlâ gömleğimin kıvrımından kaynaklanan soluk pembe bir çizgi vardı ve uzanıp parmak uçlarımla izini sürme isteğine direndim. "Sevdim onları."

Sadece gülümsedim, ona tadını bana tarif etmenin tamamen anlamsız olduğunu söyleme zahmetine girmedim. Binlerce yıldır hiçbir şey yememiş, hiçbirini tatmamıştım - o kadar uzun zaman olmuştu ki bu şeylerin tadının nasıl olduğunu unutmıştım. Benim türüm ergenlik çağında çok az yerdi, ancak besinlerimizin çoğunu başka yollarla aldığımız için büyümemiz için yiyecek ve içecek gerekli değildi. Çoğunlukla, denediğimiz şeyler

çocuklar saf meraktan.

Ama Danny bunu zaten biliyordu. Bazı nedenlerden dolayı, insanlar yeni deneyimlerini daha aşına oldukları şeylere dönüştürdüler.

Başka bir insan olsa, onlara çenelerini kapatmalarını söyledim. Danny ile, bunu tatlı buldum. Bu bana

zihninin nasıl çalıştığına dair harika bir içgörü. Nasıl çalıştığına dair her bilgiyi açlıkla tüketiyordum.

Danny olayları kendi insan aklıyla değerlendiriyordu, çünkü bazen benimkinden çok farklıydı.

olurdu. Bazen şaşırtıcı derecede benzerdi.

"Hazır olduğunda yola çıkacağız," dedim ve Danny biraz daha çilek yerken başını salladı.

"Buranın bir banyosu olduğunu sanmıyorum?" diye alay etti.

"Burası benden daha eski olsa bile, bir çeşit olacak," dedim, kendimi tutamayarak.

sesimdeki kendini beğenmişlik iması. "İnsanların su tesisatı kavramını bulmasının uzun sürmesi, *bizim* de o kadar uzun sürdüğü anlamına gelmez."

Danny güldü ve son meyveyi ağzına attı. "Tamam, önyargılarım için özür dilerim."

Homurdandım ve kontrol etmek için ayağa kalkmadan önce başının arkasını kaşıdım. Kulübenin arka tarafında, yıkık dökük ahşap bir kapıyla ayrılmış küçük bir oda buldum. Dar ama derin bir banyosu vardı.

ve basit bir taş tuvalet.

Danny'ye geri döndüm ve ona nerede olduğunu söyledim. "Dışarıda bekleyeceğim," dedim, elimi kaldırarak.

Kapüşonunu başıma geçirdi ve kulübeden çıkmadan önce sopasını ve silahını aldı.

Gün yine ılıktı ve sıcak suların bulunduğu Zoli Havzası'na yaklaştıkça hava daha da ısınıyordu.

kaynaklar fokurdadı ve mineral birikiminden dev kristaller oluştu.

Danny bizi çok fazla yavaşlatmazsa, bugün havzaya ulaşacaktık.

doymak bilmeyen bir merak. Bu da başkalarıyla karşılaşma ihtimalimiz olduğu anlamına geliyordu. Yaratıklar

sağlık ve canlılık getirdiğine inanılan kutsal bir yer olarak kabul edilen Zoli havuzlarının sularında yıkanmak için bu havuzlara giderlerdi.

Öyle değillerdi. Onlar sadece kaplıcaydı.

Danny birkaç dakika sonra bana katıldı, sırt çantasının kayışlarını ayarlayarak dışarı çıktı.

küçük kulübede, başlığını çantasının kenarına bağlamıştı. Silahını takıp sopasını sapı dışarıda kalacak şekilde çantasına soktukten sonra el ele tutuştuk ve hiçbir şey söylemeden yürümeye başladık.

Danny neşeli görünüyordu. İyi uyuduğunu biliyordum, çünkü benim üstümde uyumuştı.

Orgazmdan sonraki sabah her zaman son derece iyi bir ruh

halindeydi. Ayrıca bir gün önce olduğu gibi doymak bilmez bir merak içindeydi.

Yakındaki bir hona bitkisini göstererek, "Bu şey çok acayip," dedi. Neden dikkatini çektiğini anlayabiliyordum; Danny'nin kendi dünyasında görebileceği hiçbir şeye benzemiyordu. Bitkinin büyük kısmı

ritmik bir şekilde açılıp kapanan beyaz çıkıntılarla kaplı büyük, siyah-kırmızı bir toptu.

bir rosir böceğinin seğiren kanatlarını taklit eder.

"Evet." Merakını besleyerek pes ettim ve Danny'yi bitkiye yaklaştırdım. "Rosir böceğini taklit ederek avını kendine çekiyor." Beyaz çıkıntılardan birini işaret ettim, sonra da yakındaki bir lyteg ağacını, dallarının altında kabarık beyaz kanatları titreyen gerçek bir rosir'in çırpındığı yeri gösterdim.

Danny başını salladı, daha yakından bakmak için öne doğru eğildi. Temkinli bir şekilde aşağıya baktı. "Oturuyor gibi görünüyor

dev bir siyah zambak yastığının üzerinde," dedi, botları bitkinin düz yüzeyinin kenarına dokunarak. "Üzerine basmak güvenli mi?"

"Bizim için. Biz çok büyüğüz. Ama daha küçük canlılar, rosir olduğunu düşündükleri şeyi yemeye çalışmak için pedin üzerine basarlarsa sıkışıp kalırlar. Pedde, basınçla tetiklendiğinde ortaya çıkan küçük kancalar var."

"Oh kahretsin. Sonra ne olacak? Yenildiler mi?" Hona'ya tedirgin bir bakış attı. "Sende bir sürü

Burada etobur bitkiler var."

Öfkelendim. "Evet. Ve evet. Dallar bitkinin tabanından çıkıyor, buradan. Gördün mü?" İşaret ettim

Topun dibinde bitkinin dokunaç benzeri ağzı görünüyordu. "Yakaladıkları avı yavaşça bitkinin merkezine sürükleyerek sindiriyorlar."

"Lanet olsun." Danny hona'dan bir adım geri çekildi, hâlâ ona bakıyordu. "Hiç bitkiniz yok mu?

güller gibi mi? Bilirsiniz, güzel çiçekleri vardır ve hepsi bu kadar mı?"

Küçük bir kahkaha attım ve Danny'yi tekrar yürümesi için kendimden uzaklaştırdım. "Evet. Çiçek açan

bitkiler ve tozlayıcılar." Elini sıktım, ona ne gösterebileceğimi düşündükçe içten içe neşelendim. "Gideceğimiz yerde hoşuna gidecek bir çiçek var. Oraya vardığımızda sana gösteririm."

Danny bana doğru sırttı. "Öyle mi?" Parmak eklemlerimi öpmek için birbirine bağlı ellerimizi kaldırdı. "Sabırsızlanıyorum."

Bunun beni ne kadar memnun ettiğini gizlemek için homurdandım. Bir süre rahat bir sessizlik içinde yürüdük. Sonra

Zoli Havzası'na yaklaştıkça hava daha nemli olmaya başladı ve havadan buhar yükseldi.

Solumuzda giderek daha fazla ormana benzeyen orman, soluk pembe gökyüzüne doğru kıvrılıyordu. Danny, sıcaklık arttıkça dar siyah gömleğinin kollarını sıvadı ve koyu renk kıllarla tozlanmış ön kollarının altın tenli, kordonlu kaslarını ortaya çıkardı. Bir parazitin ısırtığından kalan diş izlerinin oluşturduğu silik, yaralı halka zar zor görülebiliyordu. Bu manzara karşısında içim sıkıştı. Danny'nin çok güzel kolları ve elleri vardı. Parmakları

Uzun ve güçlü, büyük parmak eklemleri ve narin

damarları vardı. Ona hiç söylemiş miydim?

Tam yapacaktım ki, yolun kenarındaki hareket gözüme çarptı. Danny de fark etti,

Çünkü küçük bir ses çıkarmadan önce hareketsiz kaldı. "Şu şeye bakın!"

Onu görmüştüm ve Danny'nin sesinin neden bu kadar heyecanlı çıktığı hakkında hiçbir fikrim yoktu. Sadece bir nasktı, şişman, dikkat çekici olmayan küçük bir yaratık. Geldiğimiz yöne doğru ilerliyordu, çok ama çok hızlı hareket ediyordu.

Yavaşça, sarsıntılı, ileri geri yürüyüşüyle, orman zeminindeki çimlerin ve dökülen yaprakların yumuşak hareketlerine karışmasına yardımcı olması gerekiyordu.

"Mm," dedim cevap olarak, Danny çömelip incelemek için elimi bıraktığında etkilenmemiştim.

onu. Büyük bir isteksizlikle yanına çömeldim ve bizi tamamen görmezden gelen, yavaş hareket eden nask'a ilgisizlikle baktım.

"Bebek mi?" Danny sordu.

"Hayır. Bu tamamen yetişkin bir nask." Bu muhtemelen yüz ya da daha fazla yaşındaydı.

İşaretler.

"Çok şirin!"

Danny'ye yan gözle baktım, sonra tekrar nask'a döndüm. Nask'lar *sevimli* değildi. Bodur, tombul, küçük bedenleri, güdük uzuvları ve orantısız derecede küçük kafaları vardı. Derileri

Siyah ve köseleydi, sırtında koyu kırmızı çizgiler ve parlak kırmızı bir karın altı vardı. Onlar

genellikle çok daha şişmandı, bu da bunun uzun bir kış uykusundan yeni uyandığı anlamına geliyordu.

şimdi yiyecek bir şeyler ve çiftleşecek başka bir nask bulmak için kayıtsız bir avdaydı.

"İnsanların daha küçük insanlar gibi şeyleri *sevimli* bulduğunu sanırdım." Bu kelimeyi küçümsemekten kendimi alamadım. "Ve bebek hayvanları. Kendi başlarının çaresine bakamayacak kadar genç ve aptal olan şeyler."

Danny homurdandı. "Evet, çoğu insan öyle yapar. Ama bu sadece... tuhaf, çirkin ve sevimli."

Tatlı, tuhaf insanıma baktım. Alışılmadık bir karaktere sahip olduğu için kendimi şanslı saymalıyım.

çirkin şeyler için yumuşak bir nokta.

Şakağına bir öpücük bırakıp ayağa kalktım ve Danny'nin beni takip etmesini beklerken boynumu uzattım.

Yapmadı. Bunun yerine, bir süre daha nask'a baktı, sonra bana baktı ve elini kemirdi.

alt dudak.

Parmaklarım seğirdi. "Hayır."

Gözlerini bana dikmeden önce kıpırdamadan durdu. "Ben bir şey söylemedim."

"Ne düşündüğünü çok iyi biliyorum Danny." Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum. "Hayır."

Yüzü pembenin sevimli bir tonuna dönüştü. "Az önce bebek olmadığını söyledin! Yani onu annesinden alacak değiliz." Tekrar nask'a baktı. "Ya annesini takip etmeye başlarsa?"

Biz mi? O zaman benim hatam olmazdı. Ve bu-"

"Olmayacak."

Bana ters ters baktı. "Olabilir!"

Ağzım seğirdi. "Olmayacak."

Danny içini çekti ve nask'a baktı. "Çocukken hiç köpek sahibi olamadım," dedi.

ona istediğini verdiğini düşündüğü ses. Dürüst olmak gerekirse, genellikle işe yarıyordu.

"Bu bir köpek değil." Hırıltılı bir kahkaha attım. "En iyi arkadaşınız olmayacak. Bu vahşi bir

yaratık."

"Tamam, tamam!" Danny ayağa kalkıp gömleğini düzeltirken hâlâ sevimli bir şekilde kızarmıştı. "Ciddi değildim."

Ağzım seğirdiğinde kapüşonumun altında saklı olduğuna sevinmişim. "Tabii ki hayır."

"Bekle." Başını çevirip geldiğimiz yöne doğru baktı. "Ya çok fazla

o top bitkisine yakın mı? Ve yenir mi?" "O

zaman yenir."

Şaşkın görünüyordu. "Onu ters yöne doğru itemez miyiz?" İkimiz de aşağıya baktık.

Nask, acı verici derecede yavaş, sarsıntılı, dans eder gibi çalımlarla otların arasında ilerliyordu.

Parmaklarım seğirdi. Büyük olasılıkla, nask uzun süre başka bir şey tarafından yenecekti.

daha hona'ya varmadan. Bu gerçeğe rağmen, "İyi" diye homurdandığımı duydum.

Danny'nin konu ona geldiğinde ne kadar kolay lokma olduğumun farkında olmadığını umuyordum.

Danny, nask'ı kucağıma alıp küçük şişman bedenini patikanın kenarındaki ormana doğru çevirmemi izledi. Ormanın zemininde saklanmak için daha iyi bir şansı olacaktı. Güdük ayaklarını tekrar yere koyduğum anda, sarsak yürüyüşünde bir ileri bir geri sallanmaya devam etti.

Doğrulduğumda Danny bana gülümsedi ve kollarını göbeğime dolamak için yaklaştı.

"Teşekkür ederim."

Hiçbir şey yapmadan Danny'yi mutlu ettiğim için duyduğum gururdan garip bir şekilde utanarak homurdandım.

küçük şişman bir yaratığı yakalamaktan daha fazla. Aptal küçük nask'ın yenmeden bir yemek ve eş bulmasını umduğumu kesinlikle kabul etmezdim.

"Artık devam edebilir miyiz?" Bunun yerine bir elimle Danny'nin başının arkasını okşayarak sordum. I

sevgiyle kaşdı.

"Evet. Bugünkü iyiliğimiz tamamlandı." Başlarken Danny kolunu belime doladı.

Nask'a bakarak yürüyor. "Sakın yenme, küçük adam." "Her gün bir

iyilik mi yapmamız gerekiyor?" Mırıldandım.

ONBİRİNCİ BÖLÜM

Sonunda diğerleriyle karşılaştığımızda neredeyse kaplıcalara varmıştık.

Bir usho ailesiydi, bu yüzden endişelenmemizi gerektirecek bir şey yoktu. Usho'lar sıkıcı, mantık-

Bu da onların iyi birer iş sahibi oldukları anlamına geliyordu. Çoğu şehirlerde ikamet etme eğilimindeydi.

Bu da bu ailenin büyük olasılıkla *iyileştirici özellikleri* için pınarlara gittiği anlamına geliyordu. Türleri kendi içlerine kapanıktı ve doğal avcıları yoktu, çünkü görünüşe göre tatları berbattı.

Ne yazık ki bu onları kibirli yaptı.

Grubun üç ebeveyni bize çirkin bakışlar fırlattı, bana ihtiyatlı bir küçümsemeyle bakarken

Danny düpedüz, iğrenç bir düşmanlıkla. En azından onları kaçmalarına neden olacak kadar korkutursam Danny'nin ne kadar kızacağına karar vermeye çalışarak kıldandım.

"O şey de ne?" diye sordu gençlerden biri. Kardeşleri kıkırdarken ikisi de gözlerini

Danny, sadece gençlerin yapabileceği açık ve utanmaz bir merakla.

"Bu çok garip." Çiftlerden kısa olanı diğerini dürttü. "Başının üstünden çıkan tüylere bak. Bir phorim'e benziyor."

Phorimler bataklıkların kenarlarında yetişen bir kamış türüydü. Uzun ve inceydiler;

Üstlerinden kabarık koyu renkli lifler fişkırıyordu. Danny yaptı Bir phorim gibi görünmüyor.

Ona baktığımda boğazının lekeli olduğunu gördüm ve öfkem alevlendi. O bilemezdi

Ne dediklerini anlamamıştı ama kendisinden bahsettiklerini açıkça görebiliyordu. Kısık bir ses çıkardım,

Danny'nin bile tüylerini diken diken eden uğursuz bir ses. İki genç ciyaklayarak

dehşete kapıldılar ve ebeveynlerine yetişmek için koşuşturmaya başladılar.

"Benim hakkımda konuşuyorlardı, değil mi?" Danny sordu. "Pislikler."

"Onlar ergen," dedim ona. Bu dünyadaki her şeyin ona karşı açıkça düşmanca davranacağını düşünmesini istemiyordum, ancak yaratıkların ne kadar misafirperver olacağından emin değildim. Ama çoğu

Zeki varlıklar, en azından yorum yapmaktan kaçınacak kadar sağduyu sahibiydiler.

bir insan hakkında sahip olduğum en iyi şeydi. O ikisi genç, cahil ve terbiyesizdi. Aksi takdirde

Danny hakkında böyle konuştukları için boğazlarını kesmekle tehdit ettiler bile. Neredeyse

Ebeveynleri çenelerini kapatmazlarsa tehdit ediyorlardı. "Çocuklar hala pislik olabilir."

Hırıldadım. "Evet. Onunla tanıştığımda Edin henüz bir yetişkindi ve *kesinlikle* bir pislikti. Hâlâ da öyle."

Danny bir kahkaha attı ve bu kahkaha öndeki patıkada yürüyenlerden birinin bize dönüp bakmasına neden oldu.

omuzları. Kalın, dal gibi saçları eğimli omuzlarının üzerinden kayıyor, geniş ağızları

onaylamayan bir kaş atmaya dönüştü.

"O değil!" Danny omzunu koluma çarptı. "O sadece senin saçmalıklarını kabul etmiyor."

"Ona bir *bok* vermiyorum."

Danny yine güldü. "Ne demek istediğimi biliyorsun. Seninle dalga geçiyor ve sen de bu konuda huysuzlanıyorsun."

Parmaklarım seğirdi ve onları teker teker başparmağıma vurma dürtüsüne direndim. "Bu

gerçek dışı." Sesimin bu kadar asık suratlı çıkmasından nefret ettim.

Danny kahkahalarla burnunu çekti ve her ne kadar korkutucu itibarım

Usho'lardan biri gördü, daha da yaklaşmasına ve kapüşonumun derinliklerinde çenemi öpmesine izin verdim.

"Bana saygı duymalı," demekten kendimi alamadım. "Ben onun büyüğüyüm." Onu ilk yetişkinliği boyunca neredeyse ben *büyütmüştüm*. Küstah velet.

"Wyn, sen *herkesin* büyüğüsün."

Bunun üzerine ofladım ve

sustum.

Zoli Havzası tam olarak buydu: sarp bir sırtın hemen ötesinde ani bir düşüşle keskinleşmeden önce hafif, neredeyse fark edilmeyen bir eğimle başlayan arazide büyük bir havza. Bazıları bunun bir

Bu dünyada yürüyen eski, tanrı benzeri ve korkunç derecede büyük devlerin ırkından ayak izi

Hepimizden önce. Ben görmedim. Mab'ların devasa olması gerektiğini biliyordum ama hiçbir şey *o kadar devasa* olamazdı.

Zemin burada kuru ve daha kumluydu, koyu toprak ve çamurlu kırmızı griye kıyasla daha açık, çamurlu bir griydi.

daha gür alanlarda yetişen siyah-kırmızı otlar. Danny'yi tepeye götürüp durduğumda, küçük tatlı bir nefes verdi.

"Vay canına."

Onun tepkisi karşısında gülünç bir gurur çarpıntısı hissettim. Bakır ve kırmızıyla çevrili, parlayan mavi-mor havuzlarıyla havza oldukça eşsizdi. Havuzların her bir kenarından dev kristaller fışkırıyordu,

Bazıları o kadar büyüktü ki su zar zor görülebiliyordu. Ve hepsinin üzerinde, birçoğu yarı kristalleşmiş, ancak bazıları havuzlardan yükselen sıcaklıkta hala hafifçe hareket eden sarmaşıklar yükseliyordu. Bazıları taze ve nemden damlayan, bazıları ise çoktan kristalle kaplanmış ve yoğunlaşmayla parıltı veren elektrik pembesi çiçeklerle doluydu.

Danny'nin elini sıktım, yüzündeki şaşkın ifadeye bakarken ağzım seğiriyordu. "Durdurabiliriz

Burada yıkanmak istersen."

Bana sırtıttı, gözleri parlıyordu. "Ciddi misin?"

Başımı salladım ve onu öne doğru çektim. Usho grubu çoktan aşağıya doğru ilerlemeye başlamıştı.

Sırtı kesen ve havzanın içine, sıcak havuzlara doğru inen taş patika. Onları takip ettiğimizi fark ettiklerinde, üç yetişkinden ikisinin çığınca fısıldaşmaya başladığını gördüm

Birbirimizi.

Güneş batıyordu, ikiz uydular ufukta çoktan belli belirsiz görünmeye başlamıştı. Bir süredir

Bütün gün yürümüştük ve Danny'nin yorgun olduğundan emindim ama hiç şikâyet etmemişti. Yıkanabilirdi.

Sonra da ona uyuyabileceği bir yer bulacaktım. Yakınlarda küçük taş kulübeler vardı.

Havuzları ziyaret edenlerin içinde kalması için. Usho'nun yanı sıra, kaplıcaların da

boş, bu yüzden orada rahatsız edilmeden dinlenebiliriz.

"B u r a s ı ... kutsal bir yer mi?" Taş basamaklardan inerken Danny k ı s ı k bir sesle sordu,

Tepesinde yükselen sarmaşıklara bakarken gözleri fal taşı gibi açılmıştı.

Kayıtsızca homurdandım. Çoğu kişi için öyleydi, ama benim için değil, bu yüzden gerçekten umursamadım.

Basamakların dibine v a r d ı ğ ı m ı z d a Danny, "Vay canına, çok sıcak," diye yorum yaptı. Usho'lar

Solumuzdaki havuzlara doğru gidiyordu, ben de Danny'yi ters yöne çektim.

Tökezledi, üzerimizde çok uzun boylu duran, ağır sarmaşıklarla sarkan sarmaşıklara bakmakla meşguldü.

pembe çiçekler başımız büyüklüğündeydi. Tatlı kokuları nemli havaya sinmişti.

"Dev bezelyelere benziyorlar," dedi Danny. "Annem küçük bezelyeler yetiştirirdi.

küçük balkonumuz vardı."

İnsan dünyasındaki bitkiler hakkında bunun doğru olup olmadığını bilecek kadar bilgim yoktu.

elini sıktı ve "O zaman bunları severdi, değil mi?" dedi.

"Evet." Bana doğru sırttı. "Çok güzeller. Ama nasıl oluyor da bazı kısımları

kristalden mi yapılmışlar?"

"Havuzlardan büyürler, böylece mineraller birikerek kristalleri oluşturur ve bu kristaller yavaş yavaş

bitkiler," dedim ona. "Bu yüzden bu kadar irileşiyorlar. Filizlerini büyötmeye devam etmek zorundalar."

"Hiç bu kadar büyük bitkiler görmemiştim," dedi Danny, elini uzatırken gözleri hayranlıkla parlıyordu.

parmaklarını kristalleşmiş bir çiçeğin üzerinde gezdirdi. "Bu kadar büyük ağaçları hiç görmemiştim."

"Sizin ülkenizde bundan çok daha büyük ağaçlar var," dedim ona.

Başını salladı. "Evet, dev kıızılağaçlar. Ama ben onları görmedim." Dirseğiyle beni dürttü,

bana bir gülümseme attı. "Belki döndüğümüzde beni de götürürsün."

"Seni götüreceğim," diye söz verdim, elini sıkarak. Eğer bu işe yararsa, dünya kadar vaktimiz olacaktı.

aşğılık şehirler dışında ülkesinin her karışını ziyaret etmek için. Bu düşünce midemin huzursuz bir umut ve özlemle kasılmasına neden oldu. *Lütfen bu işe yarasın.*

"Yani bunlarla yıkanabiliyor musun?" Danny onu تنها bir havuza çekerken sordu, kristal ve sarmaşıklar

Bizi gözlerden saklıyor. "Tabu falan değil ya?"

"Onların içinde yıkanabilirsin. Yaratıklar buraya bunun için geliyor."

"Ama, yani..." Danny gergin bir şekilde omzumun üzerinden baktı ve alt dudağını dişledi. "Bunu yapmak zorunda mıyız?"

Soyunmak mı? Peki ya diğer adamlar?"

Ağzım seğırdi. "Sen biliyorsun. İçeri girmeyeceğim. Ve onlar göremez, Danny. Söz veriyorum."

"Bekle, ne?" Danny kaşlarını çatarak bana baktı. Çok sevimliydi. "Eğer değilsen içeri girmek istemiyorum!"

"Evet, biliyorsun." Danny'nin omuzlarını kavradım ve onu çevirerek sahanın kenarına doğru götürdüm.

Havuz. Buhar, yüzeyinden kıvrım kıvrım dallar halinde hafifçe yükseliyor, havaya katmerli çiçeklerin kokusu siniyor ve su, kenarlarından filizlenen kristallerden yumuşak bir şekilde parlıyordu.

"Yani evet, tamam, *harika* görünüyor, o yüzden tabii ki istiyorum." Danny'nin sesi hoşnutsuz geliyordu. "Ama benimle gelmeni istiyorum."

Yakınımda kendini beğenmiş, yargılayıcı bir usho ailesi varken soyunmamın imkanı yoktu,

Bizi göremeseler bile. "Özür dilerim, tatlım." Sırt çantasını ve silahını sırtından indirdim. "Ben kenarda oturacağım."

Hoşnutsuzlukla ofladı ama benimle tartışmanın bir anlamı olmadığını biliyordu. Çantasını ve

Botlarını ve çoraplarını çıkarırken silahlarını yere bıraktı. Sonra elbisesinin etekleriyle oynadı.

Gömlek, utangaç görünüyordu, bu da onu kollarıma sıkıca çekmek istememe neden oldu.

Boğazı düğümlendi. "Göremediklerinden emin misin?"

Göğsündeki damgadan hâlâ utandığını biliyordum, özellikle de Edin'in vahşi insan arkadaşıyla yaşadığı olaydan sonra.

"Söz veriyorum," dedim ona. "Ve eğer bakmaya çalışırlarsa, gözlerini oyarım."

Bir kahkaha attı ve sonunda tişörtünü çıkarıp yere bıraktı. Sergilenen tüm o pürüzsüz, altın kasların görüntüsü bir an için dikkatimi dağıttı. Danny artık eskisi kadar keskin hatlara sahip değildi.

Tanıştığımızda, ordunun sıkı egzersiz rejimindeyken.

Ama yine de uzun uzuvları, sıkı kasları ve sıkı karnıyla güzel bir vücudu vardı.

O mükemmeldi.

Pantolonunu çıkardıktan sonra yine tereddüt etti, parmak uçları iç çamaşırının bandının altına sıkışmıştı.

"Söz veriyorum göremezler, Danny. Diğer taraftalar."

Sert bir nefes verdi ve iç çamaşırını aşağı çekti, bu da ağzımın seğirmesine neden oldu.

Onu çıplak görünce parmaklarım büküldü. Ona dokunmak istiyordum. Ama ona her zaman dokunmak istiyordum, yani bu yeni bir şey değildi.

Danny hızla havuza girdi, su onu sararken uzun ve rahat bir nefes aldı.

"Kahretsin, bu çok hoş."

Çantamı çıkarıp havuzun yanına bağdaş kurarak oturdum ve Danny'nin giysilerini biraz geriye çekerek

ıslanmadıklarından emin olmak için. "Güzel."

Kendini tamamen suya bıraktı, yeniden suya girdiğinde siyah saçları başına yapışmıştı.

ortaya çıktı. Saçlarını geriye attı ve suyun içinde ilerledi, kollarını havuzun kenarında kavuşturdu ve bana bakarken çenesini oraya dayadı.

"Biliyor musun, Çorak Topraklar'da birlikte geçirdiğimiz ilk gün beni öldüreceğine inanmıştım."

Öfkelendim. "Biliyorum."

Bir süre daha beni izledi, sonra sırtıttı. "Sence, seni bir gün bir yere sürüklemem beni öldürür müsün?"

Bu havuza tamamen giyinik olarak mı?"

"Evet," diye yanıtladım hemen ve Danny kenardan uzaklaşırken kahkahayı patlattı

ve birkaç adım geri çekildi.

"Yapmayacağım. Söz veriyorum," dedi ama geniş sırtışı ona en ufak bir güven duymamamı sağladı. I

dağıldı, havuzun kenarından birkaç metre geride yeniden katılaştı ve Danny'nin kıs kıs gülüşünü duymazdan geldi.

Uşolardan birinin arkadaşlarına ne kadar "gürültülü" olduğumuz konusunda hafifçe yakındığını duyabiliyordum

sırf Danny güldü diye. İçimi soğuk bir öfke kaplarken dişlerimi sıktım.

"Sizi rahatsız ediyorsak çekip gidebilirsiniz," diye onların dilinde bağırdım, sesimi öyle bir yükselttim ki

havuzlarda uğursuzca yankılandı.

Usho sessizleşirken Danny bana temkinli ve sorgulayıcı bir bakış attı. Başımı salladım ve

dağıldı, ilerlerken havuzun kenarında bağdaş kurarak yeniden yerleşti.

"Beni içeri sürükleme," diye tehditkâr bir sesle homurdandım eğilirken.

Danny ağızma ulaşabilecek kadar kendini sudan çıkarırken sırtıttı.

"Yapmayacağım," dedi.

dudakları kapüşonumun derinliklerinde benimkini bulmadan bir saniye önce söyledi.

"Az önce onlara ne söyledin?" diye sordu ayrıldığımızda, kendini tekrar suya bırakarak

Onun için şaşırtıcı bir zarafetle.

"Onlara siktirip gitmelerini söyledim," dedim, çünkü bunun Danny'yi-

"Wyn!" Dizimi itti. "Bu çok kaba. Onların da burada olmaya hakkı var."

Gözlerim su damlacıklarını takip ederken bir elime yaslanarak
"Sızlanıyorlardı," dedim.

Danny'nin altın teninden aşağı kayıyordu.

"Ah." Omuzları kendinden emin bir şekilde kamburlaştı ve parmaklarının
su. "Benim hakkımda mı?"

"Hayır, benim hakkımda," diye yalan söyledim, çünkü onun kendinden emin
olmadığını görmekten nefret ediyordum. "Benim varlığım
huzurlu atmosferi mahvediyor."

Danny başını kaldırdı, sözlerim ironik bir şekilde onun benim adıma haklı bir
öfkeyle kızarmasına neden oldu.

"Bu saçmalık."

Öfkelendim, tekrar öne doğru eğildim ve Danny'yi daha yakına çağırdım.
"Umurumda değil."
Çenesini kavradım ve

ulaştığı anda onu öptü.

Danny ağızıma karşı yumuşak bir ses çıkardı. "Hadi, benimle birlikte suya gir,"
diye yalvardı.

dudaklarımız ayrıldı. "Lütfen?"

Tereddüt ettim, omzumun üzerinden uşoların olduğu yöne baktım. Şimdi birbirlerine daha sessiz tısladıklarını duyabiliyordum ama sanki gitmek için havuzdan çıkıyorlarmış gibi geliyordu.

Ebeveynlerden biri, "Yarın tekrar gelelim," diye mırıldandı. "Haydi çocuklar," dedi bir diğeri. "Neredeyse yatma vakti."

İki yavru itiraz etti, suya sıçradı ve dudağımı küçümsemeyle kıvrılmasına neden oldu.

Üçüncü ebeveyn, "Pansiyonda mı kalacaklar?" diye sordu. "O telyth *denen* şey de ne? Bütün gece havlama sesi çıkaracak mı?"

Çenem sertçe sıkıldı.

Danny'ye "Birazdan dönerim," dedim ve cevap veremedem dağıldım.

Usho'nun havuzunun kenarında yeniden katılaştığımda, yetişkinler şoktan boğulup gargara yaparken

gençler çığlık attı. Sabırla sessizleşmelerini bekledim, iki ergeni görmezden gelerek üç ebeveyne baktım, soğuk bakışlarımı hissedebileceklerini biliyordum. Hep birlikte titrediler.

"Çok gürültü yapıyorsun." Sesim uğursuz bir şekilde yumuşaktı. "Bütün bu çığlıklarla."

Yetişkinlerden biri nefesini içine çekti. "Biz gidiyoruz."

"Güzel. Çünkü ortağım hakkında konuştuğunu duyabiliyorum." Öne doğru rahat bir adım attım.

Üç yetişkin geri çekilince sıırttı. "Bu yüzden gitmeniz sizin için en iyisi olacaktır. Öyle mi?"

"Evet." Yetişkinlerden biri, sanki sinir bozucu küçük çocuklarını incitecekmişim gibi yana, gençlere doğru ilerledi.

Gözlerimi devirmek için içimden gelen dürtüye direndim. Danny'ye dönmeden önce, "Acele et," diye tersledim.

"Her şey yolunda mı?" diye sordu ben havuzun kenarındaki yerime yerleşirken.

"Tamam."

Islak elleriyle dizlerimi avuçlayarak tekrar önümde durmak için ilerledi. "Peki, bu sefer

İçeri mi?" Bana sırtıttı. "Hadi ama, nasıl olsa göremezler. Su da çok güzel."

"Gidiyorlar," dedim ve sırtıışı hınzırca bir hal aldı.

"Daha da iyisi. Benimle buraya gelersen öpüşebiliriz." Sakinleşti, kaşları endişeyle çatıldı.

"Aslında, burası kutsal topraklarsa muhtemelen yapmamalıyız."

Bu durum içimdeki karşıt görüşlünün protesto için kabarmasına neden oldu, ben de Usho ailesini gözetlemek üzere dağıldım.

Gittiler, sonra Danny'ye döndüler. Kendime geldiğimde kıyafetlerimi çıkarmaya başladım.

Danny imalı bir şekilde ıslık çaldı. "Yavaşla, bebeğim."

Gözlerimi devirdim. "Saçmalıyorsun," dedim ona botlarımı ç ı k a r ı p yere bırakırken.

ceketimin ve hançerimin yanına koydum. Gömleğimin düğmelerini açıp çekiştirdikten sonra pantolonumu indirdim ve Danny ile birlikte sıcak suya girdim.

Hemen yanıma geldi ve önüme yapıştı. "Gördün mü?" Islak kollarını

boynuma doladı, saçlarımla oynadı. "Bu güzel değil mi?"

Bu oldu. Su, daha az umurumda olamazdı.

ON İKİNCİ BÖLÜM

Gökyüzü siyaha dönerken, sarmaşıkların kristalleşmiş çiçekleri, sudan çıkan kristallerin mavileri ve morlarıyla yarışan ince pembe parıltılarını yaymaya başladı.

Hâlâ sıcak havuzun içindeydik ve etrafımızdaki hafif sesler dışında her yer sessiz ve hareketsizdi.

yükselen sıcaktan dolayı sallanan sarmaşıklar. Başımı havuzun kenarına yasladım ve Danny'nin sırtını önüme yaslayarak sığ kısımda oturduk.

Teni o kadar sıcak, pürüzsüz ve kaygandı ki, elimde olmadan avuçlarımı her yerinde gezdirdim.

Ulaşabildiğim her santimine. Danny buna hiç aldırmıyor gibiydi. Başını omzuma yasladı ve parmak uçlarını suyun yüzeyinde gezdirdi.

Kına yakar diye bunu asla yüksek sesle itiraf etmezdim ama bu hoştan da öteydi. Bu...

Harikaydı. Evrende daha önce hiç böyle bir varlık olmamıştı ve olmayacaktı.

bu kadar rahat ve mutlu olamazdım. Hayatım pahasına güvendiğim Edin bile.

Danny beni huzurlu hissettirdi.

Onu kendime doğru çektim ve eğilip öpebilmek için başımı taştan kaldırdım.

Omzuna. Teninin kokusunu içime çektim ve boynunun kıvrımını okşadım. Danny iç çekti ve burnunu çeneme sürtmek için başını omzuma çevirdi.

Ellerini sudan çıkardı ve önümüzde tuttu. "Çok kurudum," dedi. "Senin cildin de böyle mi?"

Ellerimden birini tutup kaldırdı ve parmaklarını kararmış ellerimin arasından geçirdi. O

homurdandı. "Bunu söylemek için çok karanlık."

Eğlenerek ofladım. "Tenim seninki gibi budanmazsa beni daha az mı seveceksin?" Alay ettim.

"Belli ki," diye kestirip attı, sonra onu kollarımın arasında döndürdüğümde bir sıçramayla irkildi.

Bacakları suyun altında benimkilere dolanıyor, vücudunun uzunluğu ön tarafıma sıkıca bastırıyordu. I

İçimde bir zevk dalgası yükselirken kıcını avuçladım.

Danny beni önce dudağımdan, sonra çenemden, sonra da çenemden öptü. "Sanırım artık çıkmalıyız,

huh?" Kollarımdan geri çekildi.

"Bekle." Onu geri çektim. "Önce bir şey yapmak

istiyorum." Kaşları çatıldı. "Ne?"

Danny'yi çekerken dudaklarıma yayılan ve tüm keskin dişlerimi gösteren şeytani sırıtışa engel olamadım.

Yakın. Başımı eğerek boynunu, kulak memesinin hemen altından usulca

öptüm. Sonra kıcını sıkarak, "Bu güzel kıcı yemek istiyorum," diye

mırıldandım. Danny nefesi kesildi, boğazı lekeli bir hal aldı. "Tanrım, Wyn."

Hırıltılı bir kahkaha attım. "Ne?" Boğazını tekrar öptüm. "Bana izin verecek misin Danny?"

"Benimkini yemene *izin* verecek miyim-?" Danny bir kahkaha attı ve bana bakmak için geri çekildi. Yanakları kıpkırmızıydı. "Wyn, biliyorsun ben her zaman- Halkın içindeyiz. Yani. Kelimenin tam anlamıyla *açıktayız*."

"Yani?" Onu tekrar kendime çektim. "Yalnızız."

Danny bana baktı, gergin bir şekilde dudağını çiğniyordu. Baştan çıktığını anlayabiliyordum.

Baştan çıktığını *hissedebiliyordum*, çünkü kalçama doğru bastırıyordu.

"O aile gitti, değil mi?" diye omzunun üzerinden baktı. "Burada başka kimse yok mu?"

"Çoktan gittiler." Ellerimi suyun altında onun nefis kalçalarının üzerinde gezdirdim. "Hayır

burada başka kimse yok. Artık buraya başka kimse gelmeyecek, güven bana. Ayrıca,"-Eğildim ve

"Karanlık. Gizlenmiş durumdayız. Sarmaşıklar herkesin görüşünü engelleyecektir."

"Lanet olsun, Wyn." Danny yanlarımı kavradı ve kalçalarını daha yakına kaydırды, küçük bir nefes verdi.

sert aleti suyun altında ıslak tenimin üzerinde kayıyordu. "Şimdi tek düşünebildiğim dilinin kıcımında olduğu."

Hırıltılı bir kahkaha attım. "O zaman bırak ben yapayım, tatlım. Böylece gecenin geri kalanında dikkatin dağılmaz."

Gerekçe olarak en iyi ihtimalle dayanıksızdı ama umurumda değildi. Danny'nin

zevkle kıvranmak. Şimdi.

Boynunu öpmek için başımı eğdim ve Danny kısık bir inilti çıkardı, bir kolu boynuma dolandı.

Parmaklarını ıslak saçlarıma doladı. Bana yer açmak için başını eğdiğinde eli dalgınca hareket ediyor, parmakları boynuzumun dibiyle oynuyordu.

Vücudum bu his karşısında neredeyse belli belirsiz bir ürperti duydu. Danny'ye hiçbir zaman açıkça söylememiştim.

ama şüphelendiğini düşündüm. Oraya dokunuşu harika hissettirirken, sol boynuzum askerden sonra yeniden büyürken biraz tatsız bir süreç olduğu anlamına geliyordu.

kafatasımın yarısını uçurdu.

Bu konuda hâlâ sinirliydim.

Ama şimdi bunu düşünecek değildim. Kollarımda ıslak, çıplak bir Danny varken, onun sert

siki kalçama sürtünüyor ve uzun parmakları boynuzumun dibiyle alay ediyordu.

Yumuşak kulak memesini yalamadan önce boynunu hafifçe emdim. Danny titredi, sonra dilimi kısa bir süreliğine kulağına daldırdığımda keskin bir nefes aldı.

Danny'nin sırtı havuzun kenarına gelene kadar ikimizi de döndürdüm. Pürüzsüz taşı okşayarak

kulağına mırıldandı, "Buraya otur, Danny."

Tekrar titredi ve isteksizce geri çekildi, gergin gözleri etrafımızda geziniyordu. Sıcak havuzlar

sarmaşıklardan suya düşen yoğunlaşma damlaları dışında hareketsiz ve sessizdi.

Danny sert bir nefes verdi. "Lanet olsun, Wyn," diye mırıldandı, etrafına tekrar kaçamak bakışlar atarak

Havuzun kenarına oturmak için kendini sudan çıkarırken bile. "Açık alanda, herkesin bizi görebileceği bir yerde, bu kutsal havuzlarda bana sakso çekmene gerçekten izin veriyor muyum?"

"Onlar kutsal değil," dedim. En azından benim için.

Dizlerini ayırmak için avuç içlerimi uyluklarından yukarı doğru düzleştirdim ve aralarındaki boşluğa girdim.

Danny'nin sert siki aramızda sallanıyor, ağzımı sulandırıyor ama o titriyordu. "Dışarısı soğuk

su."

"Mm." Sempatik bir ses çıkardım ve göğsünü öpmek için öne doğru eğildim.

yara izi vardı. Danny yüzümü kavradı ve başımı yukarı kaldırarak beni öpmek için eğildi. Dudakları

Ayrıldı, dili benimkine sürtündü ve ağzına karşı alçak bir ses çıkardım. Sikim serbest kaldı ve suyun içinde sarsıldı.

Öpüşme sona erdiğinde, ben fena halde sertleşmişim ve Danny'nin aleti aramızda sarsılıyordu.

Başı kızarır ve yarıktan bir damla berrak sıvı akar.

Ona bakarken keskin dişlerimi alt dudağımın üzerinde gezdirdim. Danny'nin zayıfça küfrettiğini duydum ve ucundan bir boncuk daha çıktı.

Bu manzara karşısında aç hırıltımı tutmayı başardım. "Arkana yaslan, tatlım."

Danny yine titredi -bu sefer soğuktan değil- ve sırtını pürüzsüz taşa yasladı.

neyse ki sıcaktı. Hâlâ sert kalçalarını avuçlarken, kalçasına tek bir öpücük kondurmak için eğildim

Kemik.

Sikinin başını ıslak, açık ağızlı bir öpücükle sardığımda Danny'nin kalçaları sarsıldı, ama ben sadece

Uzunluğunu öpmeden ve taşaklarını dillemekten önce ucundan dökülen ön spermi yalayacak kadar uzun süre orada kaldı, bu da onun titremesine ve dizlerinin açılmasına neden oldu

Daha geniş.

Ellerimi dizlerinin arkasına kaydırdım ve omuzlarına doğru ittim. Danny

ürpertici bir nefes çekti, ayak parmakları beklentiyle esnedi - en küçüğü sol ayağında belirgin bir şekilde yoktu.

"Wyn," diye titrete bir sesle mırıldandı.

Danny bunu yaptığım zaman bayılırdı. *Bayılırdı*. Hatta bir ya da iki kez sadece dilimle boşalmasını sağlamıştım, sikine dokunmamıştım ve karnında zonkluyordu ya da onu elleri ve dizleri üzerinde tuttuğumda bacaklarının arasında çelik bir çubuk gibi sallanıyordu.

Dilimi yumuşak bir yalamayla kenarında gezdirirken kısık bir inilti çıkardım. Danny tatlı bir şekilde

Boğazından onursuz bir ses çıktı, bir eli saçlarımın arasından geçmek için aşağıya inerken bile başı taşa doğru düştü. Parmakları boynuzumun hassas dibinde kıvrıldığında hırladım ve dilimi döndürdüm.

"Oh, kahretsin," diye soludu Danny, sonra ben ciddiyetle yalamaya başlayınca yine boğuk bir ses çıkardı. "Tanrım,

Bu iyi hissettiriyor."

Dilimin altında seğırdiğini hissettiğimde onayımı gürledim. Onu tekrar tekrar yaladım,

Onun temiz, tanıdık tadıyla inliyor, dilimi döndürüyor ve kalçaları çaresizce bükülene kadar en ucuyla kenarını izliyordum.

Danny kısık bir inilti çıkardı ama dilimi içine soktuğumda bu inilti gırtlaktan gelen bir iniltiye dönüştü.

"Wyn," diye homurdandı.

Ona cevap vermedim, dilimi daha da derine sokmakla ve onu nefessiz bırakmakla meşguldüm.

Başparmağımı sıkı taşaklarının üzerinde gezdirmeden önce elimi uyluğunun iç kısmına doğru rahatlatıyorum.

Danny tekrar nefesini tuttu, zevkten titriyordu. İçini son bir kez daha yaladıktan sonra

Elimi geri çekerek başparmağımı ıslak, seğıren deliğinin üzerinde ileri geri kaydırana kadar elimi aşağıya indirdim.

Nefes nefese kalmıştı, dizlerini omuzlarından tutarken bacakları gergin ve titriyordu. Muhtemelen

İnsanlık dışı, kararmış parmaklarımın onun pürüzsüz, altın rengi tenine değmesinin bu kadar tahrik edici olması yanlış ya da hastalıklıydı. Danny'nin tepkisini ölçmek için yukarı bakarken, bir parmak ucuyla ıslak, seğıren deliğini daire içine alırken dikkatle izledim.

Göğsü kabardı ve parmağımı yavaşça içine soktuğumda, horozu boğuk bir ses çıkardı.

Karnını esnetiyor, olmayan sürtünmeyi zorluyordu. Sırıttım ve taşaklarını dillemek için öne doğru eğildim, seğıren sikini titizlikle görmezden geldim.

"Siktir, Wyn." Parmağımı tekrar derine soktuğumda Danny'nin nefesi kesildi. Bakmak için başını kaldırdı.

Bana baktı, kaşları acı dolu bir tahrikle çatılmıştı. "Yapmak zorundasın-Lütfen _."

"Ne?" Mırıldandım, keskin dişlerimi çok nazikçe alttaki hassas deri parçasının üzerinde gezdirdim.

dar kesesi.

Danny'nin nefesi titreyerek kesildi. "Sana ihtiyacım var."

Zevkli bir hırıltıyla dişlerimi gösterdim. Danny bacaklarının arasında bana yer açmak için geri çekildi.

kendimi sudan dışarı attım. Nefes nefese kalmıştı, elleri beni çekmek için omuzlarıma uzanmaya başlamıştı bile.

ama ona izin vermedim.

Su sikimdeki kayganlığı alıp götürmüştü, ben de parmaklarımı sikimin üzerinde kaydırmak için aşağı uzandım.

Danny'nin önünde diz çökmüş ona bakıyordum. Bakışlarımın bazen çok yoğun olduğunu biliyordum ama

O bu haldeyken - yaylanırken, titrerken ve çaresizken - onu görmek için can atar oldum.

bunun.

Bir zevk ürpertisini bastırarak parmaklarımı içeri kaydurdım, Danny'nin gözleri bana baktığında hırlamak istedim.

O izlerken kapüşonlu. Kalçalarımı avuçladı, sıktı, siki karnına doğru esnedi.

Dudaklarını yaladığında yeni bir ıslaklık seli parmaklarımı kapladı.

"Kendini benim için boşaltacak mısın?" diye sordu, sesi boğuk ve kalındı, gözleri

Parmaklarımın vücudumun içinde kaybolduğu yeri. Bazen bunu yaparken beni izlemeye bayılırdı.

Bu sözler üzerine sikim bileğime doğru sarsıldı, parmaklarımı serbest bıraktığımda kanal nabız gibi atıyordu. Ofladım.

"Bugün olmaz," dedim sikimi sıvazlarken, sonra bacaklarının arasına uzanıp sikini okşadım.

delik. Dilim sayesinde zaten daha yumuşak ve esnekti, ama onu incitmediğimden emin olmak için onu germek istedim.

İki kaygan parmağımı içeri soktuğumda Danny keskin bir nefes verdi, siki karnında seğiriyordu. Bir dirseğinin üzerinde doğrulup öne doğru uzanarak sikimi okşadı ve beni titretti.

Başım kısa bir süreliğine geriye eğildi, sonra tekrar ona baktım ve parmaklarımı içine doğru kıvırdım.

"Nnngh." Danny dişlerini sıkarak kısıp bir ses çıkardı, ben içindeki o hassas noktayı okşarken kalçaları çaresizce sarsılıyordu. Danny'nin kıvrınmasını ve yalvarmasını sağlamak için ne kadar baskı uygulayacağımı biliyordum, güzel vücudu boşalmak için zorlanıyordu.

Şu anda bunun için zamanım yoktu. Zaten çok sertleşmişim, içine girmek için çok hevesliydim.

dikkatlice üçüncü bir parmağı içeri kaydırıp ve onu sikime hazırlamaya odaklandı.

Danny ürperdi, parmakları şaftımı bırakıp aşağıya inmeden önce üzerimde sıkılaştı. O zaman

İki parmağımı içime sokunca hırladım ve boştaki elimle pençe gibi parmak uçlarımı onun sert kalçasına geçirdim. Kalçalarım öne doğru sarsıldı ve Danny'nin yeterince hazırlıklı olduğuna karar verdim.

Parmaklarımı serbest bırakarak sol kalçasını kavradım ve dizini dizimin üzerine kaldırdım.

Dirsek. Danny onu açtığımda homurdandı, sonra öne doğru eğilip

Ağız.

Sikimin ucu onun kaygan, esnek deliğine değdi ve hassas kafasına doğru seğırdi. I

Danny'nin ağızına hırladı ve kalçalarımı esnetti. Nefes vermek için öpüşmeyi sonlandırdı ve

Bir anlık direnişten sonra kırdım, sikim içine battı.

Danny sertçe ürperdi, vücudu beni içine çekiyormuş gibi görünürken parmakları yaralı sırtımı tırmalıyordu. Bu

tıpkı ilk seferki gibi enfesti. Onunla her zaman öyleydi. Aletimin kökü içimde zonkluyor, zevk vücuduma yayılıyordu.

Kalçalarım kıcıyla buluştuğu anda kendimi hareketsiz

bıraktım.

Sert, çılgınca bir ihtiyaç beni **p e n ç e l e d i** ama dudaklarımı dudaklarıma değdirirken kendimi nazik olmaya zorladım.

Danny'nin. "İyi misin?" diye sordum. Etrafımda kenetlenmesinin verdiği hisle içim burkularak o n a sordum.

Ağızı sikimin tabanını o kadar sıkı kavradı ki dizlerimin bağı çözüldü.

"Evet." Danny'nin sesi ihtiyaçtan boğuk çıkıyordu, elleri sırtımdan aşağı kayarak kıcıyı sertçe kavradı.

"Hareket etmeye başla, *Telyth*."

Ofladım ve kudurmuş bir sırıtışla ona dişlerimi gösterme dürtüsüne direndim, bunun yerine kalçalarımı geri çekerken onu tekrar öptüm. Tekrar içine girdiğimde ikimiz de ürperdik ve Danny'nin

dilimi emdi. İstesem de kalçalarımın aldığı ağır, vurucu ritmi durduramazdım.

"Mmmfuck." Danny ağzıma karşı inledi, bacağı hala içimdeyken parmakları daha da sertleşti.

dirseğime sarılmış titriyordu. Seks sırasında sesi çok çıkıyordu. Ve gürültülü. Havuzlara yaklaşan biri *olursa* bizi duyacaklarından emindim. Umarım bu onları korkutup kaçırırdı, çünkü biri bunu yarıda keserse cinayet eylemlerimden ben sorumlu olamazdım.

Çok iyi hissediyorsun, ona söylemek istedim, ama yine de bazen sesimin insanlık dışı tınısının seks sırasında onu soğutacağından, ona ne kadar farklı olduğumu hatırlatacağından ya da onu o andan uzaklaştıracağından endişe ediyordum. Danny ne kadar itiraz etse de, sesimin insanlarda içgüdüsel bir tiksinti uyandırdığını biliyordum.

Saf korku. Danny'nin neden hoşuna gittiği hakkında hiçbir fikrim yoktu.

Ama o benim garip, tatlı insanımdı, bu yüzden üzerinde çok fazla düşünmemeye ve kaderi kışkırtmamaya çalıştım.

onu benden al.

Bu sefer ikimizin de uzun süre dayanamayacağını şimdiden söyleyebilirdim. Danny'nin siki acıyla sertleşmiş ve aramızdan sızıyordu. Karnıma sürtünmesi için daha da bastırdım, shaftını ve zaten sert ve sıkı bir şekilde çekilmiş olan kesesini uyardım.

Danny nefessiz kaldığında dudaklarım onun ağzına karşı bir gülümsemeye dönüştü. "Siktir." Sesi

nefes nefeseydi. "Wyn, boşalacağım."

Özellikle acımasız bir hamle yaptım ve dişlerimle boynunu sıyırmak için başımı eğdim.

"Güzel."

Prostatıyla acımasızca oynadığımı biliyordum, çünkü Danny'nin sesi kekeliyordu. "F-f-f-fuck-I mean

-Çok yakında."

Ofladım, dilimi gergin boynunun telli uzunluğunda gezdirdim. "Ben de."

"Siktir." Danny'nin sesi çaresizleşti. Çılgınca. Parmakları beni daha sıkı kavradı.

bırak. "Wyn-"

Gergin ve boğuk bir çığlık atarken dişleri omzuma kenetlendi. Aramızda, ben

Sikinin uzun sperm ipleri fişkırttığını hissedebiliyordum ve kıcı etrafımda kasıldığında hırladım. I

sert ve derin bir şekilde vurdu, orgazmının sonuyla inlerken tüm vücudunun sarsılmasına neden oldu. Gibi

Boynuna doğru hırladım, sikim serbest kalmamla birlikte içinde seğirmeye başladı. Isı her santimimde patladı ve Danny'nin kıcına olabildiğince sıkı bastırdığımda ne kadar kaygan olduğumu hissedebiliyordum. Danny'nin boynuna doğru nefes nefeseyken, bu his ve sürtünme beni başka, daha küçük bir orgazmıla titretti.

İkimiz de iyileşirken kalçalarım kendi iradeleriyle hareket etti, sikimi ileri geri kaydırды.

Danny'nin içinde yarattığı kayganlık. Bu his Danny'nin boynuna doğru inlememe neden oldu.

nefesini tuttu.

Çenesinden ağzına doğru sokuldum ve öpüşmemiz yavaş ve tatlıydı, diller kayıyordu

İkimiz de doyduğumuz için yumuşak bir okşamayla birbirimizi okşuyorduk. Danny'nin vücudunun sıcaklığından ayrılmak istemiyordum ama rahatsız olmaya başlayacağını biliyordum, bu yüzden sürtünmeden dolayı sikime hücum eden keskin zevki engellemek için dişlerimi sıkarak dikkatlice serbest kaldım.

"Şimdi temizlenmek için havuza geri dönmem gerekiyor." Danny'nin sesi boğuk ve gevşekti.

Ellerini yaralı sırtımda tembel bir okşayışla aşağı yukarı gezdirirken vücudundaki gerginlik gitmişti.

Arkama yaslanıp parmaklarımı onunkilere dolayarak onu yukarı çekmeye yardım etmeden önce yanağına bir öpücük kondurdum. Kendimi kolayca suya geri attım ve ağzım seğirerek Danny'nin suya girmesine yardım ettim. Bacakları

Onu böyle becerdikten sonra hep biraz dengesizdi.

"Kendimi kötü hissediyorum. Havuzda sperm buluyoruz." Danny'nin sesi endişeli ve utangaçtı.

Gözlerimi devirmek için içimdeki dürtüye direndim. Kimin umurundaydı ki? "Kendini kötü hissetme. Bunu tanrılara bir adak olarak düşün."

Danny nefessiz kaldı. "Ne?" Omzuma zayıf bir şaplak attı. "Bu havuzların

kutsal değildi!" Karnımı dürttü. "Az önce dini bir yerde mi seviştik? Senin

Kutsal topraklarda dilimi kıcıma mı sokayım? "

Ofladım ve saçlarına bir öpücük kondurmak için onu kendime çektim. "Tatlım, bu bir şakaydı."

Ayrıldığımızda tapınağı görmediğinden emin olmalıydım.

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Caen an Sin'e yaklařtıķa arazi engebelendi. Bazıları bunun mabutların gök gürültülü öfkesine tepki gösteren, ağlayan ve gökyüzüne kaçmaya çalışan yeryüzü olduğuna inanıyordu.

Yüksek bir tepenin zirvesine yaklaştığımızda Caen an Sin'in büyük kalesi göründü,

Danny yanımda gerildi. Ne hissettiğini biliyordum, çünkü ben bile az da olsa hissedebiliyordum.

derece. Havadaki baskıcı ağırlık. Daha büyük bir şeyin yakınlarda olduğu bilgisi.

Yanımda çok uzun süre kalmamamız gereken bir şey.

Eğer bunu hissedebiliyorsam, mabların varlığının insanlar gibi daha kırılgan bir türü nasıl etkileyeceğini ancak hayal edebilirdim.

Danny'nin elini sıktım. "Çok uzun süre kalmamalıyız Danny," dedim ona, sonra şöyle bir baktım

ne kadar solgun görüldüğünü, yüz hatlarının çizildiğini gördüm. Bağırsaklarım gerildi.

"Bunu yapmak zorunda değiliz," dedim sesimi yumuşatmaya çalışarak. "Sadece geri dönebiliriz. Gidebiliriz."

"Hayır." Danny'nin sesi ne kadar huzursuz hissetmesine rağmen kararlıydı. "Bunu yapmak istiyorum. Biz buraya

tüm bu yolu."

Birbirine kenetlenmiş ellerimizi kapüşonuma doğru kaldırdım ve dudaklarımı onunkilerin arkasına bastırdım. "Cesur insan."

Homurdandı. "Ya da sadece inatçı. Ve aptal."

"İkisi de değilsin." Ellerimizi bırakmadan önce parmak eklemlerini tekrar öptüm. "Eğer emin isen

bunu yapmak istiyorum..."

"Evet." Danny sert bir nefes verdi ve elimi çekiştirerek yürümeye başladı.

"Ben gidip

Önümüzdeki dört bin yıl boyunca benimle kalacağından emin olabilirsin."

Tepeden inerken gülümseyerek başımı eğdim. Kale o kadar büyüktü ki

görünmüyordu bile, denizin üzerinde asılı duran yoğun sis tarafından yutulmuştu. Ne kadar büyük olduğunu söylemek imkânsızdı -ne kadar geriye uzanıyordu- ama eğer iki mabedi barındırıyorsa, akıl almaz derecede büyük olmalıydı.

Büyük.

Tepenin dibinde, zamanla aşınmış gibi görünen kırık bir taş yol vardı. Oraya vardığımızda

Daha yakından baktığımda, her bir kalın taşta oyulmuş sembollerin artık zar zor görülebilen silik kalıntılarını görebiliyordum.

Caen an Sin yer seviyesinden daha da anıtsal görünüyordu. Her iki tarafında da

Esneyen Deniz, sanki bir ada olması gereken yeri anakaraya bağlayan dar bir alan dışında tüm karayı yutmuş gibi uçurumun kenarına çarptı.

Kalenin kendisi o kadar siyah bir taştan yapılmıştı ki etrafındaki tüm ışığı içine çekiyordu. Mevsim ılıman olmasına rağmen, burada gökyüzü hâlâ soluk pembe-gri renkteydi ve sular çalkantılıydı. Ne zaman

mablar savaşıyordu ve fırtınalar geliyordu, gökyüzü neredeyse sürekli gece kadar karanlıktı ve birbirlerini öldürmeye çalışan mabların gök gürültülü çarpışmalarının altında denizin kükremesi dayanılmaz derecede yüksekti.

Danny sessiz, titreyen bir nefes verdi. "Büyük bir şey."

Çok gergindi, elleri benimkilerin içinde terden ıslanmıştı. Göğsüm sıkıştı ve bizi

Danny'yi yüzüme döndürebilmek için durdum.

"İçeri girmemize gerek yok," dedim ona, yanağını avuçlayıp başparmağımı yüksek noktasının üzerinde gezdirerek.

"Seni yine de bir şehre götüreceğim. Ne istersen sana göstereceğim, söz veriyorum."

Danny elimi kendi eliyle kapatırken ağzı küçük bir gülümsemeye dönüştü. "İçeri giriyoruz. "İçeri giriyoruz.

sen, Wyn."

"Biliyorum, ama-"

"Şüpheye düşersem sana söyleyeceğime söz veriyorum. Söz veriyorum, tamam mı?" Danny başını çevirip beni öptü.

Avuç içi. "Seninle olabildiğince uzun süre birlikte olmak istiyorum. Bunu yapmak istiyorum."

Yutkundum ve küçük bir baş selamı verdim. Danny'ye güveniyordum ve ona inanıyordum. Ona hep inandım. Ama

İnsanlar vefasız ve bazen de umursamazdı, özellikle de söz konusu duyguları olduğunda. Hissederlerdi

Belki de yaşam sürelerinin kısalığından dolayı bazı şeyler çok yoğundu ama bu duygular çok hızlı değişebiliyordu.

Danny bunu yaptıktan sonra fikrini değiştirirse buna dayanabileceğimi sanmıyordum. Bunun için bana kızarsa. Hayatına son vermenin yollarını aramaya başlarsa, benimle yaşama -ya da sadece yaşama- düşüncesine bu kadar uzun süre dayanamazsa.

Bu, çok az tecrübe edindiğim bir duyguydu. Korku. Çok az korkuyordum, çünkü hayatımın büyük bölümünde kaybedecek çok az şeyim vardı. Edin benim

Uzun, çok uzun bir süre en yakın arkadaşım oldu, ama bensiz de iyi olurdu ve onun güvenliği için endişelenmemi gerektirmeyecek kadar güçlüydü.

Ama şimdi Danny vardı... şimdi, kaybedecek *her şeyim* varmış gibi hissediyordum. Ve bu beni korkutuyordu.

Birbirine bağlı ellerimizi yanağından çekip ağzıma götürdüm, böylece yanağına saygılı bir öpücük bırakabildim.

Danny'nin parmak eklemleri. Ellerimizi indirip tekrar yürümemiz için çekiştirmeden önce bir an kokusunu içime çektim.

Kayalıklara öfkeyle çarpan deniz o kadar gürültülüydü ki konuşmak ve birbirimizi duymak imkânsız hale geliyordu. Dar patıkaya, kaleye giden toprak köprüye ulaştığımızda, suyun buğusunu hissedebiliyordum. Kale gökyüzünü kapatıyordu.

Danny'ye burada beni nelerin beklediğini bildiğim kadarıyla anlatmıştım. Onu mablar konusunda uyarmıştım.

birleşmemize nasıl tanık olacaklarını düşündüm. Onu dünyanın bu bölgesinin ıssız doğasına hazırlamaya çalışmıştım. Ama bu ikimizi de Caen an Sin'in gerçekte neye benzediğine hazırlayamazdı. Nasıl *hissettirdiğine*.

Yanlış hissettirdi.

Kapılara ulaştığımızda, kapılar üzerimizde yükseliyor, başımızın üzerinde inanılmaz bir şekilde uzanıyordu.

Taş gece gökyüzü kadar siyahtı ama topraktan gelen soluk, kırmızımsı parlaklığı, karmaşık oymaları kabartma olarak öne çıkarıyordu, sanki şekiller hareket ediyor, sürekli kıvranıyordu.

Her yerden yaratıklar özenli ayrıntılarla taşta oyulmuştu. Devasa canavarlar

sular. Eski ırkların kadim kabileleri, Edin'in soyu tükenmiş insanları taşan sulara tasvir edilmiştir.

Batıda ormanlar, güneyde ise harabe Şehirdeki kelime düŐkünü aytorin bilginleri. Rycke'in gerĖek formunun dehŐeti, tüm hastalıklı ihtiyaıyla, kanatlarını aĖmıŐ ve toprağın üzerinde beliriyordu.

Kapılardan birini iterken homurdandım; kapının ağırlığı benim bile gücümü sınıyordu. O sırada

ağıldığında, durgun, toz dolu bir hava dışarı fırladı. O zaman uzun zamandır kimse gelmemişti.

Doğrusu, buraya neredeyse hiÇ kimse gelmezdi. Yaşam süreleri birbirinden Ėok farklı olan bu Ėiftlerden pek ĖoĖu hayatlarının yarısını sevgilileri iÇin feda etmeye istekli görünmüyordu.

Kapı adım atabileceğimiz kadar aÇıldıktan sonra Danny'yi iÇeri buyur ettim. Girdiğimiz oda

mağara gibiydi. O kadar büyüktü ki, mangalların ıŐıltısı beyaz ateşle yanıyordu,

tavana ya da köŐelere ulaŐamadık. Karanlık onları örtüyordu ve sanki

geceye adım attım. Ya da sonsuz bir Ėukurun dibine.

"Bu... Ėok büyük," diye fısıldadı Danny, sesi tedirgindi. Elimi daha sıkı kavradı.

"Bizim boyutumuzdaki varlıklar iÇin inşa edilmemiŐ," dedim ona, sesimi alĖak tutarak, ama neden olduğundan emin değildim. Danny'yi odanın derinliklerine, yolumuzu aydınlatan iki seyrek sıra devasa mangalın arasına götürdüm. Zeminler daha karmaşık oymalarla parıldıyordu, ateşin ışığı resmedilen yaratıkların

Bizi izliyor ya da takip ediyor gibiydiler.

Sessizdi. Bunaltıcı bir Şekilde. Ama ikimiz de konuşmadık. Danny'nin iÇinde dönen sinirleri hissedebiliyordum ama bu anda onu neyin rahatlatacağını bilmiyordum. Burası bizim iÇin yaratılmamıŐtı-

Özellikle de onun için - bu yüzden onu rahatlatmak için söyleyebileceğim ya da yapabileceğim çok az şey vardı. Bu *çok fazla* hissetme, kaçmak isteme duygusu kaybolmayacaktı.

Geniş salonu geçmemiz uzun zaman aldı. Bizi izleyen gözleri hissetmiyordum ama iliklerime kadar hissediyordum ki mablar varlığımızın farkındaydı. Bizi zaten bekliyorlardı. Tek yaptıkları buydu. Bekle ve izle ya da savaş.

En az ilki kadar büyük olan başka bir kapıya ulaştık. Birini kaldırıp açtıktan sonra

İlk salona çok benzeyen, ancak çok daha küçük ve sadece tavandan sarkan tek, devasa bir mangalla aydınlatılan bir odaya girdik. Önümüzde üçüncü bir kapı seti görünüyordu ve altlarından ışık sızıyordu. Yaklaştıkça, titreyen ateş ışığı kapıya oyulmuş tasvirleri yaladı,

diğerlerinden farklı.

Bu kapılar bize mabetleri gösterdi. Ya da en azından eski bir ressamın yorumunu. Ara ve Hag.

Gece ve gündüz. Aydınlık ve karanlık. Doğadaki en temel iki karşıtlık.

Sürekli bir savaş, ikisi de birbirinden tiksiniyor ve açıklanamaz bir şekilde birbirine çekiliyor.

Onların huzurunda olma düşüncesi beni bir parça endişelendirdi. Onları görmekten. Onlar

neredeyse bu topraklar kadar eskiydi. Benden çok, çok daha yaşlı. Diğer tüm canlılardan. Onlar *başkaydı*.

Kapının önünde durduk. Büyük ihtimalle onu kızdıracağımı bilsem de, arkamı döndüm.

Danny'ye son bir kez. "Emin misin?"

Bu kapıların hemen ötesindeki mabların varlığı, derin bir davul ya da ölmekte olan bir ses gibi kafamın içinde titreşiyordu.

Kalp atışı. Yavaş ve tam olarak duyulamayacak kadar düşüktü ama her santimimde yankılanıyordu. Bunun Danny'yi nasıl etkilediğini düşünmek bile istemiyordum.

Hâlâ solgundu, saç çizgisi terden nemlenmişti. "Eminim."

Sesinin nasıl titrediği ya da parmaklarının beni ne kadar sıkı kavradığı hakkında yorum yapmadım. Sadece

Danny'nin elini bırakmak zorunda kalmadan kapılardan birini iterek açmak için omzumu kapılardan birine yasladım.

Kapının devasa ağırlığı altında gerilirken dişlerim sıkıldı. Yavaşça, bir taş sürtünmesiyle içeri doğru girdi.

Işık yayılıyordu - aşırı parlak değildi, ama mağarada yürüdükten sonra öyle görünüyordu.

koridorların karanlığı. Bu oda da diğerleri kadar büyüktü ve yumuşak ışığına adım attığımızda kaskatı kesildim. Sanki tüm havam çekilmiş gibi hissettim. Sanki başım suyun altına itilmiş, her şey bir anlığına boğulmuştu.

Başımı kaldırdım ve mabları gördüm.

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Odanın ortasındaki kürsüde, her ikisi de büyük bir taşa bakan iki devasa tahtta oturuyorlardı.

soluk pembe su dolu bir leğen. Zeminden oyulmuş bir akarsu aralarında akıyor, suyun yumuşak sesi geniş salondaki tek ses oluyordu.

Kasenin üzerinde bir tavan penceresi vardı ve kürsünün iki yanındaki mangallardan gelen titrek beyaz ateşle rekabet etmek için zayıf ışık huzmeleri gönderiyordu. Buranın duvarları pürüzsüzdü ve diğer yüzeylerde gördüğümüz oymalardan hiçbiri yoktu. Babaların tahtları bile düzdü ve

süslenmemiş. Sadece devasa taş parçalarından kabaca yontulmuş.

Labirentler bizi sessizce izledi. Akıl almaz derecede büyüktüler. Biliyordum ki eğer yanlarında dursaydım

Onlardan biri olsaydım, bedenim onların parmaklarından biriyle aynı uzunlukta olurdu. Bazıları onlara tanrı gibi saygı duyardı,

Bu düşünceyle hep alay etmiştim ama şimdi onların huzurundayken onlara tapınmayı arzulamamak bana yanlış geliyordu. Dizlerimi kilitleyerek sinsi dürtüye karşı koydum.

İkisi de hareket etmemişti ve saçma bir an için gerçek olmadıklarını düşündüm

-Belki de onlar sadece devasa, karmaşık bir şekilde oyulmuş, değerli taşlarla işlenmiş gerçekçi taş heykellerdi.

metaller ve kemik süslemeler.

Ama bunun doğru olmadığını biliyordum. Onların yaşam güçlerini hissedebiliyordum, dişlerimde bir sızı ve bağırsaklarımda bir bıçaklanma hissi gibi. *Çok fazla.*

Ara tahtında dimdik oturmuş, uzun kollarını kolçaklar boyunca sarkıtmış ve parmaklarını

oyulmuş uçlar. Teni saf siyahtı, gece gökyüzünden daha koyuydu, bu da üzerindeki mavi-altın bantları

Pazuları ve dizlerinin üstü ateş ışığında daha da parlıyordu. Onun tek zırhı

bembeyaz deriden yapılmış kısa, kolsuz bir tunikti. Bunun ne tür bir yaratıktan yapılmış olabileceği hakkında hiçbir fikrim yoktu.

Belki de kafatası yüzünü kaplayan yaratıktan geliyordu. Aynı zamanda saf beyazdı.

Boynuzları havaya doğru uzanıyordu, o kadar büyük ve ağırdı ki başını dik tutabilmesi şok ediciydi. Aslında, bunun başka bir yaratığın kafatası mı yoksa gerçek yüzü mü olduğunu bile anlayamadım. Ona doğrudan bakmaya kendimi yeterince uzun süre ikna edemedim. Bunu yapmak içimin önseziyle kasılmasına neden oldu.

Güçlü sularıyla havzayı dolduran derenin ayırdığı diğer tahtta Hag oturuyordu.

Ama kambur duruyordu, dizlerini iki yana açmış, çenesini elinin üzerine koymuş, dirseğini bir kolluğa dayamıştı.

Teninin beyazı benimkinden bile daha anemikti ve çoğu sergileniyordu

Çünkü zırh olarak sadece kısa siyah deri bir etek giyyordu.

Bacaklarının altında ve göğsünün ortasında, bakarken gözlerimi acıtan tuhaf işaretler vardı. I

Hâlâ gerçek yüzüne mi yoksa bir kafatası maskesine mi baktığımı anlayamıyordum ama bana bir zamanlar insanların dünyasında gördüğüm yaban domuzu kalıntıları hatırlatıyordu. Ama bu simsiyahtı. Kocaman dişleri yanlara doğru uzanıyordu ve uçları ölümcül derecede keskindi.

Başımı eğmek, gözlerimi kaçırmak istedim ve bu his dişlerimi gıcırdatmama neden oldu. Nefret ettim

Özellikle de muazzam varlıkların huzurunda olmaktan başka bir sebep yokken kendimi *değersiz* hissediyordum. Birçokları onları tanrı olarak görürken, ben görmüyordum. Onlar sadece çok eskiydiler - o kadar eskiydiler ki farklıydılar.

Bu hissin hepsi buydu. *Yanlılık*. Danny hariç, çoğu insanın benim varlığında hissettiklerine benzediğini biliyordum.

İkisi de hareket etmemişti. Danny'ye baktım ve onun yüzünü gördüğümde içim ürperdi.

Geniş, perili gözlerinden yaşlar akıyordu.

"Danny." Yüzünü ellerimin arasına almak için döndüm ve ıslaklığı parmaklarımla uzaklaştırdım.
Onu öpmek için eğildim.

yanığımı nemlendirdi, suçluluk duygusu içime işledi. "Özür dilerim. Bencilce davrandım. Gideceğiz-"

"Hayır." Danny gözlerini mabetlerden ayırdı ve bana baktı. Mavi gözleri donuk donuk bakıyordu.

Başını sallarken bile şoktaydı. "Hayır, ben iyiyim."

Kaşlarını çattı ve yüzünü kabaca silmek için uzandı. "Ağladığının farkında bile değildim. Onlar

sadece..." Gözleri isteksizce omzumun üzerinden mabatlara kayd, sanki onlara bakmayı hiç istemiyormuş ama kendini tutamıyormuş gibiydi. Yüz ifadesi korku ve dehşet karışımıydı. "Onlar...

ezici," diye fısıldadı.

O anda sesi o kadar genç geliyordu ki onu kollarıma çektim. Derim ürperdi

Ama Danny daha önemliydi. Öyle bile olsa, Danny'nin

Bizi izliyorlar.

"Onlarla etkileşime girmek zorunda değiliz," diye mırıldandım, dudaklarımı Danny'nin şakağına bastırarak. "Onlar

Sadece tanıklık etmek için buradayım. Onlara bakmak zorunda değilsiniz."

Danny'nin elleri ceketimin altından kayarak gömleğimin içinden yaralı sırtımı kavradı ve beni sıkıca tuttu.

Nefesi titreyerek kesildi. "Tamam," diye fısıldadı, rahatlamak için sık sık yaptığı gibi yüzünü boğazıma gömdü.

Ayrıldığıımızda daha sakin görünüyordu ama hâlâ solgun ve gergindi. Onu mabede yaklaştırmayı kendim yaklaşmak istediğimden daha fazla istemiyordum ama buna mecburduk. Parmaklarımızı tekrar birleştirdim ve onu leğene götürdüm. Soluk pembe su usulca şırıldıyordu, iki mabedin arasından geçen dere

bir şekilde bilinmeyen güçler tarafından kaseye dikey olarak akıyordu. Suyun bir su kaynağından geldiğı düşünülüyor.

Gökyüzünün çok yukarısında bir yer, rengi de buradan geliyor. Ona yaşamı değıştiren özelliklerini veren, doğaüstü malzemelerden yapılmış bir yerden.

Labirentler hâlâ hareket etmemişti ama gözlerinin bizi izlediğini hissedebiliyordum. Dikkatle izliyorlardı, buna rağmen

Hag'in sıkılmış duruşu. Sanki bizi *değerlendiriyorlarmış* gibi hissediyordum. Bizi yargılıyorlardı.

Hediyelerine layık görmedikleri kişilere ne yaptıklarını merak ettim.

Büyük leğenin oturduğu yükseltilmiş taş kürsünün dudağında, daha küçük, daha derin bir çanak vardı.

beyaz taşlaşmış ağaçtan. Elime aldığımda avuçlarımın içine düzgünce oturdu. Bu yerin tüm hikâyelerini bilecek yaşta olduğum için minnettardım; bu işin yürümesi için ne yapmamız gerektiğini biliyordum.

Kaseyi suya daldırıp doldurduktan sonra kürsüye geri koydum ve hançerimi almak için ceketime uzandım. "Her birimiz yaşam gücümüzü sunmalıyız," dedim Danny'ye.

Başını salladı, yutkunurken boğazı düğümlendi. "Kan mı?" diye açıkladı.

"Sadece birer damla." Bıçağı parmak ucuma batırdım ve kasenin içine sıktım. Benim siyah

Kan suya çarptığında tıslayarak pembeyi koyu ve bulanık hale getirdi.

Danny'ye hançeri uzattım. O da aynısını yaptı ve suya damlayan kıpkırmızı şey tıslayarak

iyi. Sonra, gözlerimizin önünde yüzeyinde oluşan bir buz tabakası gibi, su süt beyazına dönüştü.

Danny hançerimi bana geri verdi ve kaseye tereddütle baktı. "Bunu yapması mı gerekiyordu?"

diye sordu ve odadaki ağır, bunaltıcı havaya rağmen ağzım seğirdi.

"Sanırım öyle." İçindekileri dökmemeye dikkat ederek kâseyi elime aldım. Danny'ye bunu yapmak istediğinden emin olup olmadığını bir kez daha sorma dürtüsü boğazımı ağrıttı. Kendimi durdurdum, ama parmaklarım pürüzsüz ahşaba doğru seğirdi, tedirginliğim arttı.

Kendimi durduramadım. "Danny-"

"Wyn," diye araya girdi hemen, bir adım daha yaklaşarak. Elimdeki kâseye dikkat ederek eğildi

kapüşonumun derinliklerinde çenemi öpmek için. "Eminim. Söz veriyorum."

Hafif bir nefes verdim ve bir kez başımı salladım. "Bunu içeceğiz," dedim

ona. Danny'nin gözleri kâseye kaydı. "Ve... hepsi bu mu?"

İki dev varlığın hâlâ birbirlerine bakıyor olmalarına rağmen, onun inanmayan sesi büyük odaya biraz neşe getirdi.

sessizce bizi izliyordu.

"Daha dramatik bir şey olacağını mı düşündün?" Ağzım seğirerek ona sordum.

Danny küçük bir gülümseme verdi ve omuz silkti. "Dürüst olmak gerekirse, ne bekleyeceğim hakkında hiçbir fikrim yoktu."

Kaseyi kaldırdım. "Bunu içeceğiz ve eğer işe yararsa bizi bağlayacak.

Hayatlarımızı." Danny bana yumuşak bir gülümseme verdi.

"Sabırsızlanıyorum."

Başlığımı geriye ittim, yüzümdeki mabların bakışlarından bir kez daha ürperdim ve

kaseyi dudaklarıma götürdüm. Suyun tadı acıydı, Danny'nin insan kanından gelen bir miktar metal kokusu vardı ve

benimkinden kavrulmuş toprak. Kaygandı, normal sudan daha kaygandı ve kaseyi indirdiğimde dudaklarımı yaladım, üzerlerinde yağlı bir tabaka hissettim.

Kaseyi Danny'ye uzatmaya başladım ama kararsızlık beni olduğum

yerde dondurdu. Bu güvenli miydi? İçmesi için mi?

Ya onu öldürdüyse? Ya da en azından ona zarar mı verdi? Bu su, içinde akan sudan farklıydı.

akarsular ve nehirler. Bu başka bir yerden geldi. İzin veremezdim-

"Dur. Endişelenmeyi." Danny'nin sesi öfkeliydi ve kaseyi elimden aldı. Ben daha yapamadan

tepki gösterdi, kaldırdı ve içti.

İçimi saf bir dehşet kapladı ama Danny kaseyi indirirken yüzünü buruşturdu. "Bu

garip." Dudaklarını yaladı ve kâseye baktı. Artık yarısı doluydu. "Hepsini içiyor muyuz?"

Hâlâ acı içinde yere düşecek diye panik içindeydim. Ama düşmedi ve aurası aynı şekilde güçlü ve sağlıklı kalmaya devam etti, ancak mabs'ın verdiği huzursuzlukla hafifçe titreşiyordu.

Varlığını. Beklentiyle bana baktığı uzun saniyelerden sonra başımı salladım.

Yüzünü buruşturdu ve kaseyi tekrar kaldırarak bir yudum daha aldı. Bana geri verdiğiğinde, ben

kalanı bitirdi ve kâseyi kürsüye geri koydu.

Danny şiddetle sıçradı - ben de irkilmemi güçlükle bastırdım - mablar birlikte hareket ettiğinde, her ikisi de

koltuklarında hafifçe kıpırdandılar. Bu hareket isteksiz bakışlarımı onlara yöneltmemi neden oldu ve şok içinde gözlerimi kııptım.

İki sessiz dev arasında pürüzlü, öfkeli ışık -ya da enerji- çizgileri belirdi. Sürekli bir itme-

Aralarında hareket eden parlayan kurdeleler, bazıları siyah, bazıları beyaz, bazıları grimsi bir karışım

İki. İki mabedin arasından akan soluk pembe suda bir aşağı bir yukarı zıpladılar ve

Ses çıkarmıyorlardı ama bir şekilde kulaklarımda kükremelerini hissedebiliyordum. Kafatasımın içinde.

İyi olup olmadığını görmek için Danny'ye baktım ve benzer bir görüntüyle karşılaşıncı parmaklarım titredi

kurdeleler aramızda uzanıyordu. Ama bunlar farklıydı; daha geniş, daha yumuşak ve daha donuktu. Birisi gibi

bizi birbirimize yapıştırmaya çalışmıştı ve biz mesafemizle yapışkan ipleri geriyorduk.

Her yerimden ve Danny'nin üzerindeki aynı noktalardan çıktılar. Parmak uçlarımız. Bizim

ağızlarımız. Boğazlarımız ve göğüslerimiz. Danny onlara dokunup dokunamayacağını görmek için elini kaldırdığında gerildiler ve dalgalandılar. Biz izledikçe yavaş yavaş silikleştiler ama ben onları hiç hissedemesem de yine de hissedebiliyordum. Her parçamla birlikte orada olduklarını biliyordum.

Farklı hissetmiyordum ama aynı zamanda *hissediyordum* da. Belki de sadece duygusal bir aptallık yapıyordum ama birdenbire hayatımın, varlığımın daha fazla anlamı olduğunu hissettim. Daha fazla amaç.

Onun içindi.

Başından beri sessiz olmasına rağmen odadaki ani sessizlik kulaklarıma baskı yaptı. Danny

bana bakıyordu, vücudunda ince bir titreme vardı. Ben hareket edemedim kendimi kollarıma bıraktı.

"Wyn." Yüzünü boğazıma gömdü. "Keşke... Keşke sana verecek daha çok şeyim olsaydı. Bu bir şey ifade etmiyor.

adil hissediyorum."

"Ne?" Şaşkınlıkla göz kırptım. "Danny, eğer kendi hayatının benimkiyle eşit değerde olduğunu düşünmüyorsan-"

"Öyle değil ama." Bana bakmak için geri çekildi ve dökülmemiş gözyaşlarıyla parlayan mavi gözlerini görünce göğsüm sıkıştı. "Eşit *değil*. Sen bana *kalan hayatının yarısını verdin -binlerce yıl- ve karşılığında benim sana verdiğim şey... hiçbir şey. Zamanda bir kırpıntı.*"

"Yani?"

"Yani *benim yüzümden* hayatını kısa kestir. *Benim yüzümden* genç yaşta öleceksin. " Danny şimdi ağlıyordu ve bu beni çok üzüyordu. "Özür dilerim. Bunu benim için yapmana izin vermemeliydim. Ben sadece..." O

Başını salladı, ağzı titriyordu. "Ben gittikten sonra yalnız kalmanı istemedim. O acıyı hissetmeni istemedim. Ama bunu daha fazla düşünmeliydim. Bunun ne anlama geldiğini."

Bu tatlı, gülünç insan. Tüm bu deneyimin onu bunalttığını hissettim,

ve adrenalin yüklü gerginliklerle doluydu. İnsanların bazen böyle yoğun duygusal boşalımlar yaşadığından emindim. Bab'ların varlığı yardımcı olmadı. -Bakışları kendi başımı ağırlaştırıyordu.

"Tatlım benim." Danny'nin yüzünü kavradım ve sesimi olabildiğince sabırlı çıkarmaya çalıştım. "Bunu ben istedim.

Evrendeki her şeyden daha çok. Her zaman seninle olmak." Eğildim ve onu öptüm. "Benden hiçbir şey almadın. Bana bir hediye verdin."

Danny'nin nefesi yanağıma çarptı ama sakinleşiyor gibiydi. Yavaş bir ses çıkardı,

titreyen nefes.

"Sanırım büyük adamlar beni tuhaf hissettiriyor," diye fısıldadı, sesi korkmuş gibi tedirgindi

duyarlarsa ne olacağını düşündüm. Muhtemelen her şeyi duyabilirlerdi.

"Olacaklar." Yanağından öptüm ve elini tutmak için geri çektim. "Daha iyi hissedeceksin.

buradan uzaklaş."

"Başka bir şey yapmamız gerekiyor mu?" Danny yanıma sokulup elimi tutarak sordu

ikisiyle de. Gözleri mabutlara kaydılar ve aynı hızla tekrar uzaklaştılar.

"Hayır." Birleştirdiğimiz ellerimizi kaldırıp onun sırtını öptüm. "Başka bir şey yok. Bitti."

Danny yanımda kıpırdandı. "Onlara teşekkür etmeli miyiz?" diye fısıldadı.

Hag'den belli belirsiz bir huff sesi geldiğine yemin edebilirdim.

Gülümsememi gizlemek için kapüşonumu tekrar başımın üzerine kaldırdım.

"Hayır, tatlım. Teşekkür etmemize gerek yok

onları."

"Eğer y a p m a z s a m annem muhtemelen beni öldürür," diye itiraf etti Danny.
"Biz
onların..."-

belli belirsiz bir el salladı-"dev kale ve onların tuhaf suyundan içtim."

Hag aniden hareket edince şiddetle sıçradı, kamburundan doğrulup öne doğru eğildi.

dirseklerimi kolçaklara dayamıştım. Dişli kafatası yüzü yaklaştı, inanılmaz derecede büyüktü ve ben

Danny'nin panikle nefes aldığını duydu.

"Kahretsin, tamam, hadi gidelim." Elimi çekiştirerek geriye, kapıya doğru yürümeye başladı.

"Misafirperverliğiniz için teşekkürler," diye mırıldandı biz aralıktan geçmeden önce.

Bir an tereddüt ettim, arkamızdaki devasa kapıyı nasıl kapatacağımı düşündüm.

Bu kadar alçak bir tutamağı yoktu ama sonra ağır bir kazıma sesiyle kapandı.

Kendi kendine mi oldu yoksa bir görevli mi kapattı bilmiyordum.

Özellikle de öğrenmek istediğim için Danny'nin elini çekiştirdim ve koridorda hızla yürümeye başladım.

"Kahretsin," diye nefes aldı Danny, ayak uydurmak için tökezleyerek. "Bütün bunların çılgınca olduğunu söylemek istiyorum, hatta

gerçekte hiçbir şey olmamasına rağmen."

Danny'yi b i r sonraki kapıdan geçirerek mağara gibi son odaya götürürken eğlenerek ofladım.

Neredeyse bitti.

"Başım biraz ağrıyor." Danny zayıf bir kıkırdamayla bana baktı. "Seninki de öyle mi? Sanki...

basınç. Fırtına öncesi gibi."

Başımı salladım. Tam olarak böyle hissettiriyordu. Fırtınalardan önce gelen basınç gibi.

mabs savaştı. "Evet. Onlar. Labirentler. Onlar değil... Onlar başka bir şey. Daha eski bir şey."

Danny onaylayan bir ses çıkardı. Gözlerinin hâlâ üzerimde olduğunu hissedebiliyordum. "İyi misin, Wyn?" diye sordu,

endişeli bir ses.

Parmak eklemlerini öpmek için ellerimizi kaldırdım. "Ben iyiyim. Sadece seni buradan götürmek istiyorum. Çok ağır

ağır bir şekilde."

Başka bir şey söylemedi ve uzun adımlarıma ayak uydurdu. Zayıf, pembemsi gri ışık

Önümüzdeki karanlık bizi bir fener gibi çekiyordu. Hava artık daha temiz kokuyordu ve

mangallar hâlâ beyaz ateşiyle yanıyor olmasına rağmen daha soğuktu.

Önce Danny'yi dışarı çıkardım, sonra p e ş i n d e n dışarı çıktım, büyük kapı açıldığında farkına bile varmadım.

yavaşça arkamızdan kendini

kapattı. Başardık. İşe yaramıştı.

Danny'nin elini acı verici bir şekilde sıkma isteğime direnerek sert bir nefes verdim. Onu kollarımın arasına almak ve bana izin verdiği sürece bırakmamak için.

Yüzümü gökyüzüne doğru çevirdim ve gülümsedim.

ON BEŞİNCİ BÖLÜM

Caen an Sin'den çok uzaklaştık, ta ki mabların baskıcı enerjisi sadece tatsız ama hala taze bir anı olana kadar. Danny'nin aurası sağlıklı kalmaya devam ediyordu ama yorgun ve titriyordu, bu yüzden sonunda bir süre dinlenmek için durduk. Kuzeye, sahil boyunca seyahat ediyorduk, bu yüzden denize bakan çimenlerin kenarına oturduk, bulanık mavi-mor dalgalarla aramızda taşlı bir kumsal vardı.

"Dostum, o dev tanrı adamların önünde *ağladığıma* inanamıyorum." Danny sırt çantasının yıpranan kayışını karıştırırken sesi sevimli bir şekilde hoşnutsuz geliyordu.

Ağzım seğırdi. "Onların varlığı beni de etkiledi. Ama sen bu dünyadan değilsin Danny. Bu yüzden

senin için daha kötüydü."

Homurdandı. "Hâlâ utanç verici," diye mırıldandı.

Kısa bir kahkaha attım ve eğilerek omzumu onun omzuna vurdum. "O zaman onları bir daha asla görmek zorunda kalmayacağın gerçeğiyle rahatla."

Bana doğru sıırttı. "Bu doğru. Orası... uğursuz bir yerdı." "Şimdi neden

pek çok kişinin buraya yakın yaşamayı tercih etmediğini

anlıyorsunuz."

"Sen hariç." Omzunu tekrar omzuma vurdu. "Sen *seviyorsun* uğursuz."

Alay etmesine öfkelen dim.

"Peki şimdi ne olacak?" Danny bir yudum su içmek için matarasının kapağını açarak sordu.

Başının arkasını kaşımak için uzandım. "Sana bir şehir sözü vermiş tim, değil mi?"

Danny durdu, sonra kıkırdadı. "Aslında, özellikle söz vermedin. Söz *vermediğiniz* gerçeğini *özellikle* belirttiniz."

Homurdandım. "Bana karşı gevezelik edersen seni almam," diye tehdit ettim, ama bu onu sadece güldürdü.

"Evet, tamam." Ses tonu bana inanmadığını açıkça ortaya koyuyordu. Çünkü tabii ki değildi.

Doğru. İçimde onu reddedecek bir şey olduğunu sanmıyordum.

"En yakın şehir buradan birkaç günlük yürüme mesafesinde," diye uyardım Danny'yi. "Ve burada

Korkarım burası ve orası arasında dinlenebileceğimiz çok fazla sığınak var."

"Yani bir süre zorlanacak mıyız?" Bana sıırttı, sonra başını omzuma yaslamak için yaklaştı. "Benim için sakıncası yok."

Kolumu ona doladım, onu daha da yakına çektim ve yumuşak saçlarıyla oynamak için uzandım.

ensesine.

Uzun dakikalar boyunca memnun bir sessizlik içinde oturduk ve denizin tembel tembel kıyıya vuruşunu izledik.

ve sakın dalgalarla geri döndük. Caen an Sin'den uzaklaştığımız için artık daha sessizdi. Ve

Gökyüzü hâlâ donuktu ama kalenin üzerinde olduğundan daha pembeydi, yine de alacakaranlık yaklaştıkça rengi hızla koyulaşıyordu.

"Pişman mısınız?" Sesim kısık, boğuk bir mırıltıya dönüşürken bir süre sonra sormadan edemedim. Nefret ediyordum

Bu soru karşısında kendimi ne kadar savunmasız hissettiğimi fark ettim, ama yine de içimden kaçırverdi. Bilmeye ihtiyacım vardı, her ne kadar

Danny'nin aurası hâlâ aydınlık ve mutluydu, son derece

mutluydu. Kendimi güvensiz, zavallı bir çocuk gibi hissettim.

"Hayır," dedi Danny basitçe, okyanusu izlerken başını omzumdan kaldırmadı bile.

Her nasılsa, bu cevap ne kadar mutlu o l d u ğ u n u anlatmasından daha iyiydi. Ne kadar mutluydu. Bu yüzden

Başka bir şey söylemedim ve yanağımı saçlarına yaslayıp dalgın dalgın denize baktım.

"Belki de bunu yapmadan önce sormam gereken bir soru var."
Danny biz başlarken dedi ki

Tekrar hareket ediyorduk. Gökyüzü artık koyu bakır kırmızısıydı, bu da uyuyacak bir yer bulmamız gerektiği anlamına geliyordu

yakında gece için.

Sahil boyunca yürürken Danny'ye baktım, içimi bir endişe kapladı. "Evet?"

"Hâlâ yaşlanacak mıyım? Sanırım bir insan gibi?" Mavi gözleri endişeyle bakıyordu

ve kapüşonumun, yüzümde beliren gülümsemeyi örtecek şekilde yukarıda olmasından son derece memnundum.

ağız. "Önümüzdeki dört bin yılı küçük, buruşuk bir kemik torbası olarak mı geçireceğim?"

Kaçmaya çalışan hırıltılı kıkırdamayı maskelemek için öksürdüm. "Hayır, yine de yaşlanacaksın ama bu

gibi..." Nasıl ifade edeceğimi düşünmeye çalıştım. "Sizin ömrünüzle eşleşecek şekilde uzadı ve benim için daraldı. Yaşam sürelerimiz aynı hizaya geldi.

mükemmel." Onu daha yakına çekmek için kolumu omuzlarına doladım.
"Yaşlandığımızda birlikte minik, buruşuk kemik torbaları olacağız."

Danny bana sırtarak yanağını kısa bir süreliğine omzuma yasladı. "Bu kadar mutlu olması garip mi?

beni yapar mı?"

Hayır. Değildi. Çünkü bunu düşünmek beni de iğrenç bir şekilde mutlu ediyordu. Danny'nin başının üstünü öptüm. "Bir kez olsun garip davranmıyorsun." Bir süre durakladıktan sonra ofladı ve yanağıma bir şaplak attı. "Göt."

Kıs kıs gülmemi bastırdım ve yürürken onu kendime daha sıkı çektim. Çenesi bir sesle kırıldığında

Geniş bir esnemeyle etrafta gece uyuyabileceğimiz bir yer aramaya başladım. Bulamazdık

ama daha önce dışarıda kamp yapmıştık. Danny'yi güvende tutacaktım.

Sonunda, geceyi geçirmek üzere sahildeki sık bir mağarada mola verdik.

içinde yaşayan yaratıklar. Duvarlar Danny'yi geceleri okyanustan gelen soğuk esintiden koruyacak kadar derindi. Yemek yedikten ve biraz su içtikten hemen sonra kollarımda uykuya daldı, uzun yürüyüş gününden ve bizim

katılıyorum.

Danny'nin saçlarıyla oynarken bir süre karanlık gökyüzüne baktım, sonra ellerimi gömleğinin altına sokarak çıplak teninin yumuşak sıcaklığını hissettim. Burası sessizdi, sahil şeridinin bu kısmı ıssızdı ve bütün gece küçük bir hayvanın boğuk hırıltısı dışında hiçbir şey duymadım,

otların arasında böcek avlarken yerde yaşayan bir yaratık. Dalgaların sesi taş kumsal garip bir şekilde rahatlatıcıydı.

Şafak söktüğünde yarı uykulu halime dalmıştım, yabancı bir sakinlik vardı. üzerime çöktü. Bunun hayatımın Danny'ninkine bağlı olmasıyla bir ilgisi olup olmadığını merak ettim.

Karmakarışık zihnimi susturup susturamayacağını.

Danny boynuma doğru esnerken ben de kollarımı ona dolayarak kıpırdandım. İnledi

yorgun, sert bir ses çıkardı. "Dışarıda uyumak için çok yaşlandım."

Hırıltılı bir kahkaha attım. "Sen yirmi üç yaşındasın."

"Aslında, sanırım şu anda yirmi dört yaşında olabilirim." Danny başını yeniden göğsüme yasladı ve

Tekrar esnedi, parmakları gömleğimin düğmeleri arasından kayarak göğsümdeki özellikle kalın bir yara izini takip etti. "Ama şimdi takip etmek biraz anlamsız görünüyor, o yüzden her neyse. Umarım yakında bir yatak buluruz."

"Yapacağız." Başının tepesini öptüm, sonra yüzümü buruşturdum. "Şey, *yakında* değil. Ama şehre vardığımızda bir pansiyonda oda kiralayabileceğiz. Yatağı ve banyosu olan."

Bizim hanlarımız, biz diğer tarafa geçmeden önce insanların dünyasında bulunan hanlara benziyordu.

Kıyı şehirlerinde hala vardı ama kalmak için pek de hoş yerler gibi görünmüyorlardı.

Danny bu düşünce karşısında zevkle kısık bir inilti çıkardı. Bu ses içimin sıkılaşmasına neden oldu.

Uyarılma.

"Kulağa çok hoş geliyor," diye göğsüme doğru mırıldandı ve sesinden kolayca uykuya dalabileceğini anladım.

Bir elimi sırtından aşağı kaydırarak sert arka tarafına pek de nazik olmayan bir dokunuş yaptım. "Kalkma zamanı."

Danny sıçrayınca sııttım. Homurdanarak isteksizce ayağa kalktı.

"Ne kadar çabuk hareket edersek, şehre o kadar çabuk ulaşırız," dedim ona. "Bu da bir yatak ve bir

banyo."

"U y a n d ı m ." Bir elini yüzüne sildi ve yukarı doğru kalkmış olan saçlarını düzeltmeye çalıştı.

su şişesini almak için çantasını yaklaştırmadan önce bir tarafa biraz çılgınca baktı.

Ayağa kalktım ve ceketimin arkasını fırçaladım. "Aç mısın?" Danny'ye sordum. "Et istersen sana bir şeyler yakalayabilirim."

"Şimdilik böyle iyiyim ama belki yürürken yiyebileceğim bir meyve görürseniz onu yerim."

Danny matarasını çantasına geri koydu ve ayağa kalkarak kollarını başının üzerine doğru uzattı. I

Sert zeminde uyumaktan sırtı ağrır diye çantasını elinden aldı.

"Teşekkürler," dedi minnetle, tüfeğinin kayışını ayarlarken.

Homurdandım ve elini tutmadan önce sırt çantasını omzuma attım. Dışarı çıktığımızda

mağaraya girdiğinde, güneş soluk pembe gökyüzünde göz kamaştırıcı bir parlaklıktaydı ve hava serin bir esintiyle ılık hissediliyordu.

Danny derin bir nefes aldı ve bana doğru sırttı.

"Burası çok güzel kokuyor, çünkü senin gibi kokuyor."

Öfkelendim. "Şehir ahırlarına vardığımızda bunu söylemiyor olabilirsin. Burada taşımacılıkta kullanılan yaratıklar pek de güzel kokmuyor."

Danny kıkırdadı. "Oraya vardığımızda sığ nefesler alacağım." Bana doğru baktı. "Peki ne var

Nasıl bir şey? Gideceğimiz şehir?"

"Thinir şehri," dedim ona, sonra düşündüm. Thinir'e gitmeyeli çok uzun yıllar olmuştu.

ziyaret etti. "Çok büyük değil ama etkileyici bir tepesi var."

"Etkileyici bir tepe mi?" Danny tereddütle sordu.

Ağzım seğirdi. "Hayır, farklı bir tür hyll. Bir saray gibi. Dünyanın bu kısmının hükümdarı, önemli bir liman kenti olduğu için güç merkezini orada tutuyor. Küçük ama zengin bir yer."

"Cetvelleriniz var mı?" Danny bana baktı. "Hükümdarlar gibi mi?"

"Biraz." Omuz silktim. "Sadece kasabalar ve şehirler üzerinde gerçekten hakimiyetleri var. Moric Lor'un

Yuvamın olduğu vahşi topraklarda neler olduğunu önemsiyorum. Gözyaşının olduğu yerde."

"Moric Lor? Hükümdarın adı bu mu?"

"Adı Lor. Unvanı Moric. Kral gibi."

"Oh, tamam. Ve büyük bir sarayı var, ha?"

Homurdandım. "Evet, şehir yüksek bir tepenin üzerinde ve saray da diğer herkese tepeden bakmak için en yüksek noktada oturuyor. Her şey çok..." Dudağım kıvrıldı. "Gösterişli."

Danny homurdandı. "Sanırım kraliyet ailesi her yerde aynı."

Eğlenerek homurdandım. "Öyle görünüyor."

"Güzel bir şehir o zaman?" Danny sordu. "Temiz ve sıkışık değil mi? Benim tek deneyimim

Şehirlerle birlikte büyüdüğüm bok çukuru ve Çorak Topraklar'daki ürkütücü terk edilmiş şehirler de var."

Elini sıktım. "Güzel, sanırım." Durakladım. "Temiz ve varlıklı. Yine de benim zevkime göre çok fazla varlık var."

Danny güldü. "Sen ve benden fazlası çok fazla, değil mi?" "Evet."

"Fazla kalmamıza gerek yok." Danny'nin uzun parmakları benimkileri sıkıca kavradı. "Ama bu güzel olacak

Yatağı olan düzgün bir odada uyumak. Ve bir banyo - kahretsin, banyo yapmak için sabırsızlanıyorum. Gerçi muhtemelen o kaplıcalar kadar güzel olmayacaktır."

Gülümsedim ve yüzünün ani bir farkındalıkla sarsıldığını görmek için tam zamanında ona baktım.

"Bekle, paraya ihtiyacımız var mı? Bir oda için mi?" Danny alt dudağını kaşıyarak arkadaşına baktı

Sırt çantam hâlâ omzumda asılı. "Belki bende satabileceğimiz bir şey vardır-"

"İhtiyacımız olan şey bende," diye sözünü kestim. "Merak etme."

Danny bana sorgulayan bir bakış attı, ben de el çantama uzandım ve bir parça kağıt çıkardım.

ayrılmadan önce kaplıcalarda kopardığım kristalize çiçek.

"Yaratıklar şehirlerde bunun için çok para ödüyor, çünkü iyileştirici özellikleri olduğuna inanıyorlar, ama çoğu yolculuk yapmaya zahmet edemiyor," dedim ona. "Bunu satacağız."

Danny bir kahkaha attı. "Tam bir hırsızısın."

Kendimi birazcık da olsa sinirlenmekten alıkoyamadım. "Sadece bir çiçek."

Teknik olarak karaborsa ürünü olduğunu eklemedim, çünkü bir karaborsadan çıkarılmıştı.

kutsal nokta. Bu Danny'nin orada sikiştiğimiz için üzülmesine neden olurdu.

Bunu hatırlayınca biraz gülümsedim.

Hâlâ kumsalın çimenli kenarında yürüyorduk ama taşlar pembemsi bir renge dönüşmüştü.

kahverengi kum ve kuzeye doğru ilerledikçe hava daha da ısınıyordu.

Bu bölge hala

Bizden başka kimse yoktu ve birkaç gün daha öyle kalmasını bekliyordum. Hâlâ vahşi yaratıklarla karşılaşılıyor olabilirdik ama bildiğim kadarıyla buralarda özellikle tehlikeli hiçbir şey yaşamıyordu.

İleride sahili kaplayan pembemsi kahverengi kum tepelerini gördüğümde

bir kaffid sürüsünün bölgesinden geçmek için. Ağzım bir gülümseme başlangıcıyla seğirdi. Danny onları severdi.

İlk kum tepesine ulaştığımızda Danny'ye "Sana bir şey göstereyim," dedim ve onu çekiştirerek

Çimlerin üzerinden kuma adımımı attığımda. Botlarımızın arkamızda bıraktığı izler, burada uzun süredir birilerinin bulunduğu dair tek işaretti.

Bizi kum tepesinin yanında durdurdum ve Danny'yi öne doğru ittim. "Kum tepesinin üzerine çık."

Küçük çarpık bir gülümsemeyle kaşlarını çattı ama bunu yapmak için elimi bıraktı. O an

bir botu tümseğin kenarına yerleştirdiğinde kum titremeye başladı.

Danny yerinden sıçradı ve kum tepeciği yükselmeye başladığında neredeyse beni tırmalamaya çalıştı.

yükseliyor, taneler bir şelale halinde aşağı

dökülüyordu. "Kahretsin!" diye bağırdı.

Boğuk bir kahkaha attım, kollarımı ona doladım ve bana sarıldı.

sanki beni koruyormuş gibi beni geri çekmeye çalışıyordu. Çok sevimliydi. "Merak etme, Danny. Bu

güvenli."

Tümsek yükselmeye devam ediyordu ama artık kumla kaplı değildi. Şimdi, benekli kahverengi sırt

kaffid görülebiliyordu - geniş, hafif kubbeimsi bir pul tümseği; bu tümseğin rengi soluk pembe parılıyordu.

Güneş ışığı onlara tam isabet etti.

Ölçeklere rağmen, kaffidler oldukça çirkindi. Ama Danny çirkin şeyleri severdi.

Bunlar gibi. Ayrıca korkutucu boyutlarına rağmen inanılmaz derecede sakindiler. Geniştiler ama

nispeten düz, büyük, sığ, ters çevrilmiş bir kase gibi.

Yaratığın güdük ön yüzgeçleri göründü ve sonra geniş, yassı başını kumdan kaldırarak küçük, boncuk gibi beyaz gözleriyle bize baktı.

Danny'nin başının arkasını kaşımak için uzandım. "Bu bir kaffid," dedim ona. "Kumda yaşarlar ve birkaç yılda bir çiftleşmek için okyanusa göç ederler. Naziktir, söz veriyorum."

"Bu çok büyük." Danny karşıımızdaki yaratığı incelerken gözleri fal taşı gibi açılmıştı. Gözlerini kırpmadan

Ama parmaklarının karnıma doğru ilgiyle seğirdiğini hissedebiliyordum. "Yani sadece burada mı yaşıyorlar? Kumun içinde mi?"

Başımı salladım. "Kumda onlarla birlikte yaşayan tüm küçük yaratıklarla besleniyorlar."

Sanki bir işaretmiş gibi, kaffidin dili önündeki kumun tadına bakmak için ortaya çıktı ve Danny

Şaşırtıcı bir ses. Caffid dilleri sinir ağlarına ya da bir bitkinin köklerine benziyordu - macunsu beyaz

Kumun üzerine yayılan kaslar, her yönde çiçek açan tüylü dallar.

Danny'ye "Tüm o küçük çıkıntılar kumda deniz böceği avlamasını sağlıyor" dedim.

"Gerçekten tuhaf görünüyor." Bana sıırıttı. "Ben

ilgilieniyorum." Eğlenerek ofladım. "Hoşuna gideceğini

düşünmüştüm."

"Pulları çok havalı." Danny sonunda kollarını ortama dolamaktan vazgeçti ama kollarını

parmaklarını benimkilerle birleştirdi ve kafeye doğru tereddütlü bir adım attı. Büyük canavar, dili tekrar titrerken bize ikinci bir bakış bile atmadı.

Ancak Danny, yaratığın kubbeli sırtına dokunmak için geçici olarak uzandığında, dili ortaya çıktı.

ve dallarından oluşan ağın Danny'nin botunun üzerine yaydı.

Hemen geri sıçradı. "Hayır, tamam, sadece bakıyorum." Elimi çekiştirdi.

hırıltılı bir kahkaha attı.

Kafein az önce tattığı şeyi onaylamıyormuş gibi alçak bir sesle gürledi ve başladı

koca gövdesini tekrar kuma gömerken, ön yüzgeçleri onu örtmek için sırtından yukarı doğru püskürüyor.

"Yani tüm bu diğer kum tepeleri onlardan daha mı fazla?" Danny, biz yukarı doğru yürürken sordu

Çim kenarı.

Başımı salladım. "Önümüzdeki birkaç mil boyunca onları göreceğiz. Bu bölgenin yerlileridir."

"Harika." Danny gülümseyerek bana baktı, denizden gelen esinti siyah saçlarını karıştırıyordu.

Alnına. "Bana gösterdiğin için teşekkürler. Senin dünyanı seviyorum," diye ekledi ve elimi sıktı.

Öfkelendim. "Bu kısım iyi. Boş ve sessiz. Hoşlanmayacağın bir sürü yer var -Güven bana."

"Nerede büyüdü sen?" Danny sordu. "Buralarda mıydı?"

"Hayır. Daha kalabalık olduğumuz zamanlarda benim türüm güneybatıda yaşırdı. Buradan uzakta."

"Siz doğduğunuzda sizden kaç kişi daha vardı - kaç telyth vardı?"

"Çok fazla değil. Sadece benim neslimin ebeveynleri." Türümüz bir süredir yok oluyordu.

Çok uzun ömürlüydük ve seyrek ürerdik. Ancak parazit alt türler

tam tersi, bu dünyaya ve bir sonraki dünyaya bir veba gibi yayılıyor.

"Sekiz tane daha vardı," dedim Danny'ye. "Ben tek çocuktum ve annemle babam ben henüz

yetişkinliğe adım atıyor."

Danny elimi sıktı. "Özür dilerim."

Omuz silktim, kendimi rahatsız hissediyordum. "Bu hayatın bir parçası. Bundan önce onlarla uzun yıllar geçirdim."

Danny'ye telythlerin aile içinde fazla sevecen bir tür olmadığını söyleme zahmetine girmedim. Biz

doğası gereği soğuk ve kayıtsız olma eğilimindeydi.

Edin'in arkadaşlığı ve onun zorba, alıngan doğası benim ilk deneyimim olmuştu.

Bu şekilde sevgi. Kolunu omzuma atmasına ya da boynuzları neredeyse birbirine değecek şekilde beni kendine çekmesine alışmam uzun zaman almıştı. Bu muazzam bir güven jestiydi.

Yırtıcı bir hayvana boğazını göstermek.

Boğazımı temizledim ve devam ettim. "Orlith'in bir kardeşi var. Ailesinin iki yavrusu vardı. Ve

diğer iki çiftin ikişer tane vardı."

"Ve böylece, Orlith'in dediği gibi..." Danny'nin sesi rahatsız gibiydi. "Eğer bazıları'nızın çocuğu yoksa

birlikte, o zaman... bu kadar mı?"

Başımı salladım. "Biz sonuncu olacağız. Ama bu da hayatın bir parçası Danny. Bu ille de kötü bir şey değil. Türler diğerlerine yer açmak için ölür."

"Kendi türün hakkında böyle konuşmandan hoşlanmıyorum." Danny'nin sesi sevimli bir inatçılıkla çıkıyordu. "Ama ben

bir süredir merak ettiğim bir soru var. Tek cinsiyetli bir tür olduğunuzu biliyorum ama

Hepiniz 'o' diye mi hitap ediyorsunuz? Sen de öyle, Orlith de öyle."

"Hepimiz değil. Gençlerin hepsi yetişkinliğe ulaşmadan önce nötr bir terimle anılır.

Bunu kullanmaya devam etmeyi ya da başka bir şey seçmeyi tercih edebilirler."

"Seni küçük bir çocuk olarak düşünmek çok garip." Danny bana doğru sırttı. "Bazen sadece

Bence yeryüzünden tam teşekküllü bir yetişkin olarak çıkmış olmalısın. Seni küçük, sevimli bir bebek olarak hayal edemiyorum Wyn."

Utançtan kamburumu çıkarmak istedim. "Muhtemelen bebekken insan gözüne pek *sevimli görünüyorsunuzdur*."

"Eminim öylesindir." Danny daha da yaklaştı ve yanağımı öpmek için burnuyla kapüşonumu kenara itti. "I

bahse girerim çok sevimliydin."

"Kapa çeneni," diye homurdandım. Ama s u s m a d ı , ben sonunda onu susturana kadar benimle acımasızca alay etti.

onu durdurup uzun, çok uzun anlar boyunca ağzına sahip oldu.

ON ALTINCI BÖLÜM

Thinir şehrine yaklaştıkça asırlardır yürüyen ayakların çimenlere aşındırdığı patikalar asfalt yollara ve taş köprülere dönüştü. Uygarlığa yaklaştıkça. Birkaç gündür seyahat ediyorduk ama ancak son bir iki gündür başkalarıyla karşılaşmaya başlamıştık. Uzun boylu, meraklı salyıklar ve Danny'ye aval aval bakan meraklı vintsler.

Bize ters yönde seyreden bir vint tüccarı seslenerek onu satıp satmadığımı ve fiyatının ne olduğunu sordu. Cevap olarak hırladığımda ciyakladılar ve kaçıştılar, Danny'nin zıplamasına neden oldular

Birkaç meyve parçası arabalarının arkasından fırlayıp yola savrulurken. En azından o

o küçük pisliğin ne sorduğunu anlayamamıştı.

Danny yaklaştıkça daha da geriliyordu. Ona birkaç kez dönmemizi isteyip istemediğini sordum.

Ama o benim dünyamda bir şehre tanıklık etmeye kararlıydı.

İnsan dünyasındaki şehirler - hem kıyıdakiler hem de insanoğlu tarafından terk edilenler

Bu yerden yaratıklar geçiyordu. Acaba sosyal etkileşim için istekli miydi, yoksa sadece merak mı ediyordu?

"Gerçekten farklı mı?" diye sordu. "Toplumlar farklı mı?"

Bunu düşündüm. "Bazı açılardan. Ama en zeki yaratıkların, kendi başlarına

Yakın mesafede bir arada kümelenen insanlar benzer şekillerde hareket etme eğilimindedir." Danny'ye baktım. "Bizim şehirlerimiz daha çok sizin dünyanızdaki eski uygarlıklara benziyor. Roma ve Yunanistan. Japonya. Mısır."

"Gerçekten mi?" Danny'nin gözleri hevesle parladı.

Başımı salladım. "Sizin gibi bir sanayi devrimi yaşamadığımız için şanslıyız. Eğer yırtık genişlememiş ve uygarlığın parçalanmasına neden olmamış olsaydı, dünyanızı zaten yok etmiş olurdunuz."

Danny homurdandı. "Evet. İnsanlar biraz berbat, değil mi?"

Yürürken ona daha da yaklaştım. "Bazılarınız çok hoş." Bana

doğru sıırttı. "Bazılarımız mı?"

"Sizden biri," diye değıştirdim. "Bir insan. Sen."

Danny bir kakhaha patlattı. "Peki ya Edin'in arkadaşı Hunter? İyi biriydi. Arkadaşı da iyi birine

benziyordu-Charlie."

Dudağım küçümsemeyle kıvrıldı. "O hödüğün tekiydi. Diğeriyle neredeyse hiç iletişim kurmadım."

Danny gözlerini devirdi. "O bir hödük değildi. Belli ki Edin'in peşinden gitmişti ama henüz bunun farkında bile değildi." Durakladı. "Döndüğümüzde gidip Edin'i bulmalıyız. Ona bunun işe yaradığını söylemeliyiz."

Yan gözle baktım. "Neden?"

"Hunter'la birlikte o yere gitmek isterlerse diye. Tanrılarla birlikte."

"Onlar tanrı değil," dedim dalgınca. "Ve eminim ki o insan budalası da bunu açıkça belirtmiştir.

arkadaşını geri aldığına göre Edin'le kalmayacaktır."

Diğerini elde etmek için Edin'in nazik doğasını kullanmaktan mutluydu, sonra da siktir olup lanet olası orduya geri dönecekti.

Danny boğazından bir ses çıkardı. "Edin'le kalacağına bahse girerim."

"Paraya ihtiyacım yok."

Kıkırdadı. "Tamam, *başka* bir şeye bahse girerim. Bahislerimizden

birine." Bu ilgimi çekti. "Tamam."

Danny güldü. "Evet, tabii ki, *şimdi* ilgini çekti." Bir an için düşündü.

yürüdü. "Tamam, eğer onu bulduğumuzda Hunter hâlâ Edin'le birlikteyse..."

Durdu ve kollarını boynuma dolamak için döndü. Sıcak dudaklarının çenemin altından öptüğünü hissettim.

kapüşonumun derinliklerinde. "Seni bağlayacağım ve bütün bir gece boyunca sana istediğimi yapacağım."

İçim tahrikle kasıldı. "Kazanırsam aynı şeyi istersem yine de bahis sayılır mı?" Ellerimi Danny'nin yanlarına doğru kaydırarak homurdandım.

Boynuma doğru bir kahkaha attı. "Ne yani, *seni* bağlamamı mı istiyorsun? yukarı?"

Başımı salladım.

Tekrar güldü, kısık sesi ağzımın bir gülümseme şeklinde kıvrılmasına neden oldu. "Hayır," dedi.

beni bilgilendirdi. "Öyle değil."

Bir omzumu silkerek Danny'nin çenesini ittim, o da bana sırtıtmak için geri çekildi.

"O zaman, ikimizin de iyiliği için, umalım da o serserinin aklı başına gelsin.

hapishanede kavga."

"Wyn," diye uyardı Danny tekrar yürümeye başladığımızda, onun kolu benim belimde, benimki de

Omuzlarının üzerinden. "Eğer hâlâ birlikteler ise -ki kesinlikle olacaklar- o zaman Hunter senin kayınbiraderin gibi olacak. İyi davranmak zorunda kalacaksın."

Bu düşünce beni belli belirsiz hasta hissettirdi. "Bunu bir daha asla

söyleme Danny." Bir kahkaha attı. "Ondan neden bu kadar

hoşlanmıyorsun?"

"Çünkü Edin'i kullanıyordu." Sesime yansıyan öfkeye engel olamadım. "O yapmadı

"Yaralanması umurumda değil, yeter ki ona *faydalı* olsun."

"Ha di ama, bu doğru değil." Danny yanıma sıktı ve kaşlarını çatarak bana baktı. "Açıkça görülyor ki

onu. Hem de çok."

"Koleb ve Behamot kampından ayrıldığımızda Edin'in ne kadar kötü yaralandığını görmedin, Danny," dedim.

hatırladıkça sesi boğuklaşarak anlattı. "Yolculuğun büyük kısmında onu taşımak zorunda kaldım. Zar zor

tutarlı." Nefes verdim. "Bu kadar hızlı iyileşmesi büyük şans."

Danny bu düşünce karşısında üzgün görünüyordu. Edin'i çok önemsiyordu. "Zavallı Edin. Ve bazılarını kaybetti

değil mi? Boynuzları çok havalıydı."

Kaşlarımı çattım ama bir şey söylemedim. Benimkiler daha iyiydi. *Ve* soldakini kaybettikten sonra tekrar büyümüştü.

Edin'in derisi yara almamış olabilir, ama boynuzunun tamamını kaybetmediği sürece ucu büyümeyecektir.

Geri. Yara izlerimin kalmasını ve iki boynuzumun da sağlam olmasını tercih ederim.

hepsi... tatsızdı.

Edin'in vahşi insan arkadaşının boynuzların bir erkeklik işareti olduğunu bilip bilmediğini merak ettim. Eğer o

Edin'in onun için neleri feda ettiğini bile bilmiyordu.

Ayrıca Danny'ye Edin'in boynuzlarına iltifat etmenin temelde

Edin'in sikine olan hayranlığını belirtmekle eşdeğerdi. Buna karşı çıkmaya karar verdim.

Danny biz yürürken bir süre sessiz kaldı, sonra başını salladı. "Hunter'ın ne kadar

Edin yaralandığında yıkılmıştı. Belli ki onu önemsiyor." Bana küçük bir gülümseme attı. "Artı, onlar

Sen o paraziti yok ettikten sonra o motelde kaldığımızda tamamen sıçmıştık. Hatırladın mı?"

Homurdandım. Hatırlıyordum, çünkü onu dinlemek zorunda kalmıştım. İnsanlar duvarlarını çok ince inşa etmişlerdi ve benim işitme duyum çok iyiydi. Aptal ordu gerçekten de o üsteki küçük hücrelerinin ses geçirmez olduğunu düşünmüştü; beni izlerken görüş odalarında söyledikleri her şeyi duyamayacağımı sanmışlardı.

İçlerinden biri hata yapıp Danny'ye asker numarasıyla değil de adıyla hitap edene kadar sabırla beklemek zorundaydım.

Gerçi bu birkaç gün sürmüştü ve meçhul asker hakkında daha fazla bilgi edinme çabalarım başarısızlıkla sonuçlandıkça giderek daha fazla hayal kırıklığına uğruyordum. 'Yakalandıktan' sonra o iç karartıcı küçük hücrede birkaç saatten fazla kalmayı planlamamıştım. Sadece oraya girip tüm yaratıkları serbest bırakmak ve zavallı insan ordusunun kontrol etmek istedikleri varlıkların gücü altında ezildiğini görmenin zaferini yaşamak istemişim.

Ama sonra Danny oldu. Bu yüzden planlarım ertelendi. Ve sonra adapte oldum. Danny'ye

Danny'yi benimle konuşması için göndermeyi bırakırlarsa, hemen paylaşmak istediğim tüm bilgileri onlarla paylaştım, bu yüzden bu yöntem geri tepene kadar bir süre konuşmayı reddettim ve topal amirlerinden birinin beni konuşturmazsa onu göndermeyi bırakacaklarını söylediğini duydum.

Bunca zamandır kendime ne halt ettiğimi sorup duruyordum. Neden diğer yaratıkları serbest bırakıp onlara katılarak üsteki tüm insanları katletmek yerine o zavallı küçük hücrede oturuyordum. Neden bu meçhul askerin bana kendisi hakkında vereceği en ufak bir bilgi kırıntısını açlıkla yutarak zaman kaybediyordum. Neden onun yüzünü görmek, her şeyini görmek, gerçekte kim olduğunu öğrenmek için alışılmadık derecede *çaresizdim*.

Anlamamıştım ama kendimi durduramamıştım. Ve sonra onu gördüğümde

sanki bir parçam her zaman bir yere yerleşmiş ya da hafifçe yerinden çıkmış gibi hissediyordu.

fark ettim, aniden değişti. Kendimi bütün hissettim.

Bir dönemecin etrafındaki patikayı takip ederken ufukta karanlık bir leke gözüme çarptı. "Bu Thinir," dedim.

Danny'ye yukarı bakmasını söyledi.

Şehir, denize doğru biraz uzanan bir sırtın üzerinde yer alıyordu. Moric'in tepesinde, Caen an Sin ile aynı antik siyah taştan yapılmış, gökyüzünü sivri bir şekilde kesen uzun ve heybetli bir şekil oturuyordu. Şehrin geri kalanı tepeden aşağıya doğru spiral çiziyordu ve en fakir kısmı

limanın etrafında. Ticaret gemileri limana yanaşmış, daha küçük balıkçı tekneleri ise bize daha yakın bir yerde suyun içinde duruyordu.

-Bu tarafa pek kargo gemisi gelmezdi.

"Vay canına." Danny'nin sesi hem etkilenmiş hem de tedirgin geliyordu.

"Bu şey... dik." Ağzım seğirdi. "Evet."

"Harika." Sesi zayıftı.

Uzandım ve elimi başının arkasında gezdirdim, parmaklarım kısa bir süre kısa parmaklarla dolandı.

Saçlarının telleri. "Düşünsene tatlım, yakında bir yatağın ve bir banyon olacak." Bana müstehcen bir şekilde sırttı. "Bir yatağımız ve bir banyomuz olacak."

Başlığım yukarıdaydı ama ağzım onun sözleri karşısında geniş ve keskin bir sırtışa dönüştü. Oradan ayrıldığımdan beri

Caen an Sin'de kamp yapıyorduk, bu da Danny'nin yıkanması için çok az fırsat anlamına geliyordu.

Bu da benim onun güzel vücuduyla oynamam için daha da az fırsat demekti. Danny hijyen konusunda titizdi, bu yüzden kendini temiz hissetmediğinde endişelenirdi. Deniz çok soğuk ve tehlikeli sularla doluydu.

onu yanına bile yaklaştırmamı gerektirecek şeyler.

Limanlara ulaşmamız bir saat kadar daha sürdü. Başkalarının yanından geçtik ama onlar bize yol vermedi,

Danny'ye hayranlıkla, tiksintiyle ya da düpedüz şehvetle bakarken bile. Bağırان ve mallarını gemilere yükleyen denizcilerin ve tüccarların sesleri arasında, diğerlerini yaklaştığım konusunda uyaran sesler duyabiliyordum. Benim dünyamdaki çoğu yaratık bile benim türümü rahatsız edici buluyordu - özellikle de

parazitler tarafından enfekte edilebilecek. İnsanlar gibi onlar da bizim hakkımızda masallar uydurdular.

kabuslarındaki canavarlar.

Bu hoşuma gidiyordu, çünkü herkesin beni rahat bırakması anlamına geliyordu.

Thinir'in şehir kapıları açıktı ama iki iri yarı çıplak tarafından korunuyordu.

geçti ama sessiz kaldı. Danny'nin etrafımızdaki tüm farklı varlıklara bakmamaya çalıştığını söyleyebilirim. Ona kibar olmaya zahmet etmemesini söylemek istedim, çünkü hepsi ona aval aval bakıyordu.

Şehir dik bir sırtın üzerine yayıldığı için pek çok bina aynı seviyede değildi. Taş

basamaklar dar yürüyüş yollarını birbirine bağlıyor ve küçük köprü ağırları tepeden geçiyordu. Şehir

Nispeten küçük bir alana yayılmıştı, bu da üst üste yığılmış binalarla inşa edildiği anlamına geliyordu. En alt kattaki bazı binalar, tüm şehrin üzerinde yükselen devasa, siyah taşlı hyll kadar eskiydi.

Binaların çoğu taştan yapılmıştı ve sadece başka bir bina değil, gerçekten çatısı olanlar da vardı

üstüne yerleştirilmiş kalın yosunlarla kaplıydı. Kapıların yakınında turistlerin uğrak yeri olan bir açık hava pazarı vardı ve stantların çoğunda işe yaramaz ıvır zıvırlar ve yüksek fiyatlı yerel şarap satılıyordu. Çoğunlukla uşo ve vints tarafından yönetiliyorlardı, ancak uzun boylu, ürkek görünümlü bir salyık köşede oturmuş karmaşık mücevher parçaları satıyordu.

Danny'nin şehri iyice keşfetmek isteyip istemediğini bilmiyordum ama yorgun olduğunu görebiliyordum.

Bütün gün yürüyordu. Ayrıca onu yatak ve banyosu olan bir yerde hemen bulursam bana o büyük, güzel gülümsemesini vereceğini de biliyordum, bu yüzden onu dükkânı karaborsa işlerine paravan olan tüccarın yanına çektim.

Küçük dükkana girdiğimizde içerisi loş ve bulanıktı, hava sisle kaplıydı.

tütsü kokuyordu. Danny ö k s ü r d ü , sessiz ortamda sessiz kalmaya çalışıyordu, ben de ona döndüm ve yanağını okşamak için uzandım.

"Bu uzun sürmez. O zaman bize bir oda bulacağım."

"Sorun değil." Bana gülümsedi, sonra yaklaşmadan önce etrafına dikkatle baktı. "Burası

sattığınız yeri biliyor musunuz?" diye fısıldadı.

Ağzım seğirdi. "Evet."

"Ne istiyorsun, Telyth?" Şarap tüccarının sesi yıllarca pipo içtiği için pürüzlüydü,

dükkânın derinliklerinden geliyordu. "Eğer burada uzun süre kalırsanız, günün geri kalanında başka işim olmayacak."

Danny'yi dükkânın derinliklerine götürürken onların dilinde, "Zaten akşam oldu," diye mırıldandım.

Vint gör ü n d ü ğ ü n d e , tezgâhın arkasında oturuyordu, keskin çenesi yumruğunun üzerindeydi ve yüzünde sıkılmış bir ifade vardı. Bu seferki eskiydi.

-Artık pek çok şeyden korkmak için çok yaşlıyım, kendimden bile.

Sivri kulakları kocaman, kendi üzerine katlanmış, kalın halkalar tarafından ağırlaştırılmıştı.

tüm uzunluklarını deliyor.

Dükkân çoktan boşalmıştı, ben de el çantama uzandım ve kristalize parçayı çıkardım.

Kaplıcadan gelen çiçek. Ama tezgahın üzerine koyduğumda, Vint ona bakmadı bile.

Danny'ye bakmakla meşguldü.

"Burası öteki dünya mı?" diye sordu ilgiyle. "Bunu nereden buldun?"

Danny'yi yanıma çekerek, "Ona bakma bile," diye hırladım. "Yoksa o lanet olası

gözlerini çıkar."

Vint gözlerini devirdi ama başka tarafa baktı. Sonunda yüz ifadesi tekrar canlandı

ilgisini gizlemeye çalışsa da kristali fark etti. "Bunu bana satmak mı istiyorsun? Bu yasadışı değil mi?

Güneydeki kutsal kaplıcalardan mı çalındı? Bunu neden satın alayım ki, Telyth?"

Onun aşırı masum ses tonuna homurdanmak istedim. "Bunun için zamanım yok. Sadece fiyatını söyle."

Kristali almaya gitti ama kararmış parmaklarımı kristalin üzerine koyduğumda durdu. Hırçın bir ses çıkardı. "Eğer satın almayı düşünüyorsam onu incelemem gerekiyor."

Elimi isteksizce çektim ama onu yakından izledim. Çok heyecanlı görünmemeye çalışıyordu.

parçayı aldı ve ters çevirdi, inanılmaz uzunluktaki parmaklarını narin bir kristal üzerinde gezdirdi

Taç yaprağı.

"Her şey yolunda mı?" Danny sessizliğin içine fısıldadı. Kolumu ona sımsıkı doladım.

"Peki, tatlım."

Vint başını kaldırdı, iri gözleri Danny'ye tekrar bakma arzusuyla gerilmişti. "Hangi dili konuşuyor?" diye sordu, onun yerine bana bakarak. "Bunu daha önce hiç duymamıştım."

"Fiyatını söyle ya da gidelim," diye tersledim ve tüccar oflayıp puflayarak tekrar aşağıya baktı.

Kristal.

"İki yüz," dedi sonunda.

Bu aşağılayıcı derecede düşük bir rakamdı ama bunu

bekliyordum. "Bin." Vint sıçradı. "Bu çok gülünç."

"Orada yüzlerce doz var," dedim ona. "Ve onları ne kadara sattığını biliyorum, Vint."

Bu parçayı küçük parçalara ayırır ve toz haline getirerek satardı.

İnsanların içkilerine karıştırmaları için şişeler. Bin dolar zaten azdı ama ben sadece Danny için uygun bir oda bulmaya yetecek kadar para kazanmayı önemsiyordum.

"Pekâlâ, beş yüz." "Sekiz yüz,"

diye karşı çıktım.

Vint büyük bir homurdanma ve kristali itme gösterisi yaptı. "Unut gitsin, Telyth."

"Pekâlâ." Çiçeği aldım ve Danny'yi kolumun altına sıkıştırarak gitmek için döndüm.

"İyi!" diye bağırdı Vint, biz sadece iki adım attıktan sonra. "Yedi elli."

"Tamamdır." Kristali yere bıraktım ve tüccarın ince metal işaretleri saymasını bekledim.

Danny'ye "Neredeyse bitti, tatlım," dedim ama vint'in beni kandırmaya çalışması ihtimaline karşı gözümü büyüyen bozuk para yığınınından ayırmadım.

Vint paraları ince bir bez torbaya doldurdu ve bana uzattı. "Şimdi, bakmama izin verilmeyen bir şeyi bana satmayacaksan, telyth, lütfen defol."

Çantayı aldım ve başka bir şey söylemeden tekrar döndüm, Danny'nin eli gömleğimin arkasını kavradı

Paltomun altında.

"İyi bir fiyat aldınız mı?" Danny biz çıkarken fısıldadı. "Satmayacakmışsın gibi görünüyordu.

bir saniyeliğine onlara verdi."

Sokağa çıktığımızda başının arkasını okşadım. Pazar tezgâhlarının çoğu gece için kapanıyordu, bu yüzden kalabalık hızla azalıyordu.

Danny'ye, "Evet, bir oda için fazlasıyla yeterli paramız var," dedim ve bizi en yakın odaya doğru yönlendirdim. Bu

pahalıydı, çünkü şehir kapılarına çok yakın olduğu için ziyaretçiler ve turistler için bir cazibe merkeziydi. Ama bu en azından odaların daha güzel olacağı anlamına geliyordu.

İçeri girdiğimizde mekan zaten kalabalıktı, ancak varlıklar fark edildikçe sessizleşmeye başladı

Biz. Danny ilgiden dolayı rahatsız bir şekilde yanımda kıpırdandı.

En azından fısıldaşmaya başladıklarında hiçbirini anlayamadı, biz konuşurken gözleri bizi takip ediyordu.

masaların arasından geçerek uzun ve dar odanın en ucundaki bara ulaştık.

"Bu telythli yaratık da ne?" diye sordu biri tıslayarak, sesi çoktan acıkmıştı. "O bir

FahiŖe mi? Nereden bulmuŖ? BaŖka var mı?"

Bunu söyleyen yaratığa hırladım ve o da Ŗiddetle sıçrayarak elindeki yarısını yere döktü.

bardak. Kalanını da içtikten sonra, yüzü hâlâ solgun, arkadaşlarıyla birlikte kalkıp sıvıştılar.

"Bu öteki dünya," diye fısıldıyordu bir başkası arkadaşına. "Gözyaşından. Sen daha önce gördün mü?"

"Asla," diye fısıldadı arkadaşları. "Bundan daha küçük olduklarını sanıyordum. Ve daha çirkin."

"Ben de daha önce hiç telyth görmemiŖtim," diye tısladı ilki. "Çok ürkütücü. Neredeyse soyları tükendiği için mablara Ŗükürler olsun."

Bara vardığımızda, barın sahibi bizi dikkatle süzmeye başlamıŖtı bile.

"Sakin olun, burada kalmıyoruz," diye seslendim, Ŗimdiden aŖağıdaki yorumların geleceğini tahmin ediyordum

tüm müşterilerini nasıl kaçıracağımı.

"Ah, o ses," diye arkamızdan biri ürperdi.

Usho yutkundu, kalın boynu dalgalandı. "EĞer bir oda istiyorsan, o Ŗeyi içeri alamazsın.

Seninle birlikte," dediler ve Danny'ye hoşnutsuz bir bakış atarak

başlarını salladılar. DiŖlerimi sıktım. "Ağızından çıkanı kulağın

duysun."

"Onlar vahŖi değil mi? BaŖka hiçbir evcil hayvana

izin vermiyorum-" "O bir evcil hayvan değil," diye

hırladım.

"Odaya girmesi yasak."

Bağırsaklarımda soğuk, acımasız bir öfke çalkalandı. Dönüp kalabalık odaya baktım, niyetim

O usho prick'e ve Danny hakkında fısıldayan herkese bir ders veriyordum. Parmaklarım

İçerideki her canlı sessizliğe gömülürken yanlarımda seğiriyordu.

"Ona bakan birini görürsem," diye başladım dişlerimi sıkarak, "ya da ondan *o, evcil hayvan* ya da *fahişe* diye söz edildiğini duyarsam, onları parçalara ayırır ve bu acınası küçük tesisi iç organlarıyla süslerim. Ve bunu yavaş yavaş yapacağım."

Odadaki her yaratık kıpırdamadan duruyordu. Yarıları dehşet içinde bana bakıyor, diğerleri ise

Koltuklarında büzülmek için ellerinden geleni yapıyorlardı. Arkamdaki uşağın öfkeli ama korkmuş nefes alışlarını duyabiliyordum.

Bara döndüğümde, Danny düzinelerce sandalyenin kulakları sağır eden gıcirtısından irkildi.

geri itti. Döşeme tahtaları botlarımda altında sayısız ayağın gümbürtüsüyle yankılandı

kapıya doğru koşuyor.

"Neler oluyor?" Danny endişeli bir sesle fısıldadı, ceketimin arkasını sıkıca kavradı

Yumruk.

Sakinleştirici bir eli boynunun yan tarafında gezdirdim, şakağına bir öpücük kondurmak için eğildim, sonra bakışlarımı tekrar uşolara diktim. İnişli çıkışlı derileri gri-yeşilin daha da nahoş bir tonuna dönüşmüştü ve tüm müşterilerinin arkamdan kaçışını izlerken soğanlı gözleri çaresiz bir öfkeyle yanıyordu.

"Şimdi." Usho'ya baktım. "Bize bir oda verecek misin, vermeyecek misin?"

Aciz bir çaresizlikle sıçradılar. "Bütün müşterilerimi kaçırdınız."

"O zaman bizim işimizi de sen alsan iyi olur," dedim parmak uçlarımla okşayarak.

Danny'nin boynunun yan tarafını, kuşkusuz sahiplenici bir hareketle ensesini tutarken.

Usho kaşlarını çattı, geniş ağzı küt, kalabalık dişlerinin etrafında aşağı doğru eğildi.

"Peki," diye homurdandılar sonunda, titreyerek barın altından defterlerini çıkarırken

eller. "Ama odaya gelecek her türlü zararı siz ödeyeceksiniz."

Orada ne yapmamızı bekliyorlardı ki? Neredeyse bir şeyleri kırmak istiyordum, sadece

onlara inat. Danny bunun çocukça olduğunu düşünür müydü?

Söylediklerini kabul etmek yerine, "Banyo y a p ı l d ı ğ ı n d a n emin olun," diye çıktım.

ON YEDİNCİ BÖLÜM

Birkaç dakika sonra oda anahtarımızı isteksizce uzattıklarında görevlinin elleri hâlâ titriyordu.

"Misafirperverliğiniz için teşekkür ederim," diye küçümseyerek Danny'yi merdivenlere doğru yönlendirdim.

Odalar.

"Wyn, ne oluyor lan?" Danny arkamdan tısladı. "Neden herkes gitti? Çünkü

Burada mı kalıyoruz? Onlara ne söyledin?"

"Sadece bakmayı kesmelerini söyledim."

"Gerçekten mi?" Bana inanmadığı belliydi. "Kulağa bundan biraz daha fazlası gibi geliyor. Şaşılacak bir şey yok.

Barın arkasındaki canavar kızgın görünüyordu."

"Siktir et onları," diye cevap verdim ve Danny kürek kemiğime vurduğunda eğlenerek ofladım.

merdivenlerde arkamda. "Seni

duyacaklar," diye tısladı.

"İngilizce anlamıyorlar," dedim, ama bu iyi bir noktaydı, bu yüzden benzer şekilde aşâğılık bir şey söyledim

Usho'nun dilinde, bara kadar ulaşabilecek kadar yüksek sesle hakaret etti.

İnne'nin odaları, alt kattaki boş bara bakan bir balkonu çevreliyordu.
Baktım

aşâğı indi ve terk edilmiş bardakları toplarken kendi kendilerine homurdanan uşakları görünce sırttı

masalardan.

Elimdeki anahtarın yayı altı şeklindeydi, bu yüzden bizi doğru odaya götürdüm ve kilidi açtım

Kapıyı açtım. İçerisi karanlık ve soğuktu.

"Usho," diye bağırdım ve birbirine çarpan bardakların sesi anında kesildi. "Biz

Burada karanlıkta ve soğukta oturmayı mı bekliyorsun?"

Uşolar nefeslerinin altında bir şeyler mırıldandılar. "Ateşinizi yakmak için hemen geliyorum," diye seslendiler.

"Şimdi," diye ekledim hafif tehditkâr bir tonda, Uşak'ın ağır ayak seslerini duyduğumda tatmin oldum

Bir dakika sonra merdivenlerden çıkarken.

Bir sepet malzeme taşıyarak yanımdan hızla geçtiler ve odanın içinde kayboldular.

Danny'ye döndüm. "Odayı hazırlıyorlar," dedim ona, elimi uzatıp elimi tutarak.

boynunun yanında. "Acıktın mı? Gidip sana bir şeyler bulmamı ister misin?"

"Um..." Danny yüzünü ovuşturdu, yorgun görünüyordu ama yine de bana gülümsedi.

O yaştayken bile

Bitkin haldeyken neşeli kalmaya çalıştı, bu da onu daha çok sevmemi sağladı. Özellikle de ben

Tam tersi. Kötü bir ruh halinde olduğumda, somurtuyordum. Açıkça.

"Belki karbonhidratlı bir şeyler?" Danny bana sordu. "Eğer sorun olmazsa?" Benden bir şeyler istemekten nefret ederdi,

Sanki hâlâ ona istediği her şeyi verebileceğimin farkında değilmiş gibi.

"Sana bir şeyler bulacağım," diye söz verdim, buradaki mutfağa ne yaptırabileceğimi merak ediyordum. İşte orada

Yulaf lapasına benzer bir yemektir ve Danny'nin midesini etkileyip etkilemeyeceği konusunda fazla endişelenmeme gerek bırakmayacak kadar yumuşaktı. Yediği meyve ve ete karşı herhangi bir kötü tepki vermemişti, ayrıca şu anda bana bağlıydı, bu da onu teknik olarak bu dünyanın bir parçası yapıyordu.

Oda, ocaktaki ateşin beyaz sıcaklığından gelen ışıkla aydınlandı.
Usho ayağa kalktı ve

yanımızdan geçip gitmeden önce küçük alanın etrafına yerleştirilmiş kalın,
orantısız mumları aceleyle yaktı.

"Hepsi bitti," diye mırıldandılar, ben kapüşonumun derinliklerinden onlara
bakarken yüzleri buruştu.

"Çok makbule geçti," diyerek Danny'nin elini tuttum ve onu odaya götürdüm.
Kapıyı kapattım ve

Kapıyı arkamızdan kilitledi ve ağır anahtarı şifonyerin üzerine, bu şehirdeki
her işyerinde bulunan küçük kil simgenin yanına koydu.

Danny sırt çantasını silkerek etrafına bakınırken, "Burası çok güzel," dedi.

Homurdandım ve odaya üstünkörü bir bakış attım. Dokuma duvar halıları taş
duvarları kaplıyordu.

sıcaktı. Çoğu, Moric'in sessiz gri ve koyu mavi renklerinde sade kumaş
parçalarıydı.

nişanlar. Birkaç tanesi daha karmaşıktı, kumaşa işlenmiş şehir sahneleri
tasvirleri vardı.

Zemin, ayaklarımızın altında gıcırdayan siyah tahtalardı. Yatak aynı koyu
renkli tahtadan yapılmıştı.

Ahşap, yüksek direkli, geniş ve neyse ki temiz görünen koyu mavi
battaniyelerle örtülü.

Odada başka pek fazla mobilya yoktu. Damlayan ahşap şifonyer

Üstünde mumlar ve dar pencerenin altında iki sandalyeli küçük bir masa vardı.
Küvetin içinde

Odanın şöminenin yanındaki köşesinde, ateş ışığında parıldayan parlak bir metalden yapılmıştı.

En azından ateş sayesinde oda ısınıyordu. "Temiz ve sıcak, yani idare eder," dedim Danny'ye, çantamın askısını sandalyelerden birinin arkasına asmak için başımın üzerinden kaldırırken.

"Bu harika. Kendimi bir ortaçağ tavernasında falan hissediyorum." Danny kıkırdadı ve botlarının bağını çözmek için yatağın kenarına oturdu.

"İnsan dünyasındaki Ortaçağ meyhaneleri bundan çok daha kötü kokardı," diye yorumladım.

Odanın köşesindeki banyo. Yuvarlak ve derindi, su borusu doğrudan yukarı çıkıyordu.

zeminden. Metal tapayı içeri ittikten sonra açma düğmesini çektim, böylece küvete sıcak su akmaya başladı. Küvetin yanındaki küçük masanın üzerinde, 'yatıştırıcı' bir kokuya sahip olması beklenen yağlarla ıslatılmış tuz kristallerinden oluşan bir cam kap duruyordu. Bir avuç dolusu alıp suya ekledim,

Danny'nin hoşuna gideceğini biliyordum.

"Gidip sana yemek getireyim. Kapıyı kilitli tutun lütfen." Danny'nin yanına geri döndüm.

Tişörtünü çıkarmak için ayağa kalkarken.

"Tamam." Beni öpmek için eğildi. "Teşekkür ederim."

Dağıldım ve anahtar deliğinden g e ç e r e k odanın dışına çıktım, sonra da korkulukların üzerinden atlayarak

Aşağıdaki ana mekana. Boş barın önünde yığılmış usho'nun tam önünde yeniden katılaştığımda, şiddetle sıçradılar.

"Aman Tanrım!" diye nefes nefese kaldılar, göğüslerini tuttular.

Dramatik aşırı tepkilerini görmezden geldim. "Ortağımın yemeğe ihtiyacı var."

Usho hızla toparlanır gibi oldu, doğruldu ve kaşlarını çatı. "Öteki dünya yaratığı, sen

ne demek?"

Daha yakına eğildim. "Ortağımı kastediyorum," diye daha uğursuz bir sesle tekrarlardım, sadece inişli çıkışlı seslerini görmek için.

Cildim solgunlaşıyor.

"Az önce aşçıyı eve gönderdim." Sesi tereddütlüydü ama yine de inanamıyordu, sanki çirkin bir istekte bulunuyormuşum gibi. "Çünkü bütün müşterilerimi temizledin."

"O zaman ortağımın yemeğini *sen* pişireceksin gibi görünüyor, değil mi?"

Usho kaşlarını çatı ve karşı çıkma dürtüsüyle gözle görülür bir şekilde mücadele etti. "Ben ne-" Benim alçak sesle

"Ne istiyor?" *diye* değiştirdiler.

"Biraz ude alacak." Ude, dünyanın bu bölgesinde servis edilen lapa benzeri bir yemektir. "Baharatsız. Eğer varsa üzerine biraz da otya meyvesi."

Uşo'nun kaşları daha da çatıldı ve aşırı geniş ağzını kalın boynuna doğru çevirdi. "İyi.

Başka bir şey var mı?"

Küçümseyici tavırlarını görmezden gelmeye karar verdim. "Bir sürahi su."

Usho başıyla onayladı. "Onları kısa süre içinde odanıza getireceğim."

Onları takip etmek için dağılmadan önce mutfağa geri dönmelerini bekledim. Ne zaman ki

Tam yanlarında, bıçak izleriyle çukurlaşmış, yıpranmış mutfak tezgâhına dayanınca yerlerinden sıçradılar.

"Ben burada bekleyeceğim," dedim onlara açıkça.

"Ama ben-" Usho ya öfkeyle ya da korkuyla titriyordu. İkisinin karışımını da yüzlerinde görebiliyordum.

aurası, bodur ve nahoş formlarını bulanıklaştırıyordu ama Danny'ye yiyecek bir şeyler hazırladıkları sürece o anda ne hissettikleri pek de umurunda değildi.

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum. "Acele etsen iyi olur, hmm?"

Sıska yüzleri sinirden titriyordu ama çeşitli kavanoz ve kaplarla dolu bir raftan kilden bir vazodan önce kalın, kırmızı metal bir tava çıkarırken sessiz kaldılar.

Odada Danny ile birlikte olmayı tercih ederdim, özellikle de o soyunurken.

Ama bu şekilde usho hızlı olacaktı ve sonra gecenin geri kalanında yalnız kalabilirdik.

On dakikadan daha kısa bir süre içinde usho tepsiye dumanı tüten bir kase ude koyuyordu.

Daha sonra. Kabaca doğranmış otya meyveleri en üste düzgünce yığılmıştı. Ezik bir sürahiye taze su doldurdular ve basit bir tahta fincanla birlikte tepsiye eklediler. Tek kelime etmeden fincanı aldım ve yukarı çıkmak için dumana döndüm.

Elimde tepsiyle tekrar odaya döndüğümde Danny banyoda uzanıyordu. O da

Odadaki hava, sıcak suda çözünmüş yağlı tuzlarla buharlı ve güzel kokuluydu.

Islak saçlarını geriye atarak bana sırtıttı. "Çok çabuk oldu."

Tepsiyi masaya götürüp bıraktım, sonra dumanı tüten ude kasesini elime aldım.

oyulmuş tahta kaşık kalın, soluk altın rengi çamurun içinden çıkmaya başlamıştı bile.

"Bu siz insanların yediği yulaf lapasına benziyor," dedim ona. "Bazıları üstüne sevdiğin meyveleri koy."

"Teşekkürler." Danny kaseyi benden aldı ve banyoya geri oturdu. Tahta kaşığı sürükledi

ağız dolusu almadan önce üfleyerek soğutun.

"Bu gece burada olduğumuza göre ceketini çıkaracak mısın?" diye sordu kaşlarını kaldırarak, sonra da

ilk ısırığını aldı, beyaz dişleri tahta kaşığın üzerindeki kalın çamuru sıyırdı.

Ofladım ve paltomu çıkarıp sandalyenin arkasına attım. Sonra botlarımı çıkardım ve gömleğimin düğmelerini açıp onu da attım. Oda hızla aşırı sıcak olmaya başlamıştı,

banyo ve ateş sayesinde.

Danny üzerinde yarım otya meyvesi olan bir ısırık daha yerken, "Bu çok güzel," dedi. "Bunun için teşekkürler.

benim için al."

"Tabii ki." Boş sandalyeyi kaptım ve oturabilmek için küvetin kenarına çektim.

Ellerimi suya daldırıp baldırlarında gezdirdiğimde Danny sıırttı.

Böylece ayaklarını küvetin kenarına, göğsümün önüne dayadı.

İçini çekti ve ben dalgın dalgın ellerini kaval kemiğinde aşağı yukarı gezdirmeye başlayınca rahatladı.

sadece dokunmak ve onu izlemek için.

"Beni şımartıyorsun, Wyn." Kaşığın tepsiyi sıyırdığını duyduğumda içimden bir memnuniyet aktı.

Kasenin dibine. Danny ekledi, "Ya her gece bu tür bir muamele talep etmeye başlarsam, ha?"

"O zaman ben sana veririm," dedim hemen, dalga geçtiğini bildiğim halde. "Burada kalabiliriz. Ya da bu dünyada başka bir yerde. Sana bir ev alabilirim. Zenginliklerim var. Onlar sadece

yuvamda toz topluyorum."

Ayağının hassas iç kemerini öpmek için başımı eğdim ve gözlerimle ona baktım.

kirpikler. "İstediğin bu mu Danny?"

Duyarlılıkla ürperdi. "Kulağa gerçekten hoş geliyor." Sesinden, onun da

cazipti. Ama sonuçta Danny çok iyi bir insandı. Benden çok daha iyi. "Ama parazitlerin ülkeyi istila etmesine izin veremeyiz."

Homurdandım, çenemi yumruğuma dayayarak parmak uçlarımla Danny'nin kaval kemiğine yapışmış siyah saçları düzelttim ve kısa, ıslak tellerle girdaplı desenler oluşturdum. "Orlith'in benim bölgemi korumasını sağlayabilirim," dedim. "Onun hayatı yok."

Danny homurdandı. "Çok kabasın. Hayır, bu adil değil. Ama..." Sesi hüzünlü bir hal aldı. "Belki bir

Bir gün mü? Burada bir yer bulabiliriz, sessiz bir yer. Sadece sen ve ben."

İçime saplanan arzunun şiddeti o kadar keskindi ki, neredeyse fiziksel olarak irkiliyordum. "Evet," dedim.

Sesim boğuklaştı, bileğini öpmek için tekrar eğildim. "Bunu yapacağız. Söz veriyorum."

Bu lanet parazitlerin kökünü kazımak için hiç bu kadar iyi bir motivasyonum olmamıştı.

"Hey, merak ediyordum da..." Danny boş kâsesini küçük masanın üzerine koymak için kolunu uzattı

küvetin yanına. "Şifonyerin üzerindeki o garip şey de ne? Güdük kolları ve bacakları olan?"

Öfkelendim. "Bu bir simge. Mab'lar için. Her odada ve alt kattaki barın arkasında da birer tane olacak. Bunlar sağlık ve erkeklik karşılığında verilen adaklar."

Danny bana baktı. "Mab'lar için mi? Gördüğümüz iki dev adam için

mi?" Homurdandım. "Bazıları onları tanrı olarak görüyor."

"Ne?" Danny baş parmağıyla yanağımı dürttü. "Bana onların tanrı olmadığını söylemiştin!"

"Değiller." Ayağını tuttum. "En azından benim için değiller. Onlar sadece eski."

Danny homurdandı. "*Sen* yaşlısın."

"Aynen öyle. Ben bir tanrı değilim,

değil mi?"

"Tamam, demek istediğini anlıyorum ama tanrılar gibi *hissettiler*." Danny ürperdi. "Farklı hissettiler. Onlara karşı garip bir tepki verdim. Sanki... sanki görmemem gereken bir şey görüyormuşum gibiydi."

Kaşlarımı çattım. "*Beni* ilk gördüğünde böyle hissettiğini söylemiştin."

Bir süre durakladıktan sonra Danny kahkahayı patlattı. "*Öyleydi*." Banyoda doğrulup öne doğru eğildi ve dirseklerini kollarımın iki yanındaki çıkıntıya dayadı. "I

Söz veriyorum, ilk varlığın her şeyden *çok* daha korkutucu ve bunaltıcıydı."

Onu öpmek için aramızdaki boşluğu kapattım, biraz yumuşamıştım. "Peki."

Danny bir öpücüğün ardından, "Şu dev adamlar hariç," diye ekledi. "Onlar *kesinlikle* daha fazlası. İnsanların neden onların tanrı olduğunu düşündüklerini anlayabiliyorum."

Arkama yaslandım, dudaklarımı anlaşılmazlık içinde büzme dürtüsüne direndim. "Kaseni geri götüreceğim

Alt katta," dedim ve onu almak için ayağa kalktım.

Danny bir kahkaha attı. "Surat asma Wyn. *Yemin* ederim en korkutucu olan sensin. Bütün insanlar seni gördüklerinde altlarına işiyorlar. Ben ve Hunter hariç. Ve belki onun arkadaşı."

"İstesem Edin'in insanının altına işetebileceğime eminim," diye mırıldandım, Danny'nin

boş kase. "Bir dakika içinde döneceğim."

Sigara içmek için döndüm ve tekrar anahtar deliğinden çıktım. Üzerimde sadece pantolonum olduğu için

Usho'yu daha fazla sinirlendirmek için uğraşmadım. Kaseyi barın üzerine bıraktım, birdenbire ortaya çıkınca zıpladıklarında kendi kendime sırttım ve odamıza döndüm.

Anahtar deliğinden geri döndüğümde Danny banyodan çıkmıştı ama hâlâ muhteşem bir şekilde çıplaktı. O

elinde mabetler için bir jetonla şifonyerin yanında duruyordu.

yeniden katılaştığımda bana sırtmasını inceliyordum.

Onun güzel vücudu anında dikkatimi dağıttı. Mumlar ve ateş ışığı tüm vücudunda dans ediyordu.

Pürüzsüz, altın rengi teni hala banyoda parlıyordu. Parmaklarım bir şeyler yapma isteğiyle seğirdi.

yanlarından aşağıya ve kalçalarına doğru

kayıyordu. Ben de yaklaştım ve öyle

yaptım.

Danny güldü, sesi gırtlaktan geliyordu, bir kolu boynuma dolanırken diğer eli

jetonu şifonyerin üzerine geri koydu. "Sanırım giyinmemin bir anlamı yok, ha?"

"Hayır, yok." Onu öpmek için başımı eğdim, Danny beni öptüğünde içim zevkle burkuldu.

ağzıma karşı yumuşak bir ses çıkardı. Diğer kolu boynuma dolandı ve kendini bana yapıştırdı.

önümde. Ellerimi pürüzsüz, sıcak sırtından aşağıya ve kışının kaba rıklığına doğru kaydurdım.

Danny ağzıma karşı sırtıttı, sonra öpüşmeyi kesip bana baktı. Elleri bana doğru geldi.

yüzümü kapla.

"Seni seviyorum Wyn," dedi, sesi biraz kısıktı. Adem elması sallanıyordu.

"Seninle tanıştığıma çok memnunum.

Sen. Ve önümüzdeki birkaç bin yılı seninle birlikte geçireceğim," diye ekledi bana sırtarak.

Boğazım ağrıyordu. Sarsılarak yutkundum, keşke paltom hala üzerimde olsaydı ve kapüşonumu gizlemek için yukarı kaldırsaydım

Ona bakarken kendimi ne kadar savunmasız hissettiğimi, yüzümde belirmediğini bildiğim çıplak hayranlığı kontrol edemediğimi.

"Ben de seni seviyorum." Kollarımı beline doladım ve onu kendime daha sıkı çektim. "Sen

her zaman benimle buluşmak içindi. Sen benimsin."

Danny tekrar sırtıttı ve çenemi öptü. "Kadere ya da ruh eşlerine hiç inanmadım ama... Ben

benim olduğumu düşünüyorum."

"Ben seninim," dedim, ellerimi kışını avuçlamak için indirirken ses tonum otoriterdi.

Danny bir kahkaha attı ve kollarıyla boynumun etrafını sardı. "Tamam, peki, özür dilerim. Sen benim ruh eşimsin."

Onaylarcasına homurdandım ve onu öpmek için eğildim, ona ne kadar mükemmel olduğunu göstermeye niyetliydim

Benim için.

ON SEKİZİNCİ BÖLÜM

Danny ağzımın içinde inledi ve yatağa doğru körü körüne geri çekilirken beni de kendisiyle birlikte çekti. İstedim ki

onun hevesine sırtıtmak istemedim. Bunun yerine onu kollarımın arasına aldım ve bacakları belime dolanarak bağırdığında ağzının içine eğlenerek ofladım.

Danny ağzını benimkinden ayırdı. "Kahretsin, Wyn, beni düşürme."

"Sanki seni bırakacaktım gibi." Danny'yi yatağa yatırmak için battaniyeleri körü körüne kenara ittim.

Kalçalarım kalçalarının arasına girsin diye onu aşağı indirdim.

Danny beni tekrar öperken elleri hemen pantolonumu indirmek için aşağıya indi. Keskin bir nefes aldım.

Elini içeri sokup beni kavrayacak kadar gevşettiğinde nefes alıyordum. Danny inledi

İki parmağını ağzıma soktu, dili benimkine sürtünüyordu.

Hırladım, kalçalarım onunkilere doğru savrulurken keskin dişlerimi çenesine sürtmek için öpücüğü kestim

Elini. Danny'nin uzun parmakları kanalımı okşadı, uçları hâlâ içimde sıkışmış olan shaftımın uzunluğunu yukarı ve aşağı takip etti. Bu his beni sertçe ürpertti.

Danny'nin yanağıma doğru sırttığını hissettim. "İyi hissediyor musun?" diye mırıldandı, öyle olduğunu bildiği halde.

Tam cevap vermek üzereydim ki başparmağı tam içime girip sikimin sızıntı yapan ucunu çevreledi,

Dizlerimin bağı çözülürken çaresiz bir inilti çıkarmaktan başka bir şey yapamadım.

Aletim ısrarla başparmağını itti, Danny de parmaklarını serbest bırakarak başparmağının etrafına sardı.

Başı ortaya çıkarken. Sikim yumruğunun arasından geçerken ürperdim, yanağına doğru nefes nefese kaldım.

Yapmak istediğim son şey uzaklaşmaktı, özellikle de Danny beni öpmek için başını çevirdiğinde

tekrar ve yavaş, sıkı çekişlerle sikimi okşamaya başladı - ama pantolonumu çıkarmam gerekiyordu. Ona karşı tamamen çıplak olma dürtüsü baskı yapıyordu, acildi.

Arkama yaslandım ve aceleci hareketlerle onları çıkardım, sonra dizlerimi

Danny'nin kalçalarını kavradım, böylece ağzını almak için geriye doğru eğildiğimde ona biniyordum. Üstünü örttüm.

Vücudumla, sikim onun düz, sıkı karnına ısrarla bastırıyordu.

"Mm." Danny ağzımın içinde inledi ve sırtıma yapıştı, kalçaları bizi daha da sıkıştırmak için

birbirine yaklaştırdı. Altımda hareket etmeye başladı ve sikinin sert uzunluğunu benimkine doğru kaydırды,

Taşakları ve tabanı kaygan açıklığıma değdiğinde titriyordum.

Kollarımı uzatarak doğruldum, ellerim Danny'nin boynunun iki yanında yatağa bastırıyordu. İtişlerine karşı koymaya başladım, onu aşağı doğru ittim, böylece sikinin tüm uzunluğu, yarığımdan çıktığı yerde shaftımın tabanının üzerinde ileri geri kayıyordu.

"Danny dişlerini sıkarak inledi ve başını kaldırarak ikimizin arasına baktı.

ve shaftının bana sürtündüğü yerde kayganlaşmasını izledi. Kaşları çatılmıştı

Çaresizlik, göğsünde ve boğazında o güzel kızarıklığın yükselmesine neden olurken, parmak uçları yanlarımı kazıyordu.

Danny bir dahaki sefere bana doğru hamle yaptığında kalçalarımı kaydırды ve sikinin içeri girmesi için doğru şekilde yatırdım.

"*Siktir*," diye bağırdı, sertçe titreyerek. Düzensiz bir nefes verdi, kalçaları sikini içimde daha da derine itmek için gerilirken dizleri daha da açıldı.

"Kahretsin, bunu yapmana bayılıyorum," diye sıkılmış dişlerinin arasından homurdandı, elleri aşağı kayıyordu

Kalçalarımı kavramak için yanlarımdan tuttum.

Neredeyse gülecektim ama sikinin içimde sallandığını hissettiğimde zevk dolu bir hırıltı çıkardım

onun yerine. Danny ile bu kadar yakın olmaktan daha tatlı bir şey olamazdı, o benim içimde olsa da ben onun içinde olsam da.

"Kahretsin, Wyn." Danny nefes nefese kalmıştı, kalçaları altımda seğ i r i r k e n elleri huzursuzca beni kavırıyordu.

"Zaten çok sertim, acıtıyor."

Kısık bir sempati sesi çıkardım ve sadece çaresiz iniltinin yükseldiğini duymak için etrafını sıkıca sardım.

Başı yastığa gömülürken boğazını sıktı.

Bu şekilde seviştiğimizde, bazen onu tutmamı ve sikine sertçe binmemi isterdi.

Bazen -ona izin verdiğimde- kontrolün onda olmasını severdi. Bu sefer kontrolü ona bırakmaya karar verdim, bu yüzden eğildim ve kulak memesini ısırdım.

"Neden beni sırt üstü yatırıp olabildiğince sert sikmiyorsun Danny?" Kulağını tırmaladım,

Titrek bir nefes aldığında ve siki içimde kıpırdadığında hınzırca sırıtıyordu.

Danny beni aceleyle, sarsak hareketlerle sırtüstü yatırırken eğlenerek ofladım.
O

Dizlerimi itip bacaklarımı açarken beni sertçe öptü ve sikini tekrar içeri soktu.

Ürperdim ve ağzına karşı hırladım, bir elimi saçlarını avuçlamak için kaldırdım, dillerimiz açlıkla birbirini iterken onu kendime çektim. Danny elini

İki yanımdaki dirseklerine ağırlık verdi ve kalçalarını esnetti, ben de karşılık olarak onun etrafında sıkılaştığımda ağzıma doğru alçak sesle inledi.

Kalçaları yeniden, daha keskin ve daha sert bir şekilde kalktı ve ağzına karşı sırttım.

Danny içerideyken

hızlı ve çılgınca sevişme eğilimindeydik. Bu işi o kadar uzun zamandır yapmıyordu.

Zevk onun için hâlâ çok yeni ve heyecan vericiydi. Benim için de heyecan verici olmadığından değil, ama Danny'den biraz daha iyi kontrol sahibi olduğumu düşünmek hoşuma gidiyordu.

Bazen.

Aleti içime pompalandığında alçak bir inilti çıkardım, alevlenen baş parmak uçlarımla yoğun bir zevkle karıncalanmasına neden olan o ekstra hassas noktaya takıldım. Kendi aletim ağrıyor, aramızda sarsılıyordu.

Danny'nin her itişinde göbeğinden çıkan saç izi beni sert bir şekilde rahatsız ediyordu.

Sürtünme.

Sonunda dağınık, aç öpüşmemizi kesip dişlerimi Danny'nin önce çenesine, sonra çenesine geçirdim. "Daha sert,"

Kulağına tırmaladım, çaresizce cevap veren iniltisinin sesi içimi zevkle burktu.

Çenem boyunca, kulağımın altından, boğazımdan aşağı çılgınca öptü, sonra yüzünü yüzüme gömdü.

Beni daha da sert becerirken boynumu. Eski yatak iğrenç bir şekilde gıcırıyor ve gıcırđıyordu.

Bu odada neler olduğu konusunda şüphelerim vardı. Bu düşünce bana korkunç bir tatmin verdi. Bu bir

Danny'ye yaptıkları kötü muamelenin bedeli olarak. Küçük, acınası odalarındaki aptal yataklarında beni becerirken onu dinleyebilirlerdi.

Danny'nin dişleri boynumun kıvrımına sürtünerek beni zevkle hırlattı. Elimi sıktım.

Saçlarından tutup boğazıma dayadım ve daha sert ısırmasını istedim. Isırdığında ürperdim ve kalçalarımı oynattım. Beni becerirken çıkardığı ıslak sesler müstehcendi ve ben buna bayılıyordum.

Onu sevmiştim. O anda, hayatımın geri kalanında ona sahip olacağımı, buna sahip olacağımı anladım.

Hayat. Hayatlarımız. Boğazım duygularla kapandı, hatta içimdeki her şey bu duygudan dolayı gerildi.

zevk patlamasına eşlik ediyordu. Ona sonsuza dek

sahip olacaktım.

Ürperdim, bacaklarımı ona doladım ve dişlerimi göstererek tavana doğru hırladım. "Danny-"

Onu çok sıkı kavradım, tüm vücudumla onu hapsettim, ama o sadece boynuma karşı inledi ve daha sert ısırdı, kavrayışında titredi.

Sıcaklık patladı, her s a n t i m i m e yayıldı, Danny'nin iten sikini orgazmımla doldurdu.

Ben onun etrafında kasılırken. Karnındaki kılların alaycı törpüsü, terinin kaygan kayışı-

nemli tenim, sikimin daha da şişmesini ve zonklamasını sağladı, ta ki aramızda uzun şeritler oluşurana kadar.

Danny'nin göğsünün ve karnının benimkine doğru çılgınca kayması.

Bunun ezici hazzıyla kendimden geçtim - hem fiziksel hem de

Bir süredir taşıdığım duygusal yük. Danny'yi her zaman güvende tutma endişesi, onu kaybetme korkusu, onunla ne kadar kısa bir zaman geçirebileceğime dair sürekli ve endişeli bir telaş. Hepsi uçup gitmiş, geriye ona duyduğum büyük aşktan başka bir şey kalmamıştı ve bu da hazzın bedenimde dönüp durmasına neden oluyordu.

Sarsıldım, içimdeki sert uzunluğunun etrafını o kadar sert sıktım ki, boğuk bir inilti çıkardı, kalçaları hareketsiz kaldı. Aletini içimde olabildiğince derin tuttu.

"Kahretsin-Wyn-" Kalçaları bir, iki, sonra birkaç kez daha bükülürken omzumu sertçe ısırdı.

Kollarımın arasında titreyerek, göğsünün derinliklerinden inleyerek boşaldı. Aletinin içimde zonkladığını hissedebiliyordum ve bu beni yoğun bir memnuniyetle gülümsetti. Danny benim olmuştu. Onu bu şekilde gören tek kişi ben olacaktım. Bunu onunla birlikte hissedecek tek kişi.

Dişleri omzumdaki kısıracı serbest bıraktı ve boynumu nefessiz, doygun bir şekilde öptü.

Ses. Saçlarını tutarak başını nazikçe kaldırdım ve onu ne kadar çok sevdiğimi göstermek için can atarak ağzından öpebildim.

"Mmm." Danny ağzıma gülümsedi ve öpücüğü keserek yanağımı okşadı. "Sanırım iyi yaptım,

huh?"

Ofladım ve parmaklarımı yumuşak saç tellerinde gezdirmek için saçlarını tutuşumu yumuşattım. "Sen her zaman

iyi."

"Şanslısın, çünkü binlerce yıl boyunca benimle kalacaksın." Danny başını salladı.

Doymuş bir iniltiyle yanıma sırt üstü uzandı, ağırlığı yerleştikçe yatak gıcırdayordu.

Yan döndüm ve bir kolumu ve bacağımı onun üzerine sardım, teni sıcak ve hafif nemliydi. Öptüm

Omzuna. "Farklı hissediyor musun?" Ona sordum.

Danny bir kolunu boynumun altından geçirerek omuzlarıma doladı ve beni kendine çekti.

Daha yakın. Bir süre düşündü, uykulu ve doygun gözlerle tavana baktı. Eli, parmaklarıma ulaşana kadar karnının üzerine örtülü kolundan aşağı kaydı.

Omuz silkti, başparmağımdaki yüzüğü döndürmeye başlarken başımı itti. "Pek sayılmaz. Belki bir

biraz. Delicesine sert boşaldım."

Başını yastığın üzerine çevirdi ve sırttan ağzını alnıma bastırdı. "Umarım bu bir

yan etki. Süper orgazm." Küçük bir nefes verdi ve ne söylemek üzere olduğunu hiç şüphesiz biliyordum.

"Sakın söyleme-"

"*Canavar* orgazmları."

Gözlerimi devirdim. "Saçmalıyorsun."

Danny tüm uzuvlarını uzatırken yumuşak, iyi sikilmiş bir ses daha homurdandı, açıkça

uykuya dalmaya hazırdı. "Alış buna, ihtiyar."

Hissettiğim sevinci gizlemek için ofladım. "Sanırım bunu yapmak zorundayım," diye mırıldandım, gözleri kapanırken ve yüz hatları yumuşarken onu izledim.

Battaniyeleri alıp üzerine örtmek için doğruldum. Ateş zaten kısık yanıyordu.

Usho ilk etapta düzgün bir şekilde inşa etme zahmetine girmemişti, ama bunun bir önemi yoktu.

Danny uykuya dalarken döndü ve bedenimin beşiğine geri döndü. Ona karşı gülümsedim

omzuna koydum ve kolumu ortasına dolayarak onu kendime sımsıkı bağladım.

ON DOKUZUNCU BÖLÜM

Danny's newfound yok edilemezlik yapılmış kendisi bilinen ve ertesi sabah, en az dramatik

moda mümkün.

Ayağı takıldı.

Danny pek sakar sayılmazdı, ama biraz... beceriksizdi. İçerideki merdiven

dar ve çarpıktı, ama biz şehri keşfetmek için ayrılırken aşağı inmeyi başardı.

Hâlâ boş olan barın kapısından sadece birkaç metre uzaktayken görünmez bir şeye takıldı.

engele takıldı ve öne doğru tökezledi. Ellerim onu yakalamak için fırladı ve onu çoğunlukla dik tutmayı başardım ,

Ama çoktan kapının yanındaki dekoratif saksı bitkisinin dar gövdesine tutunarak düşüşünü durdurmaya çalışmıştı .

Danny elini geri çekerken, "Orospu çocuğu," diye homurdandı.

Yavaşça kucakladım, avucuna bakmak için çevirdim ve derisinin derinliklerine gömülmüş düzinelerce kalın dikenini görünce irkildim.

"Dikkatli olmalısın." Endişe ses tonumu sertleştirdi.

"Yapmadım, yerde bir şey vardı." Danny'nin sesi gergindi ve bana acı çektiğini söylüyordu,

ama hala utançtan huysuzlanıyordu.

"Neyse ki bu sadece bir marast ağacı." Başparmağımla Danny'nin iç bileğini okşayarak onu yatıştırmaya çalıştım. "Meyvesine ulaşmak için tırmanan küçük yaratıkları engellemek için gövdesi bunlarla kaplı ama zehirli değiller."

Danny sıkılmış dişlerinin arasından, "Bu ilginç," dedi. "Ve çok etkili, çünkü bu

acıtıyor."

Acı çekmesinden nefret ediyordum ama acil bir tehlikesi yoktu. Ayrıca, ipi görünce

işe yaramıştı, bu kesinlikle-

Elimde değildi, dikenlerin avucundan yükselmeye başladığını, itildiğini gördüğümde kocaman sııttım.

Vücudu onları reddettikçe dışarı çıktı. Kanı derisine karşı kıpkırmızıydı ama fazla değildi; çok sayıda küçük yaradan akması çoktan durmuştu.

Yağlı dikenler hafif bir sağanak halinde yere düştüğünde Danny elini esnetti ve biraz

sinirli. "Demek artık böyle bir şey var, ha?"

"Çabuk iyileşiyorsun." Gülümsememi engellemeye çalıştım ama başaramadım. "Vücudun yabancı maddeleri reddedecektir."

"Buna alışmak biraz zaman alacak." Danny avucuna baktı, hâlâ avucumun içindeydi.

Ellerini. Pembe ve çoktan kapanmış yaraları görmek için kanın bir kısmını hafifçe sildim.

Rahatlama neredeyse dizlerimin

bağını çözüyordu. Gerçekten işe

yaramıştı.

"İz kalabilir," diye uyardım onu.

Danny omuz silkti ve bana sırtıttı. "Umurumda değil. Yara izlerini

seviyorum." İnanamayarak ofladım.

"Seviyorum." Danny avucunu pantolonuna sildi ve kollarını belime dolayarak başını eğdi

Bana sırtıtmak için geri döndü. "Çok seksiler."

İnsanlar çok tuhaftı. Ya da belki de sadece Danny'ydi.

"En azından bağın gerçekten işe yaradığını biliyoruz." Omuzlarını kavradım.
"Şimdi artık

"Kendi ayağınıza her takıldığınızda paniğe kapılmayın."

"Ben kendi ayağıma çelme takmam!" Danny karnımı hafifçe itti ve geri çekildi.

"Sen sadece-"

"Hadi, gidelim," diye sözümü kesti, elimi tuttu ve beni kapıya doğru çekti.
"Ben istiyorum

keşfetmek için."

Boş vermeye karar verdim, çünkü çok rahatlamıştım. Hala onun için endişeleniyordum ama en azından

En küçük bir yaranın enfeksiyon kapıp onu öldürebileceği korkusu sürekli ve baskı altında olmayacaktı.

Başlarken diğerlerinin düşmanca bakışlarını, meraklı bakışlarını ve tiksinti dolu bakışlarını görmezden geldik.

Şehirde yolumuzu bulmaya çalışıyorduk. Bazı yaratıklar Danny'nin üzerine salyalarını akıtıyordu ama o

Neyse ki ilgiden habersizdi.

Binalara ve pazar tezgâhlarına açık açık bakmakla ve daha önce görmediği yaratıklara kaçamak bakışlar atmaya çalışmakla meşguldü. Buradaki binalar yerel morumsu kahverengi taştan yapılmıştı, dik yamaçlara kademeli olarak inşa edildikleri için orantısız kapı girişleri ve düz olmayan zeminleri vardı.

sokaklar.

Thinir çoğunlukla iki ana tür olan vints ve usho tarafından doldurulurken, daha küçük bir topluluk olan

Salyikler, azınlık olmalarından başka bir sebep olmaksızın limana yakın yoksul bölgelere sürülmüşlerdi. İki dünyanın en azından bu tür bir önyargıya sahip olduğu görülüyordu.

Şehrin içinden geçerek en tepedeki Moric's hyll'a kadar yürüdük. Moric Lor bir

Vint, yani çalışanlarının çoğu da Vint'ti, ancak tüm muhafızlar büyük ve hantal oldukları için baregh'ti.

Vintler benim türümden daha az rahatsız olma eğilimindeydi, bu yüzden biz yürürken yanımızdan koşarak geçen hyll personeli

Danny'ye meraklı birkaç bakış dışında, halka açık bahçelerde çoğunlukla bizi görmezden geldiler. Çıplak muhafızlar görev yerlerinden sessiz bir ilgisizlikle bizi izlediler.

"En iyisi hiçbir bitkiye dokunmamak, tatlım," dedim Danny'ye, kalın, yemyeşil bir ağacın altında yavaşça yürürken.

devasa moros üzümlerinin gölgelikleri. "Moric, dünkü dükkân sahibi gibi bir üzümler bağıdır ve birçok

Vintler ölümcül bitkiler konusunda uzmanlaşmış hevesli botanikçilerdir. Lor da bir istisna değil."

"Oh." Danny bana doğru yaklaştı. "Yani bunların hepsi zehirli bitkiler mi?"

"Hepsi değil. Ve zehirli olanların bazılarının zarar vermesi için önce yutulması veya tedavi edilmesi gerekir. Bazıları

Dokunmak bile ölümcül, bu yüzden güvende olmak en iyisi. Gelişmiş esnekliğinizle bile."

"Neden sizi öldürebilecek bitkilerden oluşan bir bahçesi var?" Danny huzursuzca sordu, kolunu kaydırarak

Paltomun altından belime sarıldı.

"Çünkü o bir gösteriş meraklısı. Bunlar dünyanın her yerinden geliyor. Bazılarını tutmak çok zor

bu iklimde yaşamak."

Kocaman, parlak himik çiçekleri karşısında dudağımı büktüm. Güneşin altında çeşitli şekillerde parlıyorlardı.

Turuncu ve sarı tonlarında ydı ama koyu bordo renkli polenleri rahatsız edilip solunduğunda boğazı asit gibi yakıyordu.

"Bu gösterişli bir zenginlik ve güç gösterisi," diye devam ettim.

"Bahçıvanlardan oluşan bir ahır var.

uyanık olduğu her anı bahçeleriyle ilgilenerek geçiriyor. Şehrinde açlıktan ölen yaratıklar var, ama o

Tüm o parayı *yenmeyen* bitkiler yetiştirmek için personel çalıştırmaya harcıyor. O bencil, elitist bir aptal."

Danny bana eğlenen bir bakış fırlattı. "Biraz düzen karşıtı gibisin, ha?"

Sert bir omuz silktim. "Ben sadece muazzam miktarda servet ve güç elde eden yaratıklara karşıyım.

sadece belli bir ailede doğdukları için diğerlerinden

üstündürler." Danny güldü. "Doğru."

Bu konuşmaya devam edersek hemen benimle dalga geçmeye başlayacağı hissine kapıldım, bu yüzden onu bahçelerin kenarındaki taş balkona götürmek için elinden tuttum.

"Bak, tatlım." Limana bakan kalın, süslü taş korkulukta durduk. "Şehrin en yüksek noktasındayız. Moric'in hyll'ı hariç."

"Vay canına." Danny ellerini taşın üzerine koydu ve tereddütle baktı.

ne kadar yüksekte olduğumuzun farkına vardık.

"Harika manzara." Bana alaycı bir sırıtış fırlattı. "Tırmanmaya değer."

Ofladım, elimi sırtının uzun çizgisinde gezdirmek için yaklaştım. Birkaç dakika sessizce durup limanı seyrettik. Deniz zayıf güneşin altında soluk mor renkte parlıyordu ve büyük

Nakliye tekneleri buradan küçük görünüyordu. Denizciler ve tüccarlar birer zerreden başka bir şey değildi.

limanın koyu renkli ahşap tahtaları üzerinde koşuşturuyor.

Sahil, geldiğimiz yön olan güneye doğru düz ve kumlu bir şekilde uzanıyordu. Dağların zirveleri

Arın Dağları kuzeyde belli belirsiz görünüyor, araziyi büyük bir duvar gibi kesiyordu.

Danny'nin bir gece önce söylediği şeyi düşündüm.

buraya yerleşmek. Bunu düşününce içime bir sıcaklık doldu. Ona bu dünyada başka nereleri gösterebileceğimi merak ettim. Ona her şeyi göstermek istiyordum. Yaşayabileceği her şeyi yaşamasını istiyordum.

"Burada ne kadar kalmak istiyorsun?" Elimini yukarı kaldırıp ensesini okşayarak sordum.

"Benim için fark etmez. Burası çok güzel." Danny omzunu omzuma vururken bana çarpık bir sırıtış attı.

Kolunu. "Bu bizim balayımız gibi bir şey, değil mi?"

Ne demek istediğini anlamam bir anımı aldı. Öfkelendim. "Sanırım." Ona doğru baktım. "Sen

yani... biz evli miyiz?"

Karnımdaki yoğun kıpırdanma hissini görmezden gelmek için çok ama çok uğraştım. Sinir değildi. Sadece... cevabımı bekliyordum.

Danny'nin boğazı biraz lekelenmişti. Rahatsız bir şekilde omuz silkti. "Yani, eğer sakıncası yoksa

terim. Muhtemelen insan yapısı, değil mi? Evlilik mi? Sadece saçmalıyordum."

Sinirleri sıcak ve tatlı bir şeyin göğsümü delmesine neden oldu. "Ama sen insansın," dedim dönerek.

Yüzünü bana dönmesini sağladım ve elimi başının arkasında gezdirdim. "Bu da demek oluyor ki

senin için önemli. Ve öyle. Öyle mi?"

Danny kıpırdandı. "Yani, bunu daha önce hiç düşünmemiştim bile ama...

Seninle evli. Her ne şekilde olursa olsun. Bu aptalca mı?"

"Hayır," diye mırıldandım hemen, yaklaştım ve yüzünü ellerimle kavradım. "Bu fikri ben de seviyorum. Adını her ne koymak istiyorsak. Birleştik. Bağlı. Evli."

Danny bana gülümseyerek baktı, elleri ceketimin altından kayarak yara izli sırtımı okşadı.

gömlek. "Öyle mi? Ben de öyle. Adına ne dediğimiz umurumda değil."

Bir kez olsun kapüşonumun açık olmasını diledim, böylece ona gülümseyebilecektim. Yine de halka açık bir yerdeydik.

İndirmedim. Onun yerine başparmağımı elmacık kemiğinin üzerinde gezdirdim. "İstiyor musun... İnsanlar

tören, evet?"

Danny kıkırdadı. "Evet. Pasta ve yüzüklerle birlikte. Onlara ihtiyacım yok."

Ama gözlerim parmaklarımın her birini süsleyen kemik halkalara takıldı.

"Sana bir yüzük verebilirim," dedim çabucak, elimi geri çekerek hangi insanların üzerindeki çıkarmak için

sol elimin yüzük parmağını aradım. Bunun evlilik parmağı olduğundan emindim. Yine de sorup cahil görünmek istemedim ve Danny beni düzeltmedi, yani muhtemelen haklıydım.

"Oh, tamam." Danny'nin sesi sinirden yumuşak çıkıyordu ve boğazında hâlâ lekeler vardı. "Sadece eğer

istiyorsun-"

Onu görmezden gelerek sol elini tuttum ve yüzüğü parmağına geçirdim. Elini elimde tutarken, Danny'nin uzun parmağında rahatça duran yüzüğe baktım ve nasıl olduğunu göremediğine sevinerek yutkundum.

Onu üzerinde görmek beni gülünç derecede mutlu etti.

Danny bana göz kamaştırıcı bir gülümsemeyle sırttığında gözlerimi ayırıp ona baktım,

elindeki yüzüğe bakmadan önce. "Hey, hep merak etmişimdir
-"Bunlar kemikten mi

yapılmış?"

Başımı salladım, birbirine dolanmış parmaklarımızı kullanarak onu daha yakına çektim, böylece onu öpmek için öne doğru eğilebildim.

Danny'nin kaşlar seğirdi. O eğildi benim ağız ve baktı
at beni bekliyordu. "Hayvan kemiği ama,

Evet?"

Başımı salladım. "Ölümcül düşmanlarımdan kemikleri," dedim dudaklarımı onunkilere bastırmadan önce.

Danny ağızma karşı boğuk bir alarm sesi çıkardı ama geri çekilmeden önce beni tekrar öptü.

Sinirli bir şekilde güldü. "Benimle dalga geçiyorsun, değil mi?"

Durakladım. "Elbette öyleyim tatlım," dedim ona başarabildiğim en yatıştırıcı ses tonuyla, parmaklarım başparmağımın üzerinde desenlerini tıkırdatmaya başlarken sağ elimi arkamda sakladım.

DANNY

Farklı mı hissettim?

Sayılır, evet. Wyn'e daha yakın hissediyordum, ki bunun mümkün olduğunu düşünmemiştim - ona zaten evrendeki diğer her şeyden daha yakın hissediyordum. Ama şimdi farklı hissediyordum. Sanki birbirimiz için hayati önemdeydik. Yani, *daha* hayati. O zaten benim için hayati bir öneme sahipti.

Vücudumun gözümün önünde o dikenleri tam anlamıyla reddettiğini görmek beni çok korkutmuştu. Açıldıktan birkaç dakika sonra yaraların iyileştiğini görmek. Ama bunun nasıl bir şey olduğunu anlayacak kadar pragmatiktim.

Çorak Topraklar'a geri döndüğümüzde bu yetenek hem benim hem de Wyn için büyük bir rahatlama olacaktı. Artık

Artık küçük kesiklerden ya da böcek ısırıklarından kaynaklanan enfeksiyonlar için endişelenmek zorunda değilsiniz. Hala canlı bir şekilde

Ordu bizi yakaladıktan sonra yaralandığımda Wyn'in sessiz ama yoğun endişesini hatırladım.

Wyn, küçük aptal insan düğünümüzü "tamamlamak" için bana pasta almaya kararlıydı.

İhtiyacım olmadığı konusunda ısrar ediyordum. Yine de parmağımdaki yüzüğü başparmağımla çevirmeden duramıyordum, yüzüğün ağırlığının beni ne kadar sersemlettiği konusunda kendimi tam bir aptal gibi hissediyordum.

El ele Moric'in sığınağından şehre doğru geri döndük. Burası

Garip ama iyi anlamda. Zamanda geri adım atmış gibiydik, ama aynı zamanda bir sürü

etrafta dolaşan canavarlar. Konu canavarlar olduğunda önyargılı olmadığımı düşünmek hoşuma gitse de, onların arasında olmak ve en azından birinin beni öldürmeye ya da yemeye çalışmaması yine de oldukça gerçeküstüydü.

Çoğunlukla vahşi ve medeniyetsiz canavarların insan dünyasına geçtiğini hissettim. Ama ben

Gözyaşı bu ıssız yerin ortasında olduğu için bunun mantıklı olduğunu düşündü.

yan.

Şehrin yarısına doğru geri dönerken Wyn beni küçük bir fırına soktu. Burası şehirdeki

Önünde sıra sıra tuhaf görünümlü hamur işlerinin sergilendiği büyük bir vitrin bulunan çok sayıda küçük taş bina.

İçerisi... ilginç kokuyordu ve Wyn'in yanında durup tezgâhın arkasındaki canavara onların dilinde havlarken, bir tepsinin üzerine düzgünce dizilmiş, aynı derecede tanınmaz beyaz şeylerle süslenmiş koyu mor bloklara baktım.

Yutkundum, sessizce bunun benim için aldığı yulaf ezmesinden daha iyi olması için dua ettim.

bir gece önce. Tadı berbattı ama ona söylemek istememiştim. Ayrıca acıkmıştım ve bir pislik gibi davranıp yemeği reddedecek değildim. Burada yediğim diğer her şey harikaydı ama bu fırının kokusu bana bu sefer o kadar şanslı olamayacağımı söyledi.

Canavar tezgahıtan aldığı bir şeyi dikkatlice küçük, gevşek bir kutuya yerleştirdiğinde içimi bir korku kapladı.

Sert, kurumuş yapraklardan yapılmış gibi görünen bir sargı. Wyn birkaç bozuk para uzatıp paketi aldı ve beni tekrar dışarı çıkardı.

Boştaki eliyle beni bir binanın kenarına sıkıştırılmış, söğüt gibi sarkan soluk kırmızı yaprakları olan bir ağacın altındaki küçük taş bankın yanına çekti. Otururken gergin görünmemeye çalışarak avuç içlerimi uyluklarıma sildim.

"İşte." Wyn küçük paketi uzattı. Kısa bir tereddütten sonra aldım, kendime sadece bunu atlatmamı ve Wyn iyi olup olmadığını sorduğunda hevesle başımı sallamamı söyledim.

"Yapmak zorunda değildin," dedim ona, ambalajı belli belirsiz açtım ve ne olduğuna baktım

İçeride. Aslında... renkler biraz şüpheli olsa da çok kötü görünmüyordu.

Kalın bir soluk yeşil krema tabakasının altında düz bir pasta dikdörtgenine benziyordu. Kendime antep fıstığı olduğunu söyledim. Onun üzerinde de büyük, kıvrımlı kahverengi pullardan oluşan bir katman daha vardı. Kendime bunun çikolata kaplı hindistan cevizi olduğunu söyledim.

"Burada çok lezzetli," dedi Wyn, parmakları aramızdaki bankta seğirirken. "Biliyorum, sen

Aşırı tatlı şeyleri severim, bu yüzden bunu seçtim çünkü o kadar da tatlı değil."

Korku daha da kötüleşirken kalbim eridi. Eğer dişleri sızlatacak kadar tatlı olsaydı

zorlamak daha kolay olurdu.

"Gerçekten iyi görünüyor," dedim, dikkatlice paketten kaldırarak.

"Teşekkürler bebeğim." Homurdandı. "Ben aptal değilim."

"Ha?" Başımı kaldırdım, yemek zorunda kalmayacağım için rahatlamış olsam da suçluluk duygusu içimi burkuyordu.

omuzlarımı çökertti.

Wyn, "İnsan düğünlerinin pasta ve yüzükten daha fazlası olduğunu biliyorum," dedi. *Oh*. "Ama en azından bunu senin için yapabilirim."

Hay sikeyim. Tamam. Şimdi o lanet pastayı yemeliydim. Bundan sonra nasıl yemem?

Hızlı bir nefes alarak *kek-pasta-şeyini* ağzıma götürdüm ve en kötüsünü beklerken yüzümü buruşturmamaya çalışarak kocaman bir ısırık aldım.

Ama aslında... güzeldi. Tadının tereyağı gibi olduğunu fark ettiğimde çılgınca çiğnememi yavaşlattım,

lapa lapa hamur işi ve hafifçe tatlandırılmış krema. Üzerindeki tuhaf kahverengi kıvrımlar cevizli bir gevreklik kattı.

"Kahretsin, bu gerçekten çok iyi," dedim ağzım doluyken, şimdi gerçekten tadını çıkarmak istediğim için o kadar büyük bir ilk ısırık aldığım için pişmanlık duyuyordum.

"Evet? Beğendin mi?" Wyn'in çarpık sesi sessizce memnun olmuştu. Yutkunurken yanağımı omzuna yaslamak için bankta ona yaklaştım.

"Evet, bu harika. Teşekkür ederim." Boştaki elimi onun kalçasına koydum. "Sen de ister misin?"

Wyn başını salladı ve eğilip saçlarımı okşadı. "Keyfini çıkar."

Canavarlar bize bakıyordu ve şehre ayak bastığımız andan beri bakıyorlardı, ama pastamı bitirirken onları görmezden geldim. Beni mi yoksa Wyn'i mi gördüklerinde daha çok şaşırdıklarını bile anlayamıyordum ama sanırım bunun pek bir önemi yoktu.

İşim bittiğinde, pastanın içinde geldiği sert yaprak sargıyı dikkatlice katladım ve

Çanta. Yolculuğumuzdan bir hatıra saklamak istedim. Wyn yorum yapmadı, ama ben onun

Memnun oldum.

Ayağa kalktık ve el ele tutuşarak şehre doğru yolumuza devam ettik. Hissettim ki

Hoş bir şekilde doluydu ve güneş soluk pembe gökyüzünde ılıktı. İlk başta bu kadar kalabalık bir yerde olmaktan tedirgin olmuşum ama buradaki tüm canavarlar zaten bize göz açtırmıyordu, bu yüzden çok bunaltıcı değildi. Benim yaşadığım yerde olmasa bile, hoş ve normal şehirlerin hala var olduğunu bilmek güzeldi.

Dünya.

Gerçek uygarlık hâlâ bir yerlerde varlığını sürdürüyordu. Hayat bir yerlerde normal seyrinde devam ediyordu. Bu bir

şaşırtıcı derecede rahatlatıcı bir düşünce.

"Belki bir gece daha kalıp yarın geri dönmeye başlayabiliriz?" Wyn'e söyledim. İstedim ki

o yataktan en iyi şekilde yararlanmak. Ve banyodan. Önceki geceyi düşündüğümde içimdeki sıcaklık cızırdadı.

Wyn'in parmaklarını sıkarak, "Belki iki gece daha," diye düzelttim.

Ofladı. "İstediğin kadar kalabiliriz. Acelemiz yok."

Değildik ama gidip Edin'i bulabilmek için geri dönmek istiyordum. Hunter'ın onunla kalabilirdi. Edin'e ne kadar aşık olduğu utanç verici bir şekilde belliydi.

kendisinin bile fark etmediğinden oldukça emindi.

Ve Edin'in mutlu olmasını istedim. Eğer hala Hunter'la birlikteyse, onunla olabildiğince uzun süre birlikte olmayı hak ediyordu.

yapabilirdi.

Artı, bu Wyn'i yüzyıllar boyunca Hunter'ın neredeyse-

Kayınbiraderim.

"Dönüş yolunda kaplıcaları tekrar ziyaret edebilir miyiz?" Wyn'e sordum, hatırladıkça yüzüm ısıniyordu.

Orada yaptıklarımızdan. Wyn'in oranın kutsal bir yer olmadığı konusunda yalan söylediğinden oldukça emindim.

"Elbette." Wyn'in sesinin kısıklığı bana onun da hatırladığını söylüyordu. Kapüşonu eğildi

Bana doğru baktı. "Ama önce o yatakta tekrar sevişeceğiz. En azından birkaç kez daha."

Yüzüm kıpkırmızı oldu. "Wyn," diye tısladım, kendimden utanarak etrafıma bakındım.

"Hiçbiri bizi anlayamaz Danny," dedi kararmış elini umursamaz bir tavırla sallayarak.

parmaklar. Ama yanımdan geçerken büyük, sivri kulaklı, ince, koyu tenli canavarlardan birinin bize attığı bilmiş bakış, Wyn'in ne dediğini gayet iyi anladıklarını düşündürdü bana.

Elimi bırakıp kolunu omuzlarıma doladı ve beni yanına çekti. "Özür dilerim,

Tatlı. Seni utandırmak istememiştim."

"Sorun yok." Kolumu ceketinin altına soktum. "Ve ben de bu plana tamamen katılıyorum. "Ve ben de bu plana tamamen

kayıt."

Wyn eğlenerek ofladı. "Not edildi."

Çok ama çok uzun bir süre hayatta kalacağımı henüz tam olarak idrak edememiştim. Dürüst olmak gerekirse, bunu çok fazla düşünmek beni paniğe sürüklüyordu, bu yüzden her seferinde bir gün almanın muhtemelen daha iyi olacağına karar verdim.

Wyn ile uzun bir zaman geçireceğimi bilmek beni tatlı bir sıcaklıkla doldurdu, o kadar çoktu ki

patlayacakmışım gibi hissettim. Birdenbire, sanki dünya kadar zamanımız varmış gibi geldi. Ve bir bakıma vardı da.

"Demek uzak gelecekte bir gün bana büyük, gösterişli bir ev alacaksın, ha?"

"Demek uzak bir gelecekte

kaldığımız inne aşağıda göründü.

"Evet."

Ciddi ses tonuna kıkırdadım. "Neden gidip buradaki ilk gecemizde kaldığımız o küçük taş kulübeyi devralmıyoruz? Zaten terk edilmişti."

Wyn alaycı bir sesle homurdandı. "Sana bundan daha iyi bir ev veriyorum."

"Hoşuma gitti!" İtiraz ettim. "Çok şirindi. Ayrıca ıssızdı, hiçliğin ortasındaydı - senin

favori. Ve kaplıcalar o kadar da uzak değildi." Elimi gömleğinin altından geçirmek için indirdim ve parmak uçlarımı kalın yara izli derisinin üzerinde gezdirdim. "İstediğimiz zaman ziyarete gidebiliriz."

Wyn'in başlığı bana doğru eğildi. "Sana kendi özel kaplıcası olan bir ev vereceğim.

Tatlı. Ve düzgün bir iç tesisat." Boğazından tiksinti dolu bir ses çıkardı. "Bir *barakada* yaşamıyorsun."

Güldüm. "Baraka değildi. Ama olsun. Karar vermek için vaktimiz var, değil mi?"

Yüzünü görebilmeyi dileyerek ona baktım. Başlığını çevirip aşağıya baktığında

Ben sadece çenesinin solgun çıkıntısını ve sırtırken sergilediği keskin dişlerini görebiliyordum.

"Evet," dedi. "Zamanımız var."

ORLITH

Eğer Wyn'in bir evcil hayvanı varsa, ben de bir tane istiyordum.

Yazarın Notu

Tamam, burada büyük bir geri dönüş yaptım.

Daha önce insanların normal uzunlukta insan hayatları yaşayacağı konusunda ne kadar kararlı olduğumu biliyorsunuz.

canavarları onlarla sadece 50 yıl mı geçirecek? Tamam, iyi. Fikrimi değiştirdim. Gördüm ki

"Bu da ne böyle?" diyen pek çok eleştiri var. Bu fantezi. Bırakın HEA'larını yaşasınlar' dediler ve ben de dedim ki, evet, bu doğru, neden sonsuza kadar birlikte olmalarına izin vermiyorum? Bunu yapabilecek gücüm var.

(He-Man'ın Güç Kılıcını yukarı kaldırdığı gif'i ekleyin.)

Bu ikiliyi yeniden ziyaret etmek çok eğlenceliydi. Bu bende Wyn ve Danny'nin maceralarından oluşan, sadece bir şeyler yaptıkları ve birbirlerine olan aşklarıyla yuvarlandıkları, mide bulandırıcı derecede sevimli bir seri yazma isteği uyandırdı. Dört bin yıl boyunca.

Eğer bu romandan açıkça anlaşılmadıysa, ilk heyecanlar yatıştıktan sonra gelen o tatlı, tanıdık samimiyet hakkında yazmaya bağımlı sayılırım. Birini en savunmasız halinde gördüğünüzde ve savunmasız olmak konusunda iki kez düşünmediğini fark ettiğinizde olduğu gibi

artık senin etrafında. Danny ve Wyn şimdi oradalar ve ben çıldırıyorum.
-SEVİYORUM.

Ayrıca, hemen ardından tüm kitaplarını yazmak istediğim yan karakterleri yazmayı bırakmalıyım.

Orlith-belli ki. Wyn için yanıp tutuşan ve Danny'yi *çok* kıskanan şımarık hırsız Telyth. Ara ve Hag. (İki dev canavar tanrı benzeri varlık sikişiyor mu? Uh. *Evet, evet.* Çünkü ülkeyi sarsan tüm o yüksek, gök gürültülü sesler *kesinlikle* onların "birbirlerini öldürmeye çalışmasından" kaynaklanıyor, değil mi? Doğru.) **Sırada ne var?**

Sırada Canavar serisinin dördüncü kitabı var. Bizim saf, bardağın dolu tarafını gören çocuk Rig

Nebraska akıncı kampı, büyük kafes kafalı adamı ve Koleksiyoncu Mary tarafından tutulan diğer canavarları kurtarmaya çalışıyor. Burada bazı örtüşmeler var.

Üçüncü Kitapla birlikte, Aury ve Ghost'un gelişen ilişkisini biraz da Rig'in gözünden göreceğiz. Ne hoş!

Ayrıca, Danny ve Wyn'in bu dünyadaki diğer karakterlerle etkileşime girdiğini görmek istediğinizi biliyorum.

Merak etme, olacaklar. Sadece ne zaman olacağını söylemiyorum.

Canavar Dizini

Telyth [*tell-ith*]: Ruh Yiyenler olarak bilinen eski ırklardan biri. Wyn ve Orlith de dahil olmak üzere sadece yedi kişi kaldı. Yumurtadan doğan insansı, tek cinsiyetli bir tür. Kalın siyah duman halinde dağılma yeteneğine sahiptir; bu şekilde büyük mesafeler kat edebilir. Bu yetenek, kayaya benzeyen derileri dağılmayı engelleyen titreşimler gönderen behamotlar tarafından engellenir. Yemeye, içmeye ya da uyumaya ihtiyaç duymayan bir türdür.

Görünüş: Uzun boylu, kaslı yapılı. Soluk, grimsi beyaz ten. Pürüzlü kenarları olan siyah, kıvrık boynuzlar. Belirgin kaş kemiği ve düz, köprüsüz burun; keskin elmacık kemikleri. İnce, kabarık çıkıntılar

alının ve elmacık kemiklerinin kıvrımları boyunca. Çok keskin dişler.

Wyn tepeden tırnağa yara izleriyle kaplı. Ölümü görebilen saf siyah bir gözü ve sadece küçük bir iğne ucu kadar gözbebeği olan beyaz bir gözü var. Uzun siyah saçları. Siyah lekeli parmak uçları. Genellikle ağır siyah botlar, siyah pantolon, bol siyah bir gömlek ve uzun, gri bir palto giyer; paçaları yırtıktır ve yüzünü gizleyen bir kapüşonu vardır. 015'te ordunun Nebraska üssünde.

Orlith'in ölümü görebilen saf siyah bir gözü ve gümüş rengi bir gözü vardır. Uzun beyaz saçları var. Siyah işaretler bileklerine kadar uzanıyor. Boynuzları Wyn'inkilerden daha pürüzsüz ama ikinci bir tırtıklı boynuzu var.

başak. Çeşitli paltolar giyer; bunları insan dünyasından ve diğer insanlardan çalmayı sever.

Canavar dünyasındaki yuvasında biriktirdiği insan eşyaları. Wyn'in romanında Wyn ve Danny tarafından karşılandı.

Daha önce Wyn ile sıradan bir ilişkisi vardı; Wyn'in onunla bebek sahibi olmak isteyeceğini umuyordu.

Danny'yi kıskanıyor.

Rycke [reek]: Eski ırklardan biri, ancak uzun ömürlü değil. İnsansı bir tür. 001 ordunun Nebraska üssünde - ordunun yakaladığı ilk canavar örneği. Neredeyse tüm diğer

Canavarlar. Edin tarafından 'akıl almaz derecede güçlü-sınırsız şiddetli öfke ve

barışçıl, nazik bir doğa'. Zarar vermekten hoşlanmazlar, ancak zorlandıklarında durdurulamaz hale gelirler.

Sınır. Doğası gereği şiddetle koruyucu. Yaşla birlikte güç kazanır.

Sadece tek bir rycke var, gerçi eskiden çok sayıda rycke vardı ama neredeyse kendilerini yok ediyorlardı

Dışarı. Rycke'ların içinde onlara hayat veren bir yaşam tohumu vardır. Rycke öldüğünde, bedenleri

yeni rycke'yi büyütmek için tohumu besler. Tohum beraberinde bir öncekinin anılarını da getirir.

ryckes.

Görünüş: Kocaman siyah, sinirli kanatlar. Boyunlarının yan tarafında ve omurgalarının aşağısında dikenler.

Koyu renkli, kuş benzeri ayaklar. Vücutlarının her yerinde belirgin siyah damarlar. Yeşilimsi gri tırnaklar.

Aury'nin yüzünün sağ tarafında, ordunun Nebraska üssünün düşüşü sırasında meydana gelen oldukça ciddi bir yanık izi de dahil olmak üzere çeşitli yara izleri vardır. Örnek damgası yüzünün yanında yer almaktadır.

Sol kürek kemiği. Yakın zamana kadar sağ kanadı mahvolmuş ve iki kanadı da işe yaramaz hale gelmişti.

Çene hizasında, hafif dalgalı siyah-yeşil saçları var. Yeterince yakından bakarsanız iğne ucu kadar renkli büyük siyah gözleri var.

Hayalet tehdit edildiğinde, Aury şekil değiştirir. Bu formun boyu yaklaşık 20 fittir ve kanatları

yaklaşık 60 fittik bir açıklığa sahiptir. Omurgası boyunca sivri dişlerle kaplı dört ayak uzunluğunda dikenleri vardır. Kalın, kabarık, belirgin siyah damarları olan yeşilimsi beyaz bir derisi var. Elllerinde ve ayaklarında siyah pençeler. Bir goblin köpekbalığı gibi yüzünden dışarı fırlayan kocaman çıkıntılı bir çene. Dev, çökük siyah gözler ve burun yerine bir oyuk. Kısacası, hiç hoş değil.

Birinci Kitap'ta Danny tarafından ordunun Nebraska üssünde gözlemlenir ve Edin tarafından

İkinci Kitap, Üçüncü Kitap'ta insanını bulmadan önce.

Isdernuc [*iz-der-nuck*]: Eski ırklardan biri. Edin'in türüdür, ancak 5.000 yıldan daha uzun bir süre önce, Edin henüz bir çocukken bir rycke'nin kalan son kabileyi öldürmesinden sonra geriye kalan tek kişi odur.

Ergen. İnsansı türler. Yemeye, içmeye veya uyumaya ihtiyaç duymayan bir tür.

Görünüşü: Yedi metreye yakın boyu, alnının üzerinde kıvrılan altı inç uzunluğunda boynuzları vardır.

Soluk lavanta rengi ten. Son derece kaslı. Sivri uçlu, uzun, sarkık kuyruk. Koyu mor

Saçlar ve gözler, bir insanınkinden daha büyük ve çok daha büyük irislerle sahip. Sarp, yoğun şeytani yüz hatları. Dişler.

Edin, dizinin hemen altında biten siyah bir etek, ağır siyah botlar ve boynunda deri bir kayışa takılı metal bir kolye takıyor.

Annesinin yaptığı metal bir kasenin parçası. İkinci Kitap'ta sağ boynuzunun bir kısmı kopar ve ucu sivri bir şekilde kalır. Uyuması gerekmiyor ama uyumayı seviyor, bu ona enerji veriyor. 002, ordunun Nebraska üssünde.

Parazit (tür adı: bilinmiyor): İnsanlara bulaşan parazit bir canavar. Wyn ile aynı türdendirler; onları tespit edebilir, bu yüzden insanlığı yok etmelerini önlemek için onları yok eder. Tehdit edildiğinde veya bir yuva saldırıya uğradığında savunma mekanizması olarak ısırığı yoluyla ölümcül zehir enjekte edebilir.

Bir parazitin yaşam döngüsü şu şekildedir: Yavru bir parazit, farkında olmayan bir parazitin ağzının içinde sürünür.

insan -genellikle uykudayken- sindirim sistemine girer. İnsan bu aşamada,

Parazit vücuttaki tüm besin maddelerini tüketmeye başladığında kendini biraz hasta hissetmeye başlar.

yumurtalarını bırakmaya hazırlanır. Yumurtalar mideye bırakıldığında, parazit mideden kaçmak için keskin dişlerini kullanır; mide astarında açtığı küçük yırtığı 'yamamak' için kullandığı tutkal benzeri bir maddeyi dışarı atar, böylece konak yumurtaları kuluçkaya yatıracak kadar uzun süre hayatta kalır. Parazit daha sonra konağın beyin aktivitesini kontrol etmek ve yumurtalar kuluçkaya yatarken konağın çalışmasını sağlamak için omurgaya tutunur. Bu süre zarfında, parazit yumurtaları geçirgen astarları yoluyla besinleri emmeye devam ederek konağın hızla kilo kaybetmesine, zayıflamasına ve sonunda işlevini yerine getiremeyecek kadar hastalanmasına neden olur.

Yumurtalar çatlamaya hazır olduğunda, konak onları mideden dışarı atacak ve ölecektir, parazit

onunla birlikte ölüyor. Yumurtalar daha sonra çatlar ve yeni konakçılar aramaya başlar.

Kraliçeler yuvalarda yaşar ve yumurtlarlar. Bir kraliçe, yumurtaların bir konakçının dışında kuluçkaya yatması için gereken ortamı yaratan kalın bir jöle üretir. Kraliçe normalde işçi parazitler tarafından bakılır.

normal parazitlerden daha büyüktürler ve kraliçeye yiyecek getirirler ve yumurtlamaya hazır olduklarında yumurtalarla ilgilenirler.

Kraliçenin jölesini sıyrarak yumurtadan çıkar.

Görünüş: Yaşam döngülerinin sonundaki tam boyutlu parazitler yaklaşık küçük bir tavşan büyüklüğündedir.

Koyu, pullu bir deri. İnce, cılız ve sert kıllarla kaplı on iki bacak. Karasinek gibi geniş gözleri olan yassı bir yüz, başının yanlarından kıvrılır. Keskin dişleri olan dairesel ağız.

Konak tarafından dışarı atılan parazit yumurtası, koyu renkli yumurtaların görülebildiği kalın, gri bir mukustur.

Yavrular, yetişkin parazitlerin küçük versiyonlarıdır; yaklaşık bir yaban arısı büyüklüğündedirler.

İşçi parazitler daha büyüktür - yaklaşık küçük bir köpek boyutundadır.

Kraliçeler devasa bir araba büyüklüğündedir ve daha çok kene şeklindedir, daha ince bir göğüs kafesi ve şişman, şişkin bir

Karnı genellikle yumurtalarla şişmiş. Silah olarak kullandığı keskin uçlu iki düzine bacağı vardır.

Aytorin [ay- tohr-in]: Eski ırklardan biri. Bilginler. İnsansı türler. Oldukça içe dönük, pek kalmadı. Güç sahibi olan eski bir dil konuşurlar; bir aytorinin gerçek adını bilmek kontrol sağlar.

Görünüş: Uzun boylu ve iki ayaklı. Gri, benekli deri.

İkinci Kitapta Hunter, Edin, Danny ve Wyn; ve Kitapta Nebraska kampı tarafından karşılaşıldı

Üç. Bu aytorin Koleksiyoncu Mary'ye ait. İki kişi tarafından çekilen bir karavana zincirlenmiş durumda.

Borolash. Kafasında bir kafes var ve büyük bir savaş çekicini sürüklüyor.

Baregh [barr-egg]: İri ve hantal olmaları nedeniyle canavar dünyasında genellikle muhafız olarak kullanılan insansı türler. İri ve kaslı; soluk gri tenli ve kalın, koyu renkli saç yelesi olan

arkaya doğru uzanıyor.

Wyn'in romanındaki canavar dünyasında Danny ve Wyn tarafından gözlemlenmiştir. Thinir şehrini korurlar,

Moric Lor's hyll ve kamu bahçeleri de dahil.

İkinci Kitap'ta Hunter tarafından dövüş yarışmasında da kısa bir süre görülmüştür. Bu seferkinin yaraları kalın,

zincirlenmiş ve altı kollu, küçük, sırim gibi bir canavar türü tarafından dövüşmeye zorlanıyordu.

Behamot [bee-ya-mott]: Edin tarafından 'sert ama pek akıllı değil' olarak tanımlanmıştır. Öldürmesi çok zor-

Onları yok etmenin tek yolu, kayaya benzeyen derilerinin parçalanmasına neden olacak şekilde çok yüksekte aşağı itmek ya da ateşe vermektir. Yiyen ve uyuyan bir tür. Et yiyiciler.

Görünüşü: Yaklaşık yedi buçuk ila sekiz fit boyunda. Taş gibi çakıllı ve pürüzlü koyu gri deri; temelde geçilmez ve kaya kadar sert. Alt çenelerinden çıkan büyük dişleri ile ezilmiş bir yüz.

Hunter, Charlie, Edin ve Wyn tarafından İkinci Kitap'ta karşılaşıldı. Ayrıca uzun, çok uzun zaman önce

Edin ve Wyn, iki behamot Ruh Yiyen'le kafasını büyük bir cismin altında ezdiği için alay ederken

Edin de yardıma geldi ve bu sırada kendi kolunu kopardı.

Borolash [bohr-oh-lesh]: Büyük, nazik türler. Otçullar. Dört ayak üzerinde hareket ederler. Kırıksık ve tüysüz, kum renginde soluk bir cilt. Sarkık,

sarkık yüzler. Kel kafalarından çıkan üç uzun, kıvrımlı

boynuz. Uzun kollar.

İkinci Kitapta Hunter, Edin, Danny ve Wyn tarafından gözlemlendi; Nebraska kampı tarafından

Üçüncü Kitap. İki boroleth Koleksiyoncu Mary'ye aittir ve karavanını Çorak Topraklar boyunca çekerler.

Caffid [*kaff-id*]: Canavar dünyasında Caen an Sin'in kuzeyindeki kumsallarda yaşayan bir yaratık. Kuma gömülü olarak yaşarlar ve yaratıkları avlamak için beyaz, sinir benzeri dillerini kullanırlar. Birkaç yılda bir çiftleşmek için okyanusa göç ederler.

Görünüş: Çok büyük-geniş ama nispeten düz-ama çok sakın. Wyn tarafından "oldukça çirkin" olarak tanımlanmıştır. Benekli kahverengi, sırtlarında soluk pembe renkte parıldayan kubbemsi pullar. Kendilerini kuma gömmek için kullandıkları ön yüzgeçleri vardır. Küçük beyaz gözleri olan geniş, yassı bir kafa.

Wyn'in romanındaki canavar dünyasında Danny ve Wyn tarafından gözlemlenmiştir.

Cagin [*cay-jin*]: Koyu kahverengi postu zırh gibi kalın ve sağlam olan kaslı, ayı büyüklüğünde bir canavar. Kubbeli, parıldayan sırtı geçilmezdir - mermiler bile geçemez - ama

Eğer onu ters çevirecek kadar uzun süre hayatta kalabilerseniz, zayıflığı karnının altındadır. Yarık burunlu uzun bir kafa. Dişleri her yöne doğru uzar. Uzun, ince gözler. Görme yeteneği zayıf, koku alma duyusu mükemmel.

Yumuşak bir ses çıkarır.

Caginler çok seyrek yemek yerler, bu nedenle seçtikleri avı gerektiği kadar uzun süre takip edeceklerdir.

Üçüncü Kitap'ta Hayalet ve Aury tarafından, barikat kurmuş bir grup askeri takip ederken karşılaşılır

eski bir evde. Aury'yi görünce kaçıyor.

Forileun [fohr- il-ee-yun]: Omurgasız bir tür. Avını etkisiz hale getirmek için pençelerinden ağır reseptörlerini güçlendiren bir zehir salgılar.

Görünüş: Dört ayak üzerinde yaklaşık yedi ila sekiz fit boyundadır. Bölümlere ayrılmış ve sert kıllarla kaplı dört bacak, kavramasını sağlayan küçük pençelerle son bulur. Uzun, ince vücut (Hunter'ın tarif ettiği gibi şekillendirilmiş,

'mısır başağı gibi') parlak bir dış iskelet üzerinde koyu renkli kıllarla kaplıdır. Uzun, kıvrımlı boyun ve alçak sarkık yüz. Başının üstünü saran dikdörtgen, dikey siyah gözler. Kör, kalın dişler.

Hunter ve Charlie tarafından İkinci Kitap'ta karşılaşıldı.

Karik [kah-rick]: Büyük, karada yürüyen bir mürekkep balığına benzeyen bir yaratık, sadece daha sağlam bacakları var, bu yüzden hızlı koşabilir. Islak görünen benekli, mavimsi mor bir derisi vardır. Kocaman, şişkin gözleri ve büyük bir mantosu var. Gagası küçük dişlerle çevrili büyük beyaz bir çıkıntıdır. Emicileri deriyi kaslardan sökebilir. Gençken bir tanesi Edin'in bacağını koparır ve Wyn onunla karşılaşır ve ona yardım eder.

İşte böyle tanışıyorlar.

Üçüncü Kitap'ta Hayalet tarafından karşılaşılan kiő, ordunun Nebraska üssüne taşındıktan sonra

Rycke ayrılır. Onu kovalar, ancak başka bir canavar tarafından saldırıya uğrayınca dikkati dağılır.

Kerenis [keh-ren-iss]: Sıcak ve canlı olan her şeyi avlayan ve beslenen yaratık; sürekli yemek arar ve tüketmeden önce onları boğar. Öldürölmesi neredeyse imkansızdır.

Görünüşü: Vücudunu sürekli bir dalgalanmayla kendi üzerinde yuvarlayarak hareket eden siyah blob benzeri canavar. Karnının altı dişlerle kaplıdır ve hissetmesini sağlayan kalın siyah yapraklarla çevrilidir.

Yakındaki yaratıklardan gelen titreşimler ve

hareketler. Danny ve Wyn tarafından Birinci

Kitapta karşılaşıldı.

Koleb [*koh-leb*]: Kazdıkları tünel ağları aracılığıyla büyük sürüler halinde seyahat eden oldukça ilkel türler.

Kabilelerin, bol hasat ve bereketli yavrular karşılığında tanrılarına en iyi kurbanı sunmak için bir araya geldikleri hac ziyaretleriyle tanınırlar. Yiyen ve uyuyan bir tür. Vejetaryen.

Görünüşü: Yaklaşık bir metre boyunda. Yeşilimsi gri derili. İnce ve dikenli, kambur sırtlı. İki uzun, pençeli parmakla biten uzun kollar. Uzun, sarkık kulaklar. Köpekbalığı benzeri dişlerle dolu büyük ağızlar.

Hunter ve Charlie tarafından İkinici Kitap'ta karşılaşıldı.

Mablar: Mablar, Ara ve Hag, canavar dünyasındaki Caen an Sin'de yaşayan ve aşıklar arasındaki zaman paylaşımına tanıklık eden iki kadim (Wyn'den daha kadim), devasa varlıktır. Onların

"savaşlar"  lkeyi sarsar. Canavar dünyasındaki çoğu kişi tarafından tanrı olarak tapınılır, ancak Wyn tarafından tapınılmaz.

Ara'nın saf siyah bir teni vardır ve ya beyaz bir maske takar ya da devasa boynuzları olan bir geyik kafatasına benzeyen bir yüzü vardır. Pazularına ve dizlerinin üstüne mavi altın bantlar takar ve

beyaz deriden yapılmış kısa, kolsuz tunik.

Hag anemik beyaz bir tene sahiptir ve ya saf siyah bir maske takar ya da yaban domuzu kafatasına benzeyen, yanlara doğru çıkıntı yapan devasa keskin dişleri olan bir yüzü vardır. Kısa siyah deri bir etek giyer ve inciklerinde ve göğsünün ortasında garip işaretler vardır.

Wyn'in romanında Danny ve Wyn tarafından canavar dünyasında karşılaşıldı.

Mortik [*mohr-tick*]: Omurgasız türleri.  evrelerine göre kendilerini kamufle ederek avlarını cezbeden fırsatçı avcılar.

Bazıları insan dünyasına geldiğinden beri

adapte oldu. Gece.

Görünüüü: Hunter tarafından 'böcek ve akrep karışımı ama bir inek büyüklüğünde' olarak tanımlanmıştır. Altı segmentli bacaklar. Asit benzeri zehir salgılayan son derece keskin iğneli uzun kuyruk. İnsan yüzünü taklit eden bir kafa; küçük siyah gözler ve zayıf görüş nedeniyle havayı tattığı uzun, ince siyah bir dile sahip açık ağız.

Birinci Kitapta Danny tarafından kısaca görölmüş; İkinci Kitapta Hunter ve Edin tarafından tünellerde karşılaşılmıştır.

Myrm [muhrm]: At büyüklüğünde, koyu renk kıllarla kaplı, büyük, solucan benzeri yaratıklar. Altı kısa bacaklı.

Uzun, kıvrımlı boyun. Ağız için geniş bir yarık ve gözler için iki küçük siyah delik bulunan boş bir yüz.

Üçüncü Kitapta Hayalet tarafından, Aury ile birlikte Topeka'yı ziyaret ettikten sonra nehirde durduklarında gözlemlenmiştir

Kamp. Edin'in İkinci Kitap'ta Hunter'a anlattığına göre Edin'in Myrm tarafından yakalanmasının sebebi

ve örnek 002 oldu. Ordu tarafından tuzağa düşürölmüş bir tanesine rastladı ve onu sakinleştirdiklerinde serbest bırakıyordu.

Nask: Wyn tarafından "şışman, çirkin, küçük bir yaratık" olarak tanımlanan ve canavar dünyasında yaşayan bir yaratık.

"en az hevesli çiftleşme dansı "nı gördüğünü söylüyor. Bir seferde onlarca yıl uyurlar.

Görünüşleri: Bodur, yuvarlak vücutlar ve güdük uzuvlar. Orantısız derecede küçük bir kafa ve bombeli gözler. Siyah, kösele gibi deri, yaşlarına işaret eden koyu kırmızı lekeler ve parlak kırmızı bir karın altı.

Sarsıntılı, ileri geri bir yürüyüşle hareket eder.

Wyn tarafından bahsedilmiş ve Wyn'in romanındaki canavar dünyasında Danny ve Wyn tarafından gözlemlenmiştir.

Danny bir tanesini evcil hayvan olarak beslemek istiyor. Wyn hayır diyor.

Rosir [*row-seer*]: Kabarık beyaz kanatları olan, böcek benzeri, canavar dünyasından bir yaratık.

Wyn'in romanındaki canavar dünyasında Danny ve Wyn tarafından gözlemlenmiştir.

Salyık [*sal-yick*]: Canavar dünyası şehri Thinir'de yaşayan insansı türler, azınlık oldukları için şehrin limanlarına yakın yoksul bölgelere sürülmüşlerdir. Diğerleri tarafından kötü muamele görürler.

Vatandaşlar. Sessiz ve uzun boylu.

Wyn'in romanında canavar dünyasında Wyn ve Danny tarafından gözlemlenmiştir. Biz de tanışmış olabiliriz

bir noktada başka bir salyık. Belki de. Kim bilir?

Usho [*ooh-show*]: Wyn tarafından "sıkıcı ve mantık odaklı" olarak tanımlanan bir canavar-dünya türü, bu da onları iyi iş sahipleri yapıyor (iş sahipleri alınmasın - bu sadece Wyn'in görüşü).

Şehirlerde ikamet etme eğilimindedirler ve canavar dünyasındaki Thinir şehrinde baskın bir türdürler.

Kendi içlerine kapanıktırlar ve çok kötü bir tada sahip oldukları için doğal avcıları yoktur. Biraz kibirlidirler.

Görünüşü: Yumrulu, gri-yeşil deri. Soğanlı gözler. Kalın boyunlar ve çok sayıda küt, kalabalık dişlere sahip çok geniş ağızlar.

Wyn'in romanındaki canavar dünyasında Wyn ve Danny tarafından birkaç kez karşılaşıldı. Hepsi de

Danny'ye çok kaba davranıyor, bu yüzden Wyn korumacı davranıyor.

Vint: Canavar dünyası şehri Thinir'de baskın olan insansı tür. Koyu tenli. Delinmiş ve yaşlandıkça büyüyen büyük, sivri kulaklar - kulakları o kadar büyüyebilir ki devrilebilirler. Uzun parmaklar, keskin dişler ve elf özellikleri. Keskin dilli ve kavgacıdırlar. Keskin botanikçiler.

Wyn'in romanında Danny ve Wyn'in ziyaret ettiği dünyanın bir köşesini yöneten **Moric Lor** bir vinttir.

Şehrin tepesindeki bir hyll'de -bir saray gibi- yaşıyor ve halka açık bahçelerinde ölümcül bitkilerden oluşan geniş bir bahçe yetiştiriyor.

Wyn'in romanındaki canavar dünyasında Wyn ve Danny tarafından karşılaşıldı. Danny tarafından

Ordunun Nebraska üssündeki Kitap Bir-örnek 014, beyaz saçlı bir dişi vint. Görüldü

Kısaca Hunter İkinci Kitap'ta, dövüş yarışmasında bir kafesin içinde volta atıyor.

Wanuk [wah-nuk]: Yaklaşık küçük bir domuz büyüklüğünde, büyük çıplak bir köstebek faresine benzeyen, ancak dişleri yerine gagası ve keskin uçlarla biten altı uzun, ince bacağı olan bir canavar dünya yaratığı.

Edin, İkinci Kitap'ta Hunter ve Charlie için çiftlikte bir tane avlar ama onlar yemeyi reddederler.

Wyn, romanındaki canavar dünyasında, deneme sürüşündeki askeri beslemek için bir tane yakalar.

Bilinmiyor: Kılısız ve koyu bordo rengine ince, kemikli bir canavar. Kafası yan yatmış boş bir gözyaşı damlası şeklinde, pürüzsüz yuvarlak bir kafatası burun için keskin bir noktaya kadar inceliyor. İki küçük siyah göz.

Tarantulanın tarsal pençelerine benzeyen iki küçük pençeyle sonlanan dört cılız bacak. Heyecanlandığında garip bir ses çıkarır.

Üçüncü Kitap'ta Nebraska kampında karşılaşıldı. Bir tanesi Koleksiyoncu Mary'nin evcil hayvanıdır.

Karavanında uyuyor ve bir bebek gibi kucağında taşınmaktan hoşlanıyor. Görünüşe göre Ghost ve Aury kamptan uzaktayken Cutter'ın elini yemeye çalışıyor ve bu da her türlü soruna neden oluyor.

Bilinmiyor: Son derece uzun boylu, soluk saçlarla kaplı, kolları yerde sürüklenecek kadar uzun canavar.

Oldukça agresif.

Üçüncü Kitap'ta Hayalet'le karşılaştığında, biri onu kovalayan karık'in dikkatini dağıtarak ona

kaçma şansı.

Bilinmiyor: Sarımsı yeşil, ıslak görünümlü derisi olan kısa, geniş dişi canavar. Ampul şeklinde kafası ve belirgin bir boynu yok. Üç kalın, dokunaç benzeri parmakla sonlanan dört uzun kol. Başından çıkan ve bağımsız hareket eden uzun, kalın, koyu yeşil, ip benzeri teller. Düz yüz; ince dudaklar ve burun yok - sadece iki yarık burun deliği. Yatay göz bebekleri olan uzun, ince gözler.

İkinci Kitapta Hunter ve Edin tarafından karşılaşıldı; onlardan biri dövüşte kayıt masasını tutuyordu

Rekabet. Edin'e asılıyor ve Hunter bu konuda küstahlaşıyor.

Bilinmiyor: Uzun boylu, çetrefilli canavar, fazladan bir eklemi olan 'acayip uzun' uzuvlara sahip (Hunter'a göre).

Kaba kahverengi saçlarla kaplı.

İkinci Kitapta Hunter ve Edin tarafından karşılaşıldı; bunlardan biri hapishanenin ön girişini koruyordu.

dövüş yarışması düzenleniyor. Meraklı. Biraz ürkütücü.

Bilinmiyor: İnsansı bir tür. Uzun boylu, iri yarı bir canavar, derisi yer yer kıllı.

Kalın, pençeli parmaklar. Boncuk gibi siyah gözler. Alt dudağını deforme eden büyük dişler.

İkinci Kitapta Hunter ve Edin tarafından karşılaşıldı; dövüş ustasının dövüşteki sevgilisidir

rekabet.

Bilinmiyor: Uzun boylu, soluk benizli, uzun kara cübbeler giymiş bir canavar. Neredeyse havada süzülüyormuş gibi hareket eder.

Uzun parmaklar. İki küçük koyu renk göz dışında özelliksiz bir yüz.

İkinci Kitap'ta Hunter tarafından dövüş yarışmasında kısa bir süre görülmüştür. İnsanın sahibidir

Charlie'nin karşısına çıkan dövüşçü.

Bilinmiyor: Trol görünümlü yaratık. Çakıllı, hardal rengi derisi var.

İkinci Kitap'ta Hunter tarafından dövüş yarışmasında kısa bir süre görülmüştür. İnsanın sahibidir

Hunter'ın dövüşmesi gereken bir dövüşçü.

Bilinmiyor: 008, ordunun Nebraska üssünde. Danny'nin deyiimiyle, "gerçek bir

kabuslar'. Derisi eski deri gibi. Uzun kollar ve parmaklar; fazladan mafsallı eller. Başının ön yarısını çepeçevre saran, tek tük yanıp sönen, siyah beyaz göz sıraları. İğne gibi keskin dişlerle dolu, geniş bir ağız.

Birinci Kitap'ta Danny tarafından gözlemlendi. Hücresinde acı içinde ve sürekli öfkeli görünüyordu.

Bir gün gizli koşullar altında ortadan kaybolmadan önce.

Bilinmiyor: 007, ordunun Nebraska üssünde. Uzun, ince insansı bir tür. Cinsiyete özgü değil.

Soluk gri. Uzaylıya benzeyen köşeli ama düz bir yüz ve büyük koyu renk gözler.

Birinci Kitap'ta Danny tarafından hücresinin ortasında kıpırdamadan dururken gözlemlenmiştir.

Bilinmiyor: Dişi canavar türü. Güneş yanığı kırmızı tenli. Uzun kollar ve bacaklar.

Küçük, açık halka

Ağız için dokunaçlar. Burun delikleri için iki ince yarık. Dairesel siyah beyaz gözler.

Danny'yi ele geçirmeye çalışan küçük sürünün lideri olarak Birinci Kitapta Danny ile karşılaşır.

Wyn tarafından yok edildi.

Canavar Dünyası Florası

Canavar dünyasında uçları kırmızımsı siyah çimenler, koyu renkli toprak, derin ve sessiz renklerde kayalar ve

Suda parlayan mavi ve mor kristaller oluşuyor. Gökyüzü gündüzleri soluk pembedir ve ufka yaklaştıkça kırmızıya dönüşür; geceleri ise ikiz aylarla birlikte siyaha döner.

ABD'ye giden gözyaşı, canavar dünyasında, Wyn'in yuvasına yakın bir vadide, dünyanın gayri resmi olarak vahşi topraklar olarak bilinen oldukça boş bir bölümünde yer almaktadır.

Dalgıt çalısı: Turuncu dikenlerle tüylenmiş kahverengi yaprakları olan inanılmaz derecede zehirli bir bitkidir. Meyveleri parlak turuncu, inciye benzer meyvelerdir, uzun saplarda uzun, ince kümeler halinde büyür ve yakıcıdır.

Wyn'e göre, "bağırsaklarınızı yiyecekler".

Dros ağacı: Gövdesine çok yaklaşan yaratıkları yakalamak için dallarından yere kadar uzanan, yapışkan çiy benzeri bir maddeyle kaplı uzun dalları olan etobur bitki. Dal daha sonra yavaşça yaratığın etrafında kıvrılarak onu yutar.

Himik çiçeği: Turuncu ve kırmızının çeşitli tonlarında güneşte parıldayan devasa, parlak çiçekler. Rahatsız edilip solunduğunda boğazı asit gibi yakan koyu bordo renkli polenleri vardır. Danny ve Wyn tarafından Moric Lor'un Thinir şehrindeki halka açık bahçelerinde gözlemlendi.

Hona bitkisi: Etobur. Avını çekmek için büyük bir gülün kanatlarını taklit etmek üzere ritmik olarak açılıp kapanan beyaz çıkıntılarla kaplı büyük, siyah-kırmızı bir top. Basınçla tetiklendiğinde ortaya çıkan kancalara sahip dev bir siyah zambak yastığı görünümlü tabana oturur. Daha sonra avını sindirmek üzere topun merkezine çekmek için bitkinin tabanından dallar çıkacaktır.

Layth asması: Zoli Havzası'ndaki sıcak su kaynaklarında yetişen devasa bitkiler. Danny'ye göre tatlı bezelyeye benzeyen ve tatlı kokan elektrik pembesi çiçekleri var. Bitkiler

Büyüdükçe sıcak havuzlardaki minerallerden kristalize olurlar, bu yüzden bu kadar büyük olurlar.

Lyteg ağacı ve meyvesi: Danny'ye göre, engebeli, siğilli, morumsu kahverengi bir kabuğa, pürüzsüz, mor bir çekirdeğe ve sulu, soluk mor ete sahip yenilebilir çekirdekleri olan bol miktarda canavar dünya meyve ağacı.

Tadı şeftali ile yaban mersini karışımı gibi. Edin'in türü -isdernucs- kendisi hariç hepsi yok olmadan önce bu ağaçlardan çok sayıda bulunan ormanlarda yaşıyordu.

Marast ağacı: Thinir şehrindeki işyerlerinde dekoratif olarak kullanılan küçük bir ağaç. Gövdesi dardır, ancak meyvesine ulaşmak için tırmanan küçük yaratıkları engelleyen kalın dikenlerle kaplıdır. Neyse ki zehirli değil, çünkü Danny tökezlediğinde bir tanesine tutunuyor.

Moros asması: Zehirli olan çok büyük bir bitki türüdür ve Moric Lor'un bahçıvanları tarafından Thinir şehrindeki ölümcül bahçesinde yetiştirilir.

Otya çalısı ve meyvesi: Gözyaşının bulunduğu ve Wyn'in yaşadığı bölgeye özgü bir çalı. Meyveleri yağlı salkımlar halinde büyür; büyük, yuvarlak meyvelerdir.

Benekli, koyu yeşil bir kabuğu ve sert, koyu yeşil bir eti vardır. Danny'ye göre tadı incire benziyor.

Phorim kamışı: Bataklıkların kenarlarında yetişen kamışlar. Uzun, ince ve soluktur, tepesinden kabarık koyu renkli lifler fişkirir. Danny kesinlikle ona benzemiyor.

Canavar Dünyası Konumları

Caen an Sin: Yawning Denizi'nde, canavar dünyasının uzak bir bölgesinde, arazinin çok engebeli olduğu, insanların orada yaşayan mabların "gök gürültülü öfkesinden" kaçmaya çalıştığına inandığı devasa bir kale. Kırmızımsı bir parlaklığa sahip, ışığı emen en siyah taştan yapılmıştır ve eski ırkların süslü, eski oymalarıyla kaplıdır.

Thinir: Caen an Sin'in kuzeyindeki kıyıda ve Wyn'in vahşi topraklardaki gözyaşının kuzey doğusunda yer alan bir liman kenti. Hükümdar Moric'in en tepedeki saray gibi bir hyll'de yaşadığı kompakt, zengin bir şehir. Şehir denize bakan büyük bir sırtın üzerinde yer alır, bu yüzden sokakları çok dik ve kademelidir. Burada yaşayan baskın türler vints ve usho'dur, limana yakın en fakir bölgelerde ise bastırılmış bir salyık topluluğu yaşamaktadır.

Şehrin düzeni büyük ölçüde taş basamaklar, dar yürüyüş yolları ve köprü ağlarından oluşmaktadır.

Üst üste inşa edilmiş taş binalar. Turistleri cezbetmek için şehir kapılarının yakınında bir açık hava pazarı vardır.

Şehrin en tepesinde Moric'in hyll'i ve canavar dünyasındaki en ölümcül bitkilerin geniş bir yelpazesini tuttuğu halka açık bahçeleri bulunmaktadır.

Wyn'in Vadisi: Her ne kadar öyle olmasını istese de resmi adı bu değil. Wyn'in ABD'ye gözyaşı

canavar dünyasının ücra bir köşesinde, özellikle de vahşi topraklardaki derin bir vadide yer almaktadır.

Vadinin etrafındaki arazi büyük ölçüde düzdür. Kuzeyde Arin Dağları'nın keskin zirveleri görülebilir. Doğuda Caen an Sin'in bulunduğu Yawning Denizi yer almaktadır. Kuzeydoğuda ise

Thinir.

Zoli Havzası: Keskin bir düşüşle alçalan sarp bir sırta sahip, bakır ve kırmızıyla çevrili parlak mavi-mor sıcak havuzlarla dolu büyük bir havza. Havuz kenarlarından dev kristaller ve büyüdükçe kristalleşen sarmaşıklar çıkar.

Havzanın bazıları tarafından -Wyn değil- eski, tanrısal bir ırkın ayak izi olduğuna inanılır.

nesli çoktan tükenmiş devasa yaratıklar. Havzadaki kaplıcalar çoğu kişi için kutsal bir yerdir -ama Wyn için değil- ve sağlık ve canlılık getirdiğine inanılır. Havuzların kristalize olmuş layth çiçekleri

karaborsa ürünü.

Yazar Hakkında

Lily Mayne okumayı sevdiği şeyleri yazıyor: alışılmadık, tatlı ama cesur romanlar

arka planlar-karanlık, fütüristik, distopik ve daha fazlası. Okumayı ve yazmayı (duh), yemek yapmayı seviyor,

Korkunç korku filmleri izlemek ve onu potansiyel olarak bir kahraman yapabilecek diğer birçok hobi

İdeal Viktorya dönemi hizmetçisi. Sadece gerçekten tembel biri.

Şu anda kocası ve yazarken çok fazla gürültü çıkarmayı seven birkaç tüy yumağıyla birlikte İngiltere'de yaşıyor.

Lily ile iletişime geçin authorlilymayne@gmail.com

Lily'nin çalışmalarından haberdar olmak için Facebook'taki yazar sayfasını takip edin:

facebook.com/authorlilymayne

Tanıtımları ilk alan olmak, yeni çıkanlardan haberdar olmak ve diğer şeyler için haber bültenine kaydolun!

lily-mayne.com

Belge Anahatları

- [Yazarın Mesajı](#)
- [Önsöz](#)
- [Birinci Bölüm](#)
- [İkinci Bölüm](#)
- [Üçüncü Bölüm](#)
- [Dördüncü Bölüm](#)
- [Beşinci Bölüm](#)
- [Altıncı Bölüm](#)
- [Yedinci Bölüm](#)
- [Sekizinci Bölüm](#)
- [Dokuzuncu Bölüm](#)
- [Onuncu Bölüm](#)
- [On Birinci Bölüm](#)
- [On İkinci Bölüm](#)
- [On Üçüncü Bölüm](#)
- [Bölüm On Dört](#)
- [On Beşinci Bölüm](#)
- [On Altıncı Bölüm](#)
- [On Yedinci Bölüm](#)
- [On Sekizinci Bölüm](#)
- [On Dokuzuncu Bölüm](#)
- [Danny](#)
- [Yazarın Notu](#)
- [Canavar Dizini](#)
- [Canavar Dünyası Florası](#)
- [Canavar Dünyası Konumları](#)
- [Yazar Hakkında](#)

İçindekiler

[Yazarın Mesajı Önsöz](#)

[Birinci Bölüm](#)

[İkinci Bölüm](#)

[Bölüm Bölüm](#)

[Üçüncü Bölüm](#)

[Dördüncü Bölüm](#)

[Beşinci Bölüm](#)

[Altıncı Onaltı](#)

[Yedinci Sekizinci](#)

[Bölüm Bölüm](#)

[Bölüm Bölüm](#)

[Bölüm Bölüm](#)

[Bölüm Bölüm](#)

[Bölüm Bölüm](#)

[Bölüm Dokuzuncu](#)

[Onuncu Onbirinci](#)

[Oniki Onüçüncü](#)

[Ondördüncü](#)

[Onbeşinci](#)

[Onyedinci](#)

[DannyOnsekizinci](#)

[Ondokuzuncu](#)

[Bölüm](#)

[Yazarın Notu](#)

[Canavar Dizini](#)

[Canavar Dünyası](#)

[Florası](#)

[Canavar Dünyası](#)

[Mekanları Yazar](#)

[Hakkında](#)

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

